

หนังสืออ้างอิง
ห้องสมุดรัฐสภา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๓๓

(สมัยสามัญ) ชุดที่ ๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๔/๒๔๘๐ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
๓ ประเด็นที่แจ้งนั้นยกมาตาม
เริ่มประชุมเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้ มีสมาชิกมาประชุม ๑๗๒ คน ครบองค์
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุม ระเนิ่นนาระ ๑. เรื่องที่จะแจ้งให้
ประชุมทราบ

๑) ความที่สภาผู้แทนและวุฒิสภาได้ตั้งกรรมาธิการร่วมกันสภาละ ๓ คน
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทะเลเป็นต้นทางค้า พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งวุฒิสภาลง
มติแก้ไขเพิ่มเติมและคณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว เสนอร่าง
พระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อสภาทั้งสองได้พิจารณา บัดนี้วุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วย
ร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาแล้วนั้น จึงขอแจ้งให้ทราบ
ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน ชี้ ๒) ความที่สภาผู้แทนได้ส่งมติให้ไว้ร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๘ - มินบุรี - ตะเขียงเทรา
ในท้องที่อำเภอบางเขน อำเภอมินบุรี อำเภอหนองจอก จังหวัดพระนคร
และในท้องที่อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอเมืองตะเขียงเทรา จังหวัดตะเขียงเทรา
พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรีได้ และให้นำเสนอวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญนั้น บัดนี้วุฒิสภาได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว และ
ลงมติเห็นชอบด้วยโดย ไม่แก้ไขเพิ่มเติม จึงขอแจ้งให้ทราบ

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : ระเนิ่นนาระที่ ๒ กับรายงานการประชุม

สัญญาแทน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑ จะมีผู้ใดหักหางอย่างใดหรือไม่
ไม่มีสมาชิกหักหางอย่างใด

ประธานสัญญาแทน : เมื่อไม่มีผู้ใดหักหาง ข้าพเจ้าถือว่าสิ้นประชุม
รับรองรายงานนี้

ระเบียบวาระที่ ๓ กระตุ้นถาม กระตุ้นชวนรณรงค์เป็น สโมสรการช
ถาม เรื่องการช่วยเหลือชาวบ้าน ตามกระทรวงเกษตรการธิการ

นายอิน สโมสรการช (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ้ชวนชวน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรการธิการ ดังต่อไปนี้

เนื่องจากฝนแล้งทางภาคอีสานหลายจังหวัด เข้าใจว่าทางภาคอื่น ๆ
ก็ยังมีสภาพเช่นเดียวกัน จึงขอเรียนถามรัฐบาลว่า เรื่องฝนแล้งราษฎร ไม่ได้บอกค่า
หาน้ำกิน ห่านทรายหรือไม่ และได้เตรียมการช่วยเหลือประการใดหรือไม่

กระทรวงเกษตรการธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรการธิการ :
กระทรวงเกษตรการธิการขอขอบพระคุณที่ท่านผู้มีเกียรติครั้งนี้ ในเรื่องแล้งนี้กระทรวงเกษตร
ก็ได้พิจารณา เพราะว่าในทางอุษนิขวิทยาก็แสดงแล้วว่าในกลางเดือนมิถุนายนนั้น
ฝนแล้งถึงเดือนสิงหาคมประมาณ ๓ - ๔ อาทิตย์ ทางกระทรวงเกษตรได้สั่งให้
นายช่างชลประทานเตรียมเรือขนาดไว้น้ำและได้เตรียมเครื่องสูบน้ำเพื่อช่วยเหลือ
ชาวบ้านที่รับจังหวัดในกลุ่มภาคกลางนี้ เราได้สั่งเรือขนาดขึ้นไปช่วยเหลือราษฎร
ราว ๑๕ จังหวัดด้วยกัน และในท้องที่ภาคกลางอีก ๑๐ จังหวัด เราได้สั่งเครื่องขนคว
ล้อเครื่องสูบน้ำสำหรับในภาคอีสานนั้นได้ทำการขอสวนก็ได้ความว่าฝนตกกัน
นั้นตกสม่ำเสมอ ในจังหวัดอุดรธานี สกลนคร นครพนม นครราชสีมา ชาวบ้าน
บอกได้ว่าดีมาก และฝนตกในภาคกลางคือในภาคตอนใต้คือจังหวัดบุรีรัมย์
สุรินทร์ ฉะเชิงเทรา ร้อยเอ็ด อุบลราชธานี ส่วนจังหวัดที่มีน้ำฝนน้อยนั้นไม่สะดวก

แต่ระยะต่อมาในระหว่างเดือนกันยายนในเดือนตุลาคมนี้ฝนตกดี นับว่าการทำนาครั้งนั้นมาก
แต่เนื่องจากน้ำมากก็ทำให้ลำห้วยท้นขึ้นมา ทำให้หน้าคอนล้าเสียหายบ้าง

นายชิน สิมบุญการณ (สุรินทร์) : ชาวเขาชอบทำนาว่าเรื่องการช่วยเหลือ
ชาวภาคอีสานนั้น ในภาคอีสานก็ ภาคอื่นๆ ก็ดี เมื่อสมัยขงศึกแล้วปรกฏว่าภาคกลาง
นั้นทางรัฐบาลเราใจใฝ่มาก โดยเฉพาะที่ท่านคอมเม้นท์นี้สำหรับชาวเขาพอใจ ทั้งนี้
โดยเฉพาะทางภาคอื่นซึ่งไม่มีน้ำ ไม่มีห้วย ไม่มีชลประทานเพียงพอ เมื่อฝนแล้งมา
ชาวเขาก็ทิ้งกอดหัวเข่า ไม่ทำอะไรไดนา หนัก ๆ เขาก็มีการปล้นสะดม ปรากฏว่า
รัฐบาลไม่ใคร่ช่วยเหลือภาคอีสานในเรื่องการชลประทานแต่อย่างใด ลำปากก็ ลำมูลก็
รัฐบาลไม่เคยทำให้ภาคอีสานใคร่ช่วยเหลือเลย ปรากฏว่าให้หรือน้ำชนตกจากฟ้า
เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลจะหาวิธีแก้ในเรื่องชลประทานของภาคอีสานให้ดียิ่งกว่าที่เป็น
อยู่อย่างนี้จะไหนหรือไม่ เพราะภาคอีสานกำลังกระหนาบ กำลังร้องขอความช่วยเหลือ
เพราะภาคอีสานส่งข้าวมาช่วยภาคกลางนับเป็นจำนวนมาก ๆ ขอให้พิจารณาในการ
ที่ฝนแล้งกันนี้ แต่ปลายน้ำมากก็ท่วมพื้นที่นาภาคอีสานเป็นจำนวนมาก ทำให้ราษฎร
ได้รับความเสียหาย—ไม่เล็กน้อย ๆ และปรากฏว่าถ้าจะค้ำน้ำไม่เพียงพอ เรื่องนี้
รัฐบาลจะหาอย่างใดก็ได้ อยากรู้อยากเห็นว่ารัฐบาลได้ตระหนักแล้วหรือว่าการทำนา
ของราษฎรที่ท่านคอมเม้นท์นี้จะพอเลี้ยงประทศต่อไปหรือไม่ ถ้าไม่พอท่านจะแก้
ประการใดในเรื่องเช่นนี้

พระช่วง เกษตรศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : สำหรับ
การช่วยเหลือชาวเขาทั่ว ๆ ไปรัฐบาลก็ได้ตระหนักและก็ได้เข้ามาโดยตลอดและที่ท่านถาม
ในภาคกลางนั้นได้ช่วยเหลือในการทำนาซึ่งในภาคกลางรัฐบาลก็ได้ช่วยเหลือไปแล้วนั้น
และรัฐบาลก็ได้ช่วยเหลือในภาคอีสานอีกด้วยคือมีโครงการ ๒ - ๑ แบบกวนกัน ซึ่งเรา
เห็นว่าโครงการ ๔ โครงการก็ได้เร่งรัดขึ้น และนอกจากนั้นการชลประทานก็ได้ตั้ง

274

ชุกม ค.๒/๒

งบประมาณช่วยเหลืออีกมากนายตลอดมา และต่อมากระชั้นใกล้นี้ทางชลประทานก็ได้
ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปทำการช่วยเหลือซึ่งท่านมองว่า *Donk Swigalton*

ใหม่ถ้าภาคอีสานอยู่ด้วย อันนี้รัฐบาลจะช่วยเหลือภาคอีสาน แต่การนำท่วมหรือฝนมากนั้น
ไม่ใช่นักกตภาคอีสานเท่านั้น ภาคกลางที่ท่วมกันก็มีเสียหายเหมือนกัน

ส่วนในข้อ ๑ นั้นที่ถามว่าในการช่วยเหลือภัยน้ำท่วมเป็นธรรมดา คือเมื่อเราได้
สำรวจแล้วว่าการทำนบทางตอนใต้ บางตอนก็ไม่มี แล้วกระทรวงเกษตรราธิการหวัง
ใจว่าในการทำนบเวลานี้ไทยเหมาะจะในการมีกักน้ำกักเก็บขนาดใหญ่ นับเป็นการสำคัญในภาคอีสาน
ประมาณ ๓ - ๔ ส่วน แต่ส่วนที่มีน้ำอาจจะน้อยลงบ้าง แต่เชื่อว่าคงจะเป็นการเพียงพอ
ที่จะเลี้ยงชาวภาคอีสาน

นายอิน สิมบุการย์ (สุรินทร์) : คือกระผมขอจะซักถามไปว่าวิธีโครงการของ
รัฐบาลนั้นกระผมไม่ถียง คือท่านได้จัดไปจริง ทั้งใจจริง แต่การนำท่วมที่ป่าของ ท่านว่า
มันน้ำท่วมเหลือเกิน คือมันคนสมัยใดมีการเขื่อนบนแปลงการปลูกรวงมา ไม่ปรากฏว่าการ
ชลประทานแห่งใดในภาคอีสาน จะทำให้เป็นที่พอใจของประชาชน ยิ่งไม่มีเลย และ
ไทย
ได้เคยจะจังหวัดสุรินทร์ของข้าพเจ้า ดูเหมือนการชลประทานเริ่มแก่สมัย พ.ศ. ๒๔๗๖
จนเวลานี้ก็ไม่มี และเมื่อสำรวจแล้วก็ไม่รู้ว่าไปเอาน้ำที่ไหน และน้ำที่ระประทานทำใน
ก็ไม่ได้นำไหลออกหมด เป็นน้ำที่ไหลเฉพาะฤดูฝน ข้าพเจ้าไม่คำนึง คือผู้คิดก่อน คือก่อนที่
ข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีอื่นก็เคยจะแนะนำกระทรวงกระทำไม่ประสบความสำเร็จที่นั่นออกที่ใจไม่มี
เลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะซักถามวิธีโครงการ ขอให้ระงับไว้ก่อน คือจะเอา
โครงการมาอ่านกัน มันก็ยากให้ต่างจริง ๆ ในที่โดยประจักษ์ ^{คือ} เป็นประโยชน์แก่ประชาชน
จะตกลงไม่ลงมือทำน่าจะเสียประโยชน์ของประเทศชาติก็ไป เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้
รัฐบาลจัดวางเขตที่ใหม่ ก็ได้ลงมือทำในที่นั้นให้เป็นผลดีแก่ประชาชนจริง ๆ จะได้
หรือไม่

มีคนถามถึงประหารจริง ๆ จะโตไหม อย่าไปทำอย่างที่ทำแล้วก็หายไป ชู ๆ ก็ทำขึ้นมา
 เรียบแล้วก็หายไป ท่านทราบหรือไม่วิวี่เรื่องนี้ ส่วนเรื่องการช่วยเหลือของชวามานัน คือ
 เวลานั้น อย่างท่านทอมว่าจังหวัดสุรินทร์นั้นชาวจีนมาก กระบะรถอาน เพราะกระบะโต
 ไม่ยอมเขียนตราครุฑเมื่อวันวานนี้ คนตกแตกกันไปเท่านั้น ชาวโหมมาเสียหลายเป็นจำนวน
 ไม่ใช้น้อย และโตทอมสติคิดว่ามันที่ล้มมาได้ ๒ ส่วน มี ๑ ส่วนเต็มเท่านั้น โดยจะเพาะ
 จังหวัดสุรินทร์เวลานี้ชาว เกิดขาดแคลนเงิน ไม่ไปซื้อไปรูดตามทางกระทรวงมหาดไทย
 บังคับให้เงินไม่ช่วยเหลือ ช่างนี้ เป็นคน เพราะฉะนั้นที่เห็นว่าชาวจังหวัดสุรินทร์ที่
 ชาวเราขออาน และอานว่าเกิดการขาดแคลนกันขึ้นแล้ว ท่านรัฐมนตรีเกษตรจะรับรอง
 มาตรการใดบ้างในเรื่องนี้

กระทรวงเกษตรคือปลัดการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ เรื่องการ
 ขอลประทวนนี้ก็ เป็น เรื่องยืดยาว และท่านก็ถามมากว้าง ๆ ชาวเจ้าขอมันยันโตว่าสำหรับ
 จังหวัดสุรินทร์ โทรงการ..... ได้รักษาแล้ว เวลานั้นก็มีแค่การรูดคลอง
 เขื่อนกัน อ่างน้ำยังไม่สำเร็จ ทำไปแล้วครึ่งหนึ่งยังเหลืออีกครึ่งหนึ่ง เขาใจว่าเงินมัน
 คงสำเร็จ และอีกแห่งหนึ่ง คือ.....ก็โตทำเสร็จไปแล้ว เราโตทำประจวบ
 น้ำสูง ๕ เมตรกว้าง ๒ เมตร เขาใจว่าเงินมันก็จะเสร็จ เรื่องนี้ก็เช่นเรื่องขอเท็จจริง
 เขาใจว่ารัฐบาลไม่โตหอกถึงภาคอีสาน ทายานมปริญญ์ชูเป็นระบบะตอนมา ถ้าได้
 รัฐบาลประ มานมากก็จะโตขยายงานทำให้สำเร็จตามที่กะไว้ ที่ท่านว่าจังหวัดสุรินทร์ชาว
 ไม่ดีขึ้น เรื่องนี้แบบขอเท็จจริง ถ้าท่านดูจังหวัดสุรินทร์แล้ว ขอให้ดูอำเภอ.....
 นี่เป็นหัวใจชาวของจังหวัดก็มีโตชาวคิดว่ามีกลายนี้ ส่วนอำเภอทาม อำเภอประสาธน์
 ก็มีนาเยอะ การทำนาดีแล้ว แต่ได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่แล้วว่ามีของว่าจะโตดีขึ้น ก็มี
 อำเภอเดียวคืออำเภอประสาธน์ ซึ่งมีนาพันแห่งลงมาก แต่เมื่อเทียบแล้วมันก็คิดว่ามีกลายมาก
 ช่างไรก็ตามที่ท่านว่า

เมื่อเกิดจลาจลจากคนจีนแล้ว เมื่อเป็นอันเสร็จเรียบร้อยแล้ว กระทรวงมหาดไทยจะไล่ว่านัก
เพื่อระงับปากเหตุที่ร้ายแรงของราษฎร

นายปิ่น สิมุกการดี(สุรินทร์) : โดยจะเกาะที่ผ่านก่อนเมื่อที่นี้ยังมี
ก็คิดว่าเวลาที่น้ำยังท่วมอยู่ยังไม่ลด คืออำเภอ น้ำมูล อำเภอท่าตูม อำเภอทลเทศ
อำเภอชุมพลบุรี อำเภอรัตนบุรีในบางตำบล เวลานั้นน้ำกำลังขึ้นเป็นการใหญ่ เมื่อขึ้นแล้ว
ก็คิดว่าในนาท่าตูม เวลานั้นน้ำยังไม่ลดเลย น้ำยังท่วมอยู่ถึง ๕ - ๔ ตำบล ที่นี้น้ำท่วมก็
ยังไรเสียข้าวกองชาคนก่อน รัฐบาลจะวางวิธีการช่วยเหลือบ้างแล้วหรือประการใด

กระทรวงเกษตรธิการ รัฐบาลว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : ใน
เรื่องน้ำท่วมนี้ก็เป็นกรณีวิธีที่ช่วยเหลือได้ แต่ถ้ามีการเสียหายจริง เมื่อน้ำลด
แล้วก็ขอให้ช่วยเหลือกันได้ในเรื่องช่วยบรรเทาทุกข์หรือบรรเทาในเรื่องข้าวอยู่แล้ว
ในเรื่องนี้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตร มีกรมการที่จะดำเนินการในเรื่องนี้
อยู่พร้อม กันอย่างใดก็ตามในภาคอีสานนี้ที่น้ำท่วมมากนั้นก็จะได้รีบไปพิจารณาในเรื่องนี้
ทุกตำบลของราษฎร

ประธานสภาผู้แทน : กระทรวงไม่ นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ เรื่องขอขนา
ในพระนครคนตาย ตามกระทรวงมหาดไทย

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามตาม
รัฐบาลว่าการกระทรวงมหาดไทย ถึงข้อนี้

การขึ้นรถยนตร์ในจังหวัดพระนครปัจจุบันเล่นในความเร็วสูง แม้ตรงที่
ขึ้นหน้ากับถนนขี้นรอมบางคนเสกสุรามันเมา ปรากฏว่ารถยนต์ชนกันทุกวัน และทุกสัปดาห์

๑๗๘

ทุกปี รัฐบาลจะแก้ไข โดยกวัดชันการออกใบอนุญาตขึ้นซีไอรัศกุม วางกฎเกณฑ์การขึ้นที่
ไม่ให้น้อยแรงขึ้นหน้ากัน เบาความเร็วลง จับกุมผู้เสกสุราแล้วขึ้นรถยนต์ เก็บโทษคน
ขึ้นรถคันตามให้หนักขึ้น และกวัดชันจับกุมผู้ฝ่าฝืนระเบียบในการขึ้นรถจังหวัดละนคร
เพื่อให้เป็นผลดีป้องกัน จะได้นหรือไม่.

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง
 มหาดไทยขอความร่วมมือของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับคดีนี้ ภัยอันตรายของชนกลางคาม
 กระตุกถามที่ กระทรวงมหาดไทยมีใจโศกโศกใจ โศกโศกใจเจ้าหน้าที่ตำรวจราชันกุมโคกกว
 ขันอยู่เสมอ ทั้งได้ประกาศคดีเกือบตลอดจนขอความร่วมมือจากผู้ขึ้นชื่อหรือทั้งหลายด้วย ถ้า
 หากผู้ขึ้นชื่อทุกคนปฏิบัติตามกฎหมายและประกาศของทางราชการแล้ว ก็เชื่อว่าเหตุการณ์ที่
 ห่วงของมีก็จะสงบลงต่อไป การพิจารณาขอใบอนุญาตนับว่ามีเหตุผล ทางการถือเอาเฉพาะ
 ผู้ที่ดำเนินการ สอบความรู้อาจสามารถหาตัวเท่าที่ มีเอกสารใบอนุญาตนับว่ามีเหตุผลไปจ่าย
 ส่วนการแจ้งโทษคนขึ้นชื่อที่ตนตายได้ทันทีนั้น ทางการถือเอาเฉพาะใบพระราชบัญญัติกรม
 และพระราชบัญญัติการทางรถไฟ/วิเทศอยู่แล้ว.

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เวียงไชย) : ขอเสนอคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยที่รับปากจะแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับใหม่ การแก้ไขนั้นท่านจะแก้ไขอย่างไร
 และแก้ไขการขาดคดีแล้วหรือ หรือว่าเกิดจากอะไร และจะแก้ไขโดยวิธีอะไร
 ความปลอดภัยของประชาชนในเรื่องรถยนต์ที่ตนตายนั้น ท้ายที่สุดแล้วจะแก้ไขอย่างไร
 เพราะทุกวันนี้มีรถยนต์ที่ตนตายอยู่เสมอ เมื่อเร็ว ๆ นี้หญิงคนหนึ่งเข้ากินกาแฟ ก็เกิดเรื่อง
 และคนที่นั่งอยู่บนรถ แล้วคนที่อยู่ในเรือ เรือในแม่น้ำลำคลองก็สิ้นชีวิตเพราะความน้ำขึ้น
 ของคนขึ้นรถยนต์ คนขึ้นรถบางคนเป็นคนที่อยู่ในวินตอง อยากรู้คดีนี้ทุก โดยไม่คำนึง
 ถึงรถยนต์ตามมาข้างหลังของตนเอง ประเด็นว่า ๓ ล้อ ประเด็นว่ารถยนต์บางคัน
 ทิศการไปชนรถจักรยานยนต์ ทั้งที่ขอใบอนุญาตนับว่ามีเหตุผล และลองคิดว่าผู้//ถ้าผู้ประ
 สงค์นี้เป็นญาติของหน่วยงานราชการหรือท่านรัฐมนตรีแล้ว ท่านจะรู้สึกอย่างไร

๑๖/

สภาผู้แทน

ชาติไทย

ก.๘/๕๐

ก.๗/๒

สภาผู้แทน หรือรัฐบาลจะขอเข้ามามีเรื่องไปสืบค้น ฐานเจ้ากรรมนายสุจริตจะ
 จะวางระเบียบและออกกฎหมายต่อไปข้างหน้า และหากเจ้าใดจะขอให้รัฐบาลพิจารณาใน
 เรื่องการขอคืนของบุคคลซึ่งได้แก่คนรับรอง อนาคตจะขอรับในทางรัฐบาลมีอำนาจที่จะ
 คนรับรองบ้าง และคนที่ขอคืนบุคคลรับรองบ้าง

ที่จะมองดูว่าผู้ที่จะขอใบอนุญาตนั้นที่รถยนต์ไม่มีใบอนุญาตนิดหน่อยหรือไม่ ก็เพราะสารบัญประมาณ
งานจะเป็นโรคประสาทหรือเปล่านั้น...

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ต้องอธิบายมาก ถ้าจะถามรัฐบาลไทยว่าทำไม
ตรวจรถไฟหรือรถไฟทอง

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอทราบสถิติรถยนต์ที่
อนุญาตในปี พ.ศ. 2401, 2402, 2403 เป็นจำนวนมากน้อยของตัวอย่างไร...

ประธานสภาผู้แทน : นอกกระชู้ ไม่ได้อยู่ในกระชู้ ข้าราชการอาจจะ
ไม่มีตัวเลยมาขอมาก็ได้ ถามใหม่ที่จะถามอะไรก็ตาม

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่ารัฐบาล
ว่าถ้ารถบรรทุกขนาดใหญ่ว่า ความที่ขบวนรถเหล็กที่ใช้ในการควบคุมรถยนต์
ที่เดินในท้องถนนนั้นได้เกิดขึ้น ท่านใดบ้างจะเขียนหรือไม่ว่า รถประจำทางที่มีอยู่
บรรทุกคนโดยสารได้กี่คน เท่าที่ข้าพเจ้าได้เห็นมาด้วยตัวเองแล้ว ข้าพเจ้าเห็น
ในตอนที่เข้าที่จอดเบี่ยงและตอนเบี่ยง รถเหล็กประจำทางบรรทุกคนโดยสารนั้นเบียดเบียด
กัน ท่านทราบหรือไม่ว่าในการบรรทุกคนโดยสารนั้นและ เบียดเบียดกันนี้ เป็นอันเหตุให้
เกิดโรคระบาด...

ประธานสภาผู้แทน : ผมเรียนแล้วว่าไม่ต้องอธิบายอะไร ถ้าจะไรก็ตาม

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : ท่านทราบหรือไม่ว่าประชาชนผู้
เป็นบรรดาโรคเพราะในการที่ต้องขึ้นรถยนต์เบียดเบียดกัน ท่านจะพิจารณาว่าโรคระบาด

พลเอก มังกร ชรบไชย รัฐบาลที่ว่าถ้ารถบรรทุกขนาดใหญ่ : เป็นที่ทราบ
แต่ถ้าท่านใดที่เห็นว่ารถ เบียดเบียดกันบนรถยนต์นั้นคือรถที่โรค เพราะฉะนั้นรถบรรทุก
ขนาดใหญ่ก็จะก่อให้เกิดโรคระบาดในเวลานี้ ในการ เบียดเบียดกันบนรถยนต์นั้นบางเวลา
ก็เวลาว่างและ เวลาเลิกงานนั้น ทั้งโดยทุกแห่งในเวลากลางวันและ เลิกงานนั้น
เบียดเบียดกันบนรถประจำทาง แต่จำนวนรถที่จอดที่สถานีจำนวนที่ใดจะไว้ไม่ ในเวลานี้

ชาวฝรั่งเศสที่ถูกลดถิ่นอาศัยที่จังหวัด...

ก็ได้เรียกเจ้าของรอนมาถามดู เขานอว่าอากาศที่นั่นมันร้อนเกินไปอากาศที่นั่นมันจะได้อากาศดี เพราะฉะนั้นจึงจำต้องถูกลดถิ่นอาศัยที่นั่น...

อีกเรื่องหนึ่ง เราพยายามให้ตั้งบริษัทขึ้นเพื่อไม่ให้มีการแก่งแย่งหรือแข่งขันกัน... เราพยายามให้ตั้งบริษัทขึ้นเพื่อไม่ให้มีการแก่งแย่งหรือแข่งขันกัน... เราพยายามให้ตั้งบริษัทขึ้นเพื่อไม่ให้มีการแก่งแย่งหรือแข่งขันกัน...

นายบุญช่วย ศรีสาธุกิจ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเรียนที่สภาผู้แทน... ว่าการกระทรวงมหาดไทยที่กล่าวจะแก้ไขระเบียบและกฎหมาย...

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : คือเวลานี้... ข้าพเจ้ากำลังไป สำหรับกฎหมายที่ยังไม่ออกก็เห็นว่าน่าจะรีบให้ทันถึงเป็นบางข้อ...

มีคำสั่งเกี่ยวกับการรอรองวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๓ ประกาศใช้โดยผู้มีอำนาจตาม พ.ร.บ. ไร่ชื้อ

๑. รถยนต์บรรทุกของที่มีน้ำหนักเกินกว่า ๖,๒๐๐ กิโลกรัม รถยนต์ประจำทาง รถยนต์รับจ้างพิเศษ และรถยนต์ส่วนบุคคลชนิดที่บรรทุกได้เกินกว่า ๗ คน ในเขตเทศบาล จะรับด้วยความเร็วใดไม่เกิน ๓๕ กิโลเมตรต่อชั่วโมง นอกเขตเทศบาล ๔๕ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

๒. รถยนต์บรรทุกชนิดที่ลากจูงรถท่วงหรือรถยนต์ที่บรรทุกของเกินกำหนด ซึ่งได้รับอนุญาตโดยชอบแล้ว ในเขตเทศบาลจะรับด้วยความเร็วใดไม่เกิน ๓๕ กิโลเมตรต่อชั่วโมง นอกเขตเทศบาล ๔๕ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

๓. รถยนต์อื่น ๆ นอกจากที่กล่าวในข้อ ๑ และ ๒ ในเขตเทศบาลจะรับด้วยความเร็วใดไม่เกิน ๔๕ กิโลเมตรต่อชั่วโมง นอกเขตเทศบาล ๕๕ กิโลเมตรต่อชั่วโมง และในเขตทางที่มีเครื่องหมายของเจ้าพนักงานจราจรแสดงขีดความเร็วต่ำกว่าที่กำหนดไว้ ก็ต้องปฏิบัติตามเครื่องหมายดังกล่าวโดยเคร่งครัด

๔. มีรถส่วนบุคคลให้รถความเร็วสูงและรับเร็วไม่เกิน ๒๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง และพยายามขับให้รถหลบทางซ้าย

๕. เมื่อรถกำลังวิ่งด้วยความกั้นมาจะเป็นรถชนิดที่ไม่ใช่บ้านหรือจวนจะถึงที่กั้นรถความเร็วสูง รถชนิดนี้จะต้องมีไฟทางลาดขึ้นข้างหน้าไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร เว้นไว้แต่จะมีการแสดงทางขึ้นข้างหน้า

๖. รถที่มีไฟข้างหน้าเมื่อทราบว่ามีรถข้างหน้าจึงสามารถ โดยให้สัญญาณหรือทางขึ้นหน้าแล้ว ผู้ขับรถหน้าเขาควรให้รถที่หยุดหรือหยุดรถเบียดทางให้รถคันหลังหลีกเลี่ยงหน้าไปโดยที่ มีให้ไว้วิธีการให้รถขึ้นหน้าโดยมีขีดความเร็วของเครื่องยนต์หรือมิเตอร์หรือรับแจ้งทางขึ้นหน้าเป็นอันตราย

สภาผู้แทน ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ (สามัญ)

255

โฆษณา ก. ๑๐/๑

ทางกรมตำรวจได้ประกาศเรื่องนี้เป็นจำนวนหลายร้อยตัวถึง จึงขอชี้แจงให้
ท่านสมาชิกได้ทราบไว้โดยย่อ ๆ เช่นนี้ก็เป็นระเบียบที่ได้กระทำอยู่ และจะได้มีกฎหมาย
ออกมาในบังคับกษไม่ช้า

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ๊กไปลงนามของขุน อากะตะฮิระ

พลเอก มังกร กรมชโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

กระตุ๊กของขอมระหวานไทย ท่านผู้มีเกียรติ ได้ส่งมอบไปทางจังหวัดอุบลราชธานีแล้ว
ยังไม่ได้รับกลับมา เพราะกระตุ๊กจะกอบในเมื่อได้รับการสอบสวนมาแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ๊กไปลงนามของขุน อากะตะฮิระ ตาม
เรื่องการให้รางวัลรถถังมั่งคั่งราชการ ตามกระทรวงมหาดไทย

นายของขุน อากะตะฮิระ (ขุนตราธานี) : ข้าพเจ้าขอถึงกระตุ๊กตาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ตามที่ทางรัฐบาลได้ให้รางวัลตามรถถังในท้องที่จังหวัดอุบลราชธานี
เป็นผู้ส่งหนังสือราชการจากคณะกษัตริย์ไปยังว่าการอำเภอได้ เป็นความจริง
ประการใดหรือไม่

๒. ทางรัฐบาลได้ให้เงินรางวัลหรือบำเหน็จรางวัลแก่ผู้ช่วยเสนา
ราชการดังกล่าวอย่างใดบ้าง

๓. การที่ทางรัฐบาลได้ให้รางวัลรถถังมั่งคั่งราชการจากคณะกษัตริย์ไปยังว่าการ
อำเภอทั้งก่อนแล้วนี้ทำความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรอย่างถึง ทางรัฐบาลระบอบเล็ก
วิธีการดังกล่าวนี้เสียหรือไม่ เพราะเหตุใด

พลเอก มังกร กรมชโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

กระทรวงมหาดไทยของกอบกระตุ๊กของท่านอนามาถึงผู้มีเกียรติว่าดังนี้

๑. การให้รางวัลตามรถถังในท้องที่ต่าง ๆ เป็นผู้ส่งหนังสือราชการ
จากคณะกษัตริย์ไปยังว่าการอำเภอนั้นเป็นพระเพทซึ่งทางส่วนภูมิภาค ได้ตั้งวิธีคิด
นานก่อนแล้ว เนื่องจากการคมนาคมติดขัดในระหว่างกษัตริย์ หมู่บ้านและอำเภอไม่สะดวก
ทั้งการไปรษณีย์ก็ตามท่านอน มาถึงไม่มี จำเป็นต้องอาศัยพระคุณคิดต่อระหว่าง

๒๕๓

พฤษภาคม ๒๒/๓

คำขอที่กล่าวไปคือเรื่องหนังสือราชการบ้าง รัฐบาลจดหมายไปรษณีย์บ้าง เอกชน
ซึ่งมาติดต่อกันบ้าง อันนี้ว่าคือประโยชน์ในทางราชการและประชาชน การ
กระทำเช่นนี้มิใช่จะมีแก่ระยะเวลาจึงวิเศษคุณประโยชน์เท่านั้น จังหวัดอื่น ๆ
ที่การคมนาคมไม่สะดวกและการ ไปรษณีย์ของรัฐบาลยังมีได้ขยายไปถึงที่ยังไม่มีที่อยู่

๒. ทางราชการมิได้ให้ค่าแรงงานหรือบำเหน็จรางวัลแก่ราษฎรผู้

ช่วยเหลือดังกล่าวนี้แต่อย่างใด เพราะ ไม่มีเงินงบประมาณ และถือว่าเสียประโยชน์
ความแก่ทั้งสองข้างดังกล่าวนี้แล้วร่างกัน

๓. การที่ได้ให้ราษฎรส่งหนังสือราชการจากตำบล ไปยังที่ว่าการอำเภอ

ก็มีโครงการบังคับให้ส่งจากตำบลแต่อย่างใด ส่วนมากเป็นการขอรับ เช่นใครมี
ธุระอะไร ไม่ติดต่อกับอำเภอหรือผ่านอำเภอก็ให้แวะรับหรือส่งหนังสือราชการด้วย
ซึ่งการกระทำดังกล่าวได้มีประโยชน์ทั้งทางราชการและประโยชน์ของประชาชน
ถ้าจะเลิกเสียก็จะเป็นการเดือดร้อนโดยขาดการติดต่อกับทำให้การงานชุกช้า
และเสียหายในทางส่วนรวม ถ้าจะเลิกวิธีการดังกล่าวนี้ก็ได้ก็ขอ เมื่อได้มีการ ไปรษณีย์
สื่อสารทั่วทุกตำบลหมู่บ้านแล้ว

-จบ

นายทองสุข อาทะรินทร์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอซักถามรัฐมนตรี
 ก่อไปว่าที่ท่าเรือรัตนบุรีขอว่าเป็นประเพณีมานานหรือไม่ ในการส่งหนังสือราชการ คือ
 เป็นประเพณีเก่าแก่อยู่แล้วโดยให้ราษฎร เป็นผู้เสียนภาษีให้แก่รัฐบาลแล้วจะมีการ ให้ส่ง
 หนังสือราชการแล้วขอเท็จจริงปรากฏว่าราษฎรถูกให้กำนันผู้ใหญ่บ้านให้ส่งหนังสือราชการ
 ถ้าวันไหน ไม่ไปก็ถูกกำนันผู้ใหญ่บ้านหรือคณะกรรมการอำเภอทั้งข้อบังคับข้าง ๆ ทาง
 รัฐบาลจะผิดวิธีใหม่โดยเป็นฝากไปหรือไม่ คือไม่ไร้มึงคัมจะใดหรือไม่

พลเอกมังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : เมื่อก่อนก็เคย
 แล้วว่าเราไม่ไค้มึงคัมหรือ เข้มงวดกวดขันอย่างไร ประเพณีนี้ขอจะให้กระทำ
 ก่อไป ถ้าหากว่า ไม่มีการกวดขันที่สะดวก เพราะเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันอยู่แล้ว
 และน่าจะฝึกหัดให้คนเห็นประโยชน์ในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เห็นอกเห็นใจกัน
 ถ้าหากว่า ไม่มีการกวดขันและไม่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ข้าพเจ้าคิดว่า ก่อไปประเพณี
 อันนี้ซึ่งเรา เข้มงวดกวดขันมานานซึ่งกำลังจะล่นอยลง ไปอยู่แล้วจะหมดไป เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าคิดว่าเราก็เลิกกระทำโดยความเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกันแล้ว ไม่มีการ เข้มงวดกวดขัน
 กันหรือ เข้มงวดกวดขันที่ท่าเรือรัตนบุรี-กัญญา ก็บริบทที่โลกกล่าวเมื่อก่อน

ประธานสภาผู้แทน : กระหุกขอไปร่อนนายโตง สุวรรณศักดิ์ เรื่องการ
 จำหน่ายน้ำตาลของ อ.จ.ส. อามทานนายกรัฐมนตรี

นายโตง สุวรรณศักดิ์ (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระหุกควนอามทานนาย
 ราษฎรถึงท่อนี้

เนื่องด้วยปรากฏว่าเมื่อต้นเดือนนี้ ทางกรม อ.จ.ส. ได้จำหน่ายน้ำตาลจำนวนถึง
 ๒๕๖,๕๐๐ ตันให้แก่สหกรณ์ นางรายโตถึง ๕๐๐ ตันก็มี จึงขอเรียนอามทานนายกรัฐมนตรีว่า

๑. น้ำตาลจำนวน ๕ ตันต้นซึ่งองค์การน้ำตาลสั่งมาจากต่างประเทศนั้น
 มาถึงวันเดือนใด

ไป ๒,๕๐๐ ก็น จริงหรือไม อ้าจริง จ่าบให้ไกรบ้าง เป็นจำนวนรายละเท่าใด

๑. น้ำตาลจำนวน ๒,๕๐๐ ก็นี่ อ.จ.ส. ให้อายใหม่แก่ร้านค้าของ อ.จ.ส.

ร้านไกรบ้าง และใครขายให้ร้านค้าเดิมขององค์การน้ำตาลร้านไกรบ้าง จำนวนเท่าใด และ
เหตุใดจึงไม่จ่ายให้ทั่วถึงกับทุกร้าน

๔๒ การจ่ายน้ำตาล ๒,๕๐๐ก็น ทั้งกล่าวแล้วนั้น ๗/อ.จ.ส. มีกฎเกณฑ์อย่างไร

290

นาย เชนชาติ บุตรีกันตัน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอขอบ
พระทัยของท่านผู้แทน ดังนี้

ข้อ 1. น้ำตาลจำนวน 5,600 ตัน มาถึงเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2493

ข้อ 2. อจส. ได้จำหน่ายน้ำตาลให้แก่ลูกค้าไป เริ่มแต่วันที่ 15 กันยายน

2493 มีรายละเอียดสำหรับรายใหม่ ๆ ดังนี้คือ

บริษัท ไทยวิวัฒนาการ	500 ตัน
บริษัท ขาพะเจ จำกัด	500 ตัน
บริษัท วัชร ทนสง จำกัด	500 ตัน
บริษัท เถียง เจริญ	300 ตัน
บริษัท ไทย เจริญ	300 ตัน
นายบุณส่ง ชัยกิติ	200 ตัน
นายปิติ ไสรัตน์	100 ตัน
ร้าน แซงฮุ้น	50 ตัน
บริษัท กานตง รุ่งเรือง จำกัด	30 ตัน
ร้าน นานานิยมพาณิชย์	25 ตัน
ร้าน สมบูรณ์ภัณฑ์	25 ตัน
ร้าน อนุทวีป	30 ตัน
นอกจากนี้แล้วมี 20 ตัน อีก 9 ราย 32 ตัน	
รวมเป็น	5232 ตัน

ข้อ 3 การจำหน่ายน้ำตาลจำนวนนี้ก็มีที่ในส่วนค้าแก่เจ้าขององค์การอยู่
6 ร้าน จำนวนน้ำตาล 107 ตัน คือ ร้าน แซงฮุ้น ร้าน อนุทวีป บริษัท สมบูรณ์
ร้าน นานานิยมพาณิชย์ ร้าน สมบูรณ์ภัณฑ์ และร้าน ขาพะเจ จำกัด ส่วนร้านค้าของ
ของ อจส. ที่ไม่ได้มารับไปจำหน่ายในระยะเพิ่มเติมการจำหน่ายนั้น ร้านเหล่านี้เป็นเพียง
ร้านค้าสินค้าของ อจส. ชนิดที่ไม่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมาย แต่การค้าน้ำตาลนี้
ต้องไปจดทะเบียนที่กรมสรรพากรให้ถูกต้องตามกฎหมายเสียก่อน สรรพ. จึงมารับไป
จำหน่ายในภายหลัง

ข้อ 4 การจำหน่ายน้ำตาลที่ อจส. ว่างตัวไปแล้ว 2582 ตันนี้ ไม่ได้ถึง

291

กฎเกณฑ์ตายตัวแล้วอย่างใด ได้เปิดให้เอกชนหรือบริษัทเข้ามาทำสัมปทานไปจำหน่าย
ได้ อย่างเช่นที่ อจส. ได้เคยทำมาแล้วก่อน ๆ นั้น ซึ่งก็ไม่มีการร้องเรียนอย่างไร

นายโต สุวณนพิศ (ธนบุรี) ข้าพเจ้าขอคัดต่อความจริงเรื่องกระตุกตาม
เรื่องน้ำคายนที่ข้าพเจ้าถามทั้งสองกระตุก ข้าพเจ้ามุ่งหมายจะล้างความสกปรกในแต่ขี้ขี้
เพราะมีเสียงกล่าวว่าสมาธิสมาธิอยู่เลย เกาะน้ำคายนสองท่าน แต่หาประจักษ์ไม่ได้ตาม
เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอคัดต่อไป

นโยบายของ อ.จ.ส. ที่ตั้งขึ้นนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจ และโกลาตตามนโยบาย
นี้ว่ากระตุกขึ้นมาคือการลดค่าครองชีพ และรัฐบาลก็โกลาตกันว่าน้ำคายนสกปรก แล้วก็
มีการเข่งล้นขนาดหนัก เรื่องน้ำคายนนี้ ท่านก็ทราบดี เมื่อเข่งล้นแล้ว ซลก็ว่า เมื่อก่อน
ได้น้ำคายนมาในมือ ๕ พันตันอย่างนี้ ทำไมท่านจึงไม่จ่ายน้ำคายนให้เข่ง การทั่วไป ท่านจ่าย
ไปทางราย ๕ ร้อยตัน ทำไมจึงจ่ายเข่งนี้ มีสี่พันสี่ ซลตามเรื่อง

ข้อ ๒ ถ้าท่านจะยอมขายข้าพเจ้าว่า การจ่ายเข่งนี้ เพราะเหตุว่า จ่ายให้มาก ๆ
เพื่อคุมตลาด ขอเรียนถามว่าน้ำคายนนี้ทำไมจ่ายให้ไม่เต็ม เข่งล้นจากทุกถังเมื่อเวลานี้ ทาง
ราย ๕ ร้อยตันไม่จ่ายเลย เข่งจ่ายเมื่อเวลานี้ ทำไมจึงไม่เข่งเต็ม เมื่อท่านต้องการคุม
ตลาดก็คุมไป ทำไมจึงอยู่ในทุกถัง และที่จ่ายไป ก็เพราะคำสั่งท่านนายกรัฐมนตรีให้จ่าย
จึงได้จ่ายออกไป

ข้อ ๓ ท่านทราบกันว่าน้ำคายนนี้ซลตลาด แล้วใคร ๆ ก็ต้องการน้ำคายนทั้งนั้น
เมื่อจะขายทำไมท่านจึงไม่แจ้งเห็นตาม ญัตติ ๆ ก็ขายออกไป ทำไมไม่ประกาศออกไปว่า
จะขาย เพราะใคร ๆ ก็ต้องการ ขอถาม

ข้อ ๔ ขอถามว่า ร้านเมื่องจิว ร้านขายใบชา เมื่อก่อนไม่ได้ขอย ข้าพเจ้าขอ
ถาม ลักขีจริงหรือเปล่า

นายเพชรชาติ บุญวิเศษ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอตอบทั้งแก่ท่าน
มาหาท่าน เพื่อให้จำง่าย คือข้าพเจ้ารับร้านเมื่องจิว หัวเม็ก เจ้าใจว่ามีอยู่ในนี้ แต่เขามีชื่อ
อะไรอีกอัน ข้าพเจ้าก็จำไม่ได้ แต่เจ้าใจว่ามีอยู่ในนี้แน่ ส่วนที่ถามถามว่าน้ำเมื่อก่อนเมื่อก่อน

คำสัญญาแล้ว ก็ไปไว้ที่ในตู้ใส่ไว้ด้วย ความจริงในสัญญาที่บอกไว้

๑๑ ๖ ในวันที่สัญญา แล้วด้วยไปจำนวนมาก ที่เหลือก็มอบจำนวน
/๒๗/

ที่เขตอยู่ข้างก็มีจำนวนน้อย เข้าใจว่าจนถึงขั้นก่อนวันอาทิตย์ที่แล้วมาประมาณ ๔ - ๕
 วัน มีอยู่ ๕๐๐ คัน ข้าพเจ้าได้เข้าไปยังอ.จ.ส. และท่านนายกรัฐมนตรีได้แจ้งไว้ว่า
 เมื่อขายแล้วก็เขาไม่ให้นำ ส่วนที่เห็นว่าน้ำศาลเป็นของที่ต้องดูแลการครองชีพของ
 ประชาชนนั้น ซึ่งก็เป็นความจริง เพราะว่าน้ำศาลเป็นของที่ต้องดูแล และอ.จ.ส. เป็น
 ผู้รับจำนวนน้ำศาลตามนโยบายในภายหลัง เจิมที่ในของกรมน้ำศาลไทยเป็นผู้จำหน่าย
 อ.จ.ส. เพิ่งมาจำหน่ายหลัง ในกรณีที่เอาน้ำศาลทรายของกรมศาลนี้ ภาชนะจริงก็มี
 เขตอยู่ข้าง เจิมที่อ.จ.ส. ได้รับน้ำศาลห้าพันตันนี้ ทาง อ.จ.ส. ได้ส่งน้ำศาลไป
 ห้าพันตันจากไต้หวัน ซึ่งมีสัญญาที่จะส่งเข้ามาอีก แล้วน้ำศาลทรายห้าพันตันของอ.จ.ส.
 จะมาถึงวันที่ ๔ กันยายน วันที่ ๔ กันยายนนี้ อ.จ.ส. ได้รับให้เป็นผู้อำนวยการจำหน่าย
 ของกรมน้ำศาลไต้หวันนั้น เพราะฉะนั้นจะเป็นน้ำศาลอ.จ.ส. มีอยู่หมื่นตัน อ.จ.ส.
 เป็นผู้จำหน่ายได้รับอนุญาต มีจำนวนหมื่นตันเช่นนี้แล้ว ก็จะต้องหาวิธีการจำหน่ายเพื่อ
 ไม่ได้ขาดทุน และให้จำนวนน้ำศาลนี้แพร่หลายไปมากที่สุดที่จะมากได้ และปัจจุบันนี้ยัง
 ปรากฏว่าน้ำศาลขององการน้ำศาลไทยที่ขังมาที่นี้ ยังเป็นสีเทา คุณภาพไม่ใช่สีขาวอย่าง
 อ.จ.ส. ส่งมา เจ้าหน้าอ.จ.ส. ก็สนใจว่าถ้าน้ำศาลเข้ามาหมื่นตันจะว่าอย่างไร เพราะ
 มันไม่ใช่สีขาว และราคาต้นทุนที่สูง หนึ่ง อ.จ.ส. ก็จะคงขาดทุน ของอ.จ.ส. ก็เป็นน้ำศาล
 ทรายขาวได้ระดับอยู่ ถ้ามาพร้อมกันแล้วเกิดขาดทุนขึ้นจะว่าอย่างไร และอ.จ.ส. ก็
 ไม่มีเงินที่จะเดินภายในและค่าขนน้ำศาล ประมาณเป็นเงินที่จะคงเสีย ๓ ล้านบาทสำหรับ
 เป็นค่าขนและค่าขนน้ำศาลที่จะมาถึงในงวดแรก คณะกรรมการของอ.จ.ส. ได้พิจารณาถึง
 ว่า จะทำอย่างไรจึงจะให้ น้ำศาลออกไม่ไ้รวกเร็ว ซึ่งก็เป็นเรื่องของท่าที่ควรจะ
 คิด เช่นนั้นก่อน

ไม่อย่างนั้นราคาสูงมาก ที่ที่จะออกไปเรื่อกีฬารจะรถม้าศาลซึ่งผู้มาทำเสียก่อน คือหน้า
 ศาลสี่รา ซึ่งองค์การม้าศาลส่งไปรษณู ทางกรมเจ้าหน้าที อ.จ.ส.พิจารณาแล้วถึงกรม
 โตราหน้าศาล ๕ คันคืนนี้เสียก่อน ที่ผู้ตรวจการราคาซึ่งไปขายไปแล้ว ที่มีในขณะเก็บ
 คืนนี้ เขาก็ไปตรวจดูราคาทำสัญญาซื้อขาย ในขณะนั้นเองส่งเข้ามาทำสัญญาไม่มีที่รวม
 เพราะตัวหนังสือจะไปหน้าศาลจาก อ.จ.ส. ก็มาทำสัญญา ๒ - ๓ รายที่จะซื้อไว้
 ส่วนนอกจากนั้นจะรอดูเงิน เพราะหน้าศาลสี่ราไม่มีสภาพคิดว่ และวันต่อมาอ.จ.ส.
 ได้รับทราบที่เห็นว่า หน้าศาลสี่ราได้เข้ามาถึงเกาะสี่รา อ.จ.ส.ก็เรียกผู้ทำสัญญามาวางเงิน
 ๓๐ ร้อยละ ๑๐ เริ่มเก็บสัญญาแรกเมื่อ วันที่ ๑๕ กันยายน เพียง ๒ รายเท่านั้น คือ
 นริศวิทยารณรงค์ จำกัด จำนวน ๔๐๐ คัน กับ ขยายบุญวงศ์ อธิบดี จำนวน ๒๐๐ คัน พอทำ
 นอกนั้นเรียกผู้ทำสัญญาถึงอยู่ว่า ถ้าหน้าศาลรวมที่ อ.จ.ส.สั่งเอง คือให้ชาวทกเข้ามาแล้ว
 ราคาที่จ่ายแก่กรมจะลดลงไปมาก ทางผู้ทำสัญญา ๒ - ๓ วัน พอถึงวันที่ ๒ กันยายน
 นี้ในวงราชการทางกรมก็เห็นว่าหน้าศาลสี่ราที่ อ.จ.ส. สั่งเก็บค่าสมคเวลาให้เข้ามาแล้ว
 คงไม่มานะ จึงมาเก็บมาเงินสัญญาอีก ๔ ราย จำนวน ๑,๕๐๐ คัน วันที่ ๑๕ อีก ๑ ราย
 ๓๐๐ คัน รวมถึงวันที่ ๑๕ มีผู้มาทำสัญญา ๗ รายเป็นจำนวน ๒,๔๐๐ คัน ที่รวมมีผู้มาทำ
 สัญญาจนถึงวันที่ ๒๐ กันยายนอีก ๑๕ ราย จำนวน ๔๐๐ คัน รวมทั้งสิ้น ๒,๘๐๐ คัน
 ในจำนวนผู้มาทำสัญญานี้เป็นรถม้าไทย ๑๗ ราย จำนวน ๒๒๐๐ คัน หรือทำทางลาว ๔ ราย
 จำนวน ๓๖๔ คัน เรื่องที่เราทำสัญญาแทนนี้

คืนนี้หน้าศาลสี่ราที่ อ.จ.ส. สั่งไม่มา เขาก็ขอระงับการทำสัญญารายวันที่ เมื่อ
 ระงับแล้วที่เหลือก็ส่งให้บริษัท อ.จ.ส. อย่างที่ปฏิบัติอยู่ในขณะนี้ หรือจะเป็นแทนนี้

นายโง สุวรรณดี (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอขอร้องไปนี้ ขอสุภาพที่ท่าน
 บอกว่าเป็นชาวต่างดาวเงิน ๑๖๐ คัน แต่ความจริงที่ท่านอ่านรายชื่อเมื่อก็จะเพราะว่ามีเงิน
 ๕๐๐ คันแล้ว ดึง ไม่ถูกหลอก ไม่ตรงกัน แต่อย่างไรก็ตามขอตามอย่างมีน้ำศาลที่ขาดตลาด
 ไม่ว่าจะขาดหรือผู้สละกิจการก็ทั้งนั้น เมื่อถึงท่านไม่ได้บอกกับข้าพเจ้าว่าท่านประกาศ
 หรือเปล่าที่ขายน้ำศาลงวดแรก ๒๕๐๐ คันมีจำนวน อ.จ.ส. ๔๐ ร้านมีเงินมัดจำอยู่หนึ่งบาท
 แล้วท่านบอกว่าจะเอาไปคืนทำไมได้ ก็มีเงินมัดจำอยู่แล้วหนึ่งบาท และ ๒๕๐๐ คันนี้
 ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของค่าน้ำศาล อีก ๒ แสนบาทไม่ถึง เงินทั้งหมด ๔๐ ล้าน ๗ แสน
 นั้นเงินเมื่ออยู่แล้ว แต่ท่านไม่ได้ให้เขา ไม่ได้ให้ร้านค้าร้านที่ซื้อของ อ.จ.ส. ท่านไม่ได้ให้
 บางร้านรู้เขาแอบไปขอลงแค่เดือนถึงพฤษภาคม มาถามที่ อ.จ.ส. ๕ ครั้งบอกค่าน้ำศาลยังไม่
 ถึง พอไปตามวันที่ ๑๔ บอกว่าหมดแล้ว นี่ข้าพเจ้ามีหลักฐานจะบอกให้ทราบทำไมท่านไม่ได้
 เรา ท่านบอกว่ามีเปอร์เซ็นต์ ๒ รวย แล้วรายที่รอทำไมไม่ได้เขาออกข้อก็ได้ ร้านผู้
 ถ้าให้หรือทำเค็มหรือปลายเดือนสิงหาคม ทั้งค่าน้ำศาลยังไม่ลงเรือ พอไปตามครั้งที่ ๒ เมื่อ
 วันที่ ๑๔ บอกว่าน้ำศาลหมดแล้วไม่มี ทำไม่ได้เป็นอย่างไร

ข้อ ๑ ข้าพเจ้าใครถามอีกครึ่งหนึ่งว่าที่ท่านบอกว่าท่านต้องการเงิน ไม่ใช่ว่า
 น้ำศาลจะขายไม่ได้ มีมาหนึ่งคัน ท่านทราบไหมว่าน้ำศาลในเวลานี้วันหนึ่งต้องใช้เท่าไร
 หนึ่งคันหรือหริ่งจะไม่คิดขาด เวลาที่ตลาดราคาเท่าไร

ข้อ ๔ ขอถามอีกครึ่งหนึ่งว่านายโง นาย อ.จ.ส. นั้น ต้องการลดค่าของรถและ
 รัฐบาลโดยประกาศเลิกควบคุมน้ำศาล ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าท่านบังคับจะควบคุมน้ำศาลที่ขายไปนั้น
 ข้าพเจ้าไม่คิดว่าเพราะท่านโดยประกาศเลิกควบคุมแล้ว แต่ในฐานะที่รัฐบาลมีน้ำศาลอยู่ในมือ
 ท่านขายคนเคียว ทำไมเมื่อท่านจะให้ร้านค้าไปขายท่านจึงไม่ผูกมัดไว้ทวงว่าควรจะขายราคา
 เท่าใด เพราะเหตุที่ท่านไม่ผูกมัดนี้เองจึงเป็นเหตุให้เกิดการแข็งขันขึ้นมีค่าน้ำศาลกวาดราคา
 ข้าพเจ้าก็ทราบที่ท่านให้ถือ ๔.๕ สตางค์ เขามารถอีก ๒๕ สตางค์เป็น ๕ บาท กบที่

๔๙๗

รับไป ๘ บาทที่ต้องไปทำกำไรเพิ่มขึ้นอีก
กลางมีคนกลางให้ให้ไปทำกำไรเพิ่มขึ้นอีก
๒ บาทเปล่า ๆ

คือทั้งค่าน้ำตาล และทั้งค่าขนส่งไว้ว่าให้สาม ปีโดยที่สามปีนั้นจะกำหนดได้
 ว่าจะนำค่าดอกเบี้ยอื่น การ เร่งอีกจะไม่ ชำไม่สามไม่กำหนดราคาตั้งนั้น ยิ่งกว่านั้น
 ที่สามปีนั้นน้ำศาล ๕๐๐ ตันอยู่ที่ ๖.๕. ข้าพเจ้าทราบว่าน้ำศาลสามปีเป็นของ
 เมื่องจิว เมื่อเขมรห้าไม่สามไม่จิวอัน ซึ่งถ้าสามปีแล้วเรื่อง ๖.๕. ก็จะต้องขึ้น
 หนัก ถ้าสามปีจิวอันก็เสียค่าน้ำศาลจะแพงขึ้น ที่ลงวันเพราะสามปีชา ท่านไม่
 ประกาศให้ขายหัวไม่แล้วกันก็ไม่ได้จะได้อีก เจอว่าประกาศหรือเปล่า ของเวียนตามอีก
 รัฐบาลว่าสามปี ๕๐๐ ตัน สามปีประกาศหรือเปล่า ถ้าสามปีประกาศ ประกาศไว้ให้
 เพราะสามปี แล้วแต่ที่รัฐบาลไม่ได้จะสามปีนั้น ๆ ถ้าเจ็ดปี ก็เขาจะต้องตั้ง
 เกินสิ่งหาชม ทำไม่จึงไม่ได้ ของเวียนตามเท่านั้น

นายเชนชาติ บุณยสิทธิ์ รัฐมนตรีว่าการคมนาคมและโทรคมนาคม : ขอตอบ
 คอบกนี้คือ เกี่ยวกับรถ เรือวิ่งในแม่น้ำโขงอยู่บางบางประการซึ่งทาง อ.จ.๕. ได้
 สอบถามว่า คือในเรื่องที่ประกาศหรือไม่ประกาศก็ได้เวียนให้ทราบแล้วว่าจะ เป็น
 เรื่องของการค้าอย่างหนึ่ง ซึ่งตามที่ท่านมีทราบแล้วว่าเกี่ยวกับค่าน้ำ ขี้ทราย ประเด็น
 ก็คือค่าขนถ่าย และ ซึ่งเป็นความเข้าใจผิด ๆ ท่านก็เข้าใจ น้ำขี้ทรายสามปี
 ให้โดยตั้งเข้ามาแล้วก็แล้วเข้ามาได้ ก็คือการให้ค่าขนถ่ายค่าน้ำศาล น้ำขี้ทราย
 การค่าน้ำศาลไว้ในมือไม่ ค่าน้ำศาลหลายครั้งต่างประเทศเขาไม่ค่อยขายเข้ามาใน
 ประเทศไทย เพราะเขาขายที่อื่นดีกว่าไปมากแล้ว นโยบายของรัฐบาลเห็นว่าเปิด
 ตลาดให้ใคร ๆ ตั้งเข้ามาตั้งได้ แต่ที่ว่ามีไม่ใคร่ตั้งเข้ามาเมืองไทย เพราะราคา
 ถูก ถ้าเขาตั้งไม่ประเทศอื่นราคาแพงกว่าเมืองไทย อย่างน้ำศาลที่วันใครจะตั้ง
 เข้ามาไม่ใคร่ตั้งเพราะขายไม่ใคร่ราคา อันนี้ทำให้ค่าน้ำศาลขาดตลาด ทำให้ว่าเราตั้ง
 น้ำศาลหรืออะไรไม่ แต่ตามที่ อ.จ.๕. ได้กำหนดน้ำศาลสามปี ๕๐๐ ตัน ที่เข้าใจว่า
 จะมีการขึ้นเมืองถึง ๒๐,๐๐๐ ตัน

นายโอง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : เรื่องน้ำคาลท่านบอกเมื่อกี้โดยท่าน
 คอมาเพิ่งขึ้นราคาทีหลัง ความจริงเมื่อก่อน อ.จ.ส. จะรับงานมาจากองค์การน้ำคาล
 นั้นมีเรื่องอยู่แล้วจึงได้โอนมาขึ้นกับ อ.จ.ส. และเมื่อก่อนที่ อ.จ.ส. จะรับมาจากองค์
 การน้ำคาล น้ำคาลขาดคาลอยู่แล้ว เพราะน้ำคาลขาดคาลทางหอคำจึงวิ่งเต้นขอ
 ใช้น้ำคาล ทางองค์การน้ำคาลย้ายมาที่ อ.จ.ส. อ.จ.ส. ก็รู้แล้ว และท่านบอกว่า
 อ.จ.ส. ต้องการเงินเป็นจำนวนมากนั้น ทำไมจึงไม่ประกาศให้พวกบ้านค้าของ อ.จ.ส.
 ทราบ ซึ่งมีอยู่จำนวน ๔๐ ร้าน แล้วพวกนี้มีเงินที่จำล้นละ ๑๐ ล้านบาทอยู่แล้ว
 แล้วท่านรู้ได้อย่างไรว่าเขาไม่มีให้ ๔๐ ล้านไม่มีให้แล้ว ๑๐ ล้านทำไมไม่ให้ แล้ว
 ร้าน ๔๐ ร้านนั้นก็ใช้องค์การใหญ่เป็นร้านของไทย และเงินที่ต้องเสียภาษีก็เพียง
 แสนกว่า ๆ เท่านั้นเอง ซึ่งไม่ได้เรียกหมด เพียงเพียง ๒๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ซึ่ง
 เงินจำนวนนี้เรียกจากร้านค้า ๔๐ ร้าน ทำไมจะไม่ได้ จึงขอถามเพียงข้อเดียวว่า
 ทำไมท่านจึงไม่ประกาศใหญ่ทั่ว ๆ ไป แล้วท่านกลับบอกว่าหอคำเขาต้องรู้อะไร
 เช่นนี้ไม่ถูก เมื่อไม่ประกาศก็มีการจับเงินกันได้ เช่นที่ขังชายไม่หมดเหลืออีก ๕๐๐
 ตักร้อยในคุกซึ่งนั่นนี่เป็นกัน จึงขอถามให้ท่านตอบเพียงข้อเดียวว่าทำไมจึงไม่ประกาศทั้ง ๆ
 ที่รู้แล้วว่าน้ำคาลขาดคาล และใคร ๆ ก็อยากได้กำไร แล้วขณะที่ท่านขายน้ำคาล ทำไม
 ไม่บอกให้เขา รู้ กลับบอกว่าไม่มีใครเซ็นสัญญาปลายเคียนสิงหาคนขอซื้อ แล้วไปตาม
 ถึง ๕ ครั้ง ตั้งแต่เดือนกันยายนมาบอกที่น้ำคาลไม่มีและที่ยังไม่มา พอถึงวันที่ ๕
 ก็ไปตามเป็นครั้งที่ ๒ บอกว่า "หมดแล้ว" ความจริงเป็นอย่างนั้นท่านก็รับอยู่แล้ว อย่างนี้
 ทำไมท่านจึงไม่ประกาศ ท่านต้อง การขายน้ำคาลแล้วทำไมไม่ประกาศให้คนอื่นรู้
 และ ๕๐๐ กัที่เหลืออยู่ก่อนหลัง ก็มีมีการจับเงินกัน

และความจริงที่ร้าน เจ้าได้ซื้อ ที่จริงมาขึ้นร้านขององค์การได้ ๔ คัน
 นอกนั้นคนขึ้นได้ทั้งนั้น เช่นขายใบชาที่มา เอาน้ำตาม ไม่เข้าใจเลย
 ขอให้ท่านทบทวนคำเดียวว่าทำไมท่านจึงไม่ประกาศ ท่านรู้แล้วว่าน้ำตาม
 นี้คือกรรมกันใหญ่ ก่อนที่จะขายไป อจส. ชาติ. รู้ว่าเป็นเพราะเกิด
 เรื่องกัน จึงขาย ทำไมไม่ประกาศ และท่านรู้ได้อย่างไรว่ารถที่
 ๔๐ คันไม่มีเงินจะให้หรืออย่างไร หรือไม่เอาคนขึ้นหน้าไปมา
 อย่างร้านตามรถที่บอกให้ขายได้น้ำตามไม่เอาละ อภิสิทธิ์ฯ ขณะ ๕๐๐ คัน
 โดยวิธีนี้ มีเงินขายน้ำตาม เอาน้ำตาม ก็ไม่เข้าใจ จึงขอเรียนถามว่า
 เป็นเพราะเหตุไร

นาย เชมราธิ บุญวิเศษ วิญญาณช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม :
 ข้าพเจ้าเห็นว่า อาจอย่างนี้ จะอะไรจะอย่างไรก็ขายไปแล้ว และขายได้
 เงินมาแล้ว และเวียนรอบแล้วทุกอย่าง แต่ว่าที่ท่านจะถามว่าทำไมไม่
 ประกาศ ทำไมไม่จำหน่ายได้ร้านขึ้นร้านนี้ไป ข้าพเจ้าได้เวียนให้ทราบ
 แล้วว่า อจส. ต้องการเงินมาชำระค่าภาษี ๑-ล้าน ๕ แสน เมื่อขายใคร
 ใครหาสติปัญญาขึ้น ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างนั้น แต่ร้านเจ้าไม่ได้ขายหรอก แต่
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่ากรมการพิจารณาแล้วและ ได้เวียนให้ทราบแล้วว่า
 ในวันนี้มีการขึ้นสัญญา คำนี้หมายและเป็นจำนวนมาก ๆ กว้าง และเป็น
 ๓๓๗ คนโดยสิ้น ๑๗ งาม เพราะฉะนั้นเมื่อประสงค์แล้วเพราะเราต้องการ
 เช่นนั้น เมื่อนั้นขายที่จะจำหน่ายเช่นนี้ เมื่อเห็นว่าน้ำตาม ๕ คันขึ้นไม่มา
 ก็หยุดทันที ในวันที่ ๑๒ มิถุนายนแล้ว และที่เห็นว่าทำไมร้านขึ้นร้านนี้ไม่ได้
 ก็อาจจะเห็นเพราะค่าไม่มากนัก ผู้ซื้ออาจจะเห็นว่ามากกว่า มีการติดต่อกัน
 จึงเห็นกันมาก พอไม่ได้ก็ว่าอย่างนั้นอย่างนี้ อาจจะเป็นอย่างนั้นก็ได้

๑๐๒

พิทักษ์ ๒๗/๒

เพราะฉะนั้นเรื่องนี้อาจจะเป็นเรื่องที่จะเกาะระหว่างทศกัณฐ์ไม่ได้วัน
นี้ศาลาข้างอะไรข้างก็เกิดเรื่อง แต่อีกอย่างโรกิติรัฐบาลก็กำลัง
พิจารณาอยู่ และกำลังสอบสวนอยู่ว่าเป็นเพราะขาดสมรรถภาพหรือ
อะไรนั้น รัฐบาลก็กำลังพิจารณาอยู่ ที่ผ่านทั้งกระชั้นมานั้นว่าได้ผล
ที่เราจะเลิกพิจารณาเรื่องการจำหน่าย แต่ก็ทำให้ทศกัณฐ์เกาะกันไม่
ละเกาะกันมา

ถ้าคนจีนรับไปหรือคนต่างศาวยรับไปไม่เกิดเรื่อง ถ้าคนไทยรับไปก็เกิดเรื่อง นี่ก็เป็น
อย่างนี้

ประธานสภาผู้แทน : คือไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างศาวย
พ.ศ.๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว เลขานุการอ่านชื่อกรรมการ
ร่วมกัน

เลขานุการรัฐสภา : รายงานท่านคณะกรรมการร่วมกันมีดังนี้ ^{กลาง} / ^{ฝ่ายสภาผู้แทน}
รับประจันตคาม ๒. นายประวัติ จันทะพิมส์ ๓. นายชอน อาพล ๔. นายเข็ก
จิรากรณ์ ๕. นายทองพูน อารยะพันธ์ ๖. นายภู เนาวรังสี ๗. นายสมบุรณ์ เกษสุภา
ฝ่ายวุฒิสภาคือ ๑. คุณหญิงเสนา อภัยวงศ์ ๒. หลวงประยอมนิติสาร ๓. พระยาจินการักษ์
๔. พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ ๕. นายพันคำชวงเขก จารัส มีนชุตานนท์ ๖. นายพลตำรวจ
หลวงวิจิตรธรรมากร ๗. นายเลริม วิจิณย์กุล

กรรมการ ได้เข้ามั่งประจำที่

รายงานคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. 2493

ความที่วุฒิสภาและสภาผู้แทนได้ตั้งกรรมาธิการฝ่ายละ 7 คน ให้เป็นคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. 2493 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 123 (5) นั้น

คณะกรรมการร่วมกันได้ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว โดยเลือกพระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ เป็นประธาน และนายประวัติ จันทนพิมพ์ เป็นเลขาธิการ จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติที่ได้พิจารณาแล้วต่อสภาทั้งสอง มาพร้อมกับรายงานนี้ ผลของการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน ปรากฏตามร่างที่ได้เสนอมานี้ ซึ่งส่วนมากเป็นไปตามร่างของสภาผู้แทน ที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติม ส่วนข้อสำคัญซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้ตั้งข้อสังเกตไว้แก่ผู้แทนรัฐบาล มีดังต่อไปนี้

1. ในร่างมาตรา 6 วรรค 2 ใบสำคัญประจำตัวนั้น นอกจากจะให้มีลักษณะขนาด และรายการตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง คืออย่างน้อยให้มีวันเดือนปีเกิด อาชีพ สัญชาติ และที่อยู่ พร้อมด้วยรูปถ่ายของคนต่างด้าวผู้นั้นแล้ว คณะกรรมาธิการร่วมกันได้ตั้งข้อสังเกตไว้ต่อ พ.ศ. อ. จาร์ส มัตสุทานนท์ กรรมาธิการฝ่ายวุฒิสภา ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่โดยตรงในเรื่องนี้อยู่แล้วว่า ให้มีช่องแสดงรายการเชื้อชาติเดิมของคนต่างด้าวไว้ด้วย
2. ในร่างมาตรา 16 ใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวซึ่งได้รับความยกเว้นในทางปฏิบัติ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้ตั้งข้อสังเกตในเรื่องนี้ว่า ขอให้มิใบสำคัญแบบพิมพ์เป็นพิเศษสำหรับคนต่างด้าวซึ่งได้รับความยกเว้น เช่น ไซส์ให้แปลกไปจากใบสำคัญทั่ว ๆ ไป และให้มีข้อความ เช่น "ใบสำคัญฉบับนี้ออกตามความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. 2493" เป็นต้น

พ.ศ. อ. จาร์ส มัตสุทานนท์ กรรมาธิการฝ่ายวุฒิสภา ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่โดยตรงในเรื่องนี้อยู่แล้ว ได้รับข้อสังเกตทั้ง 2 ประการของคณะกรรมการร่วมกันไปพิจารณาและรับว่าจะนำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อสังเกตของคณะกรรมการร่วมกัน.

21. อ. จ. ม. 2493

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๗๐ พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๙๑ พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๙๑ และพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๙๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"คนต่างด้าว" หมายความว่า คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ

"ใบสำคัญประจำตัว" หมายความว่า หนังสือประจำตัวของคนต่างด้าวซึ่งนายทะเบียนได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าบ้าน" หมายความว่า บุคคลซึ่งครอบครองบ้านในฐานะเป็นเจ้าของผู้เช่า หรือในฐานะอย่างอื่นใดก็ตาม

ในกรณีที่เจ้าบ้านไม่อยู่ควบคุมบ้านเอง แต่ได้มอบหมายให้บุคคลใดควบคุมอยู่ในระหว่างที่ควบคุมผู้นั้นให้ถือว่าผู้ควบคุมเท่านั้นเป็นเจ้าบ้าน

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา 5 คนต่างด้าวที่มีอายุตั้งแต่สิบสองปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่อยู่ในราชอาณาจักร ต้องมีใบสำคัญประจำตัว

มาตรา 6 การขอใบสำคัญประจำตัวให้ทำเป็นเรื่องราวพร้อมด้วยรูปถ่าย
สำหรับยื่นก่อนนายทะเบียนในท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นมีภูมิลำเนา ตามแบบพิมพ์และวิธีการ
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 7 คนต่างด้าวที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาต
ให้เป็นคนเช่าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเช่าเมืองแล้ว ให้ไปขอใบสำคัญประจำตัว
ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิใช่สิบสองปีบริบูรณ์ หรือวันที่ได้รับอนุญาตให้เป็นคนเช่าเมือง
แล้วแลกรณี เฉพาะในกรณีหลังให้แจ้งด้วยวาจาแก่นายคนต่างด้าวอายุต่ำกว่าสิบสองปี
มาด้วยก็คน ถ้ามี เพื่อนายทะเบียนจะลงจดลงในใบสำคัญประจำตัว

มาตรา 8 คนสัญชาติไทยผู้เสียไปซึ่งสัญชาติไทยไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ไปขอ
ใบสำคัญประจำตัวจากนายทะเบียนในท้องที่ที่ตนอยู่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ใคร่หรือ
ควรรู้ว่าตนได้เสียไปซึ่งสัญชาติไทย

มาตรา 9 เมื่อนายทะเบียนได้ตรวจเรื่องราวขอใบสำคัญประจำตัว เห็นเป็น
การถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนออกใบสำคัญประจำตัวให้

ใบสำคัญประจำตัวให้มีลักษณะ ขนาด และรายการ ตามที่กำหนดในกฎ
กระทรวงซึ่งอย่างน้อยให้มีรายการแสดงชื่อ วันเดือนปีเกิด อาชีพ สัญชาติ และที่อยู่
พร้อมด้วยรูปถ่ายของคนต่างด้าว นั้น และลงลายมือชื่อนายทะเบียนไว้ด้วย

มาตรา 10 ใบสำคัญประจำตัวนั้น ให้มีกำหนดอายุ ดังนี้

- 1. ชนิดที่หนึ่ง หนึ่งปี
- 2. ชนิดที่สอง ห้าปี

ทั้งนี้ นับแต่วันออกใบสำคัญประจำตัวให้ ในการขอใบสำคัญประจำตัว ผู้ขอ
จะขอรับใบสำคัญประจำตัวชนิดหนึ่งชนิดใดก็ได้

มาตรา 11 ในการออกใบสำคัญประจำตัวหรือการต่ออายุใบสำคัญประจำตัว
ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง แล้วชนิดที่หนึ่งไม่เก็บ
ค่าธรรมเนียม ชนิดที่สองไม่เก็บหนึ่งร้อยหกสิบบาท

ในการออกใบแทนใบสำคัญประจำตัว ในกรณีใบสำคัญประจำตัวชำรุดหรือ
สูญหาย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เก็บ
ค่าธรรมเนียม

มาตรา 12 คนกลางค้าคนโดยขายภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ให้ในใบสำคัญประจำตัวแรงงานทะเบียนที่คนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เดิม เพื่อจดขอความลงไว้ในใบสำคัญประจำตัวของผู้นั้นก่อนที่จะขายไป และให้แรงงานทะเบียนในท้องที่ที่เข้าไปอยู่ใหม่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันไปถึง

ในกรณีที่คนกลางค้าออกนอกเขตจังหวัดที่คนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ไปชั่วคราวกเกินสิบห้าวัน กองแรงงานทะเบียนในท้องที่ที่คนไปอยู่ชั่วคราวกภายในสองวันนับแต่วันที่ครบกำหนดสิบห้าวันนั้น

ในกรณีที่คนกลางค้าขาย ให้เจ้าบ้านแห่งบ้านที่คนกลางค้านั้นขายแรงงานคนขายทะเบียนท้องที่ที่คนกลางค้านั้นขาย ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาขาย

มาตรา 13 ใบสำคัญประจำตัวของผู้นั้นหรือชายหรือสตรีในส่วนสำคัญหรือศูนย์หาย ให้แรงงานทะเบียนท้องที่ที่คนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่หมดอายุหรือทราบว่าชำรุดหรือศูนย์หาย เพื่อขอต่ออายุหรือขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวใหม่ แล้วแต่กรณี

มาตรา 14 ผู้มีใบสำคัญประจำตัว ถ้าได้มีการ เปลี่ยนแปลงสัญชาติ หรือเปลี่ยนอาชีพ ชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุล ให้ในใบสำคัญประจำตัวแรงงานทะเบียนที่คนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา 15 ผู้ใดเป็นผู้ดูแลคนกลางค้าซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้ปกครองหรืออุปแทนโดยชอบธรรมของคนกลางค้าซึ่งเป็นผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่าสิบหกปีบริบูรณ์ ผู้นั้นมีหน้าที่ของปฏิบัติความความในพระราชบัญญัตินี้เพื่อคนกลางค้านั้น

มาตรา 16 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่คนกลางค้า ดังต่อไปนี้

1. ผู้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างในรัฐบาลไทย โดยมีหนังสือสั่งตัวออกันตลอดเวลาที่หนังสือสั่งตัวนั้นมีผลบังคับ

2. ผู้ซึ่งรัฐบาลต่างประเทศได้แจ้งแก่รัฐบาลว่า เข้ามาในราชการ และครอบครัวของบุคคลที่กล่าวนี้ ตลอดเวลาที่ผู้นั้นอยู่เพื่อปฏิบัติราชการ

3. ผู้ถือเอกสารเดินทางซึ่งออกให้ โดยองค์การสหประชาชาติและเอกสารนั้นยังสมบูรณ์อยู่

4. บุคคลที่ไม่ใช่เป็นคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง คนกลางค้าซึ่งได้รับความยกเว้นดังกล่าวข้างต้น ถ้าประสงค์จะขอรับใบสำคัญประจำตัว ก็ให้ส่งรูปถ่ายของตนคนขายทะเบียน และให้นายทะเบียนออกใบสำคัญประจำตัวให้ ในกรณีเช่นว่านี้คนกลางค้านั้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมและไม่จำเป็นต้องปฏิบัติความบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ว่าด้วยใบสำคัญประจำตัว

มาตรา 17 คนต่างด้าวซึ่งต้องมีใบสำคัญประจำตัว ต้องมีใบสำคัญประจำตัว
คิดตัวหรือเก็บไว้ในลักษณะซึ่งจะแสดงต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้เสมอในเมื่อ
พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเรียกขอให้แสดง

มาตรา 18 ใบสำคัญประจำตัวของผู้ลงทะเบียน ออกนอกนอกราชอาณาจักร
ตามกฎหมายว่าด้วยการลงทะเบียน หรือของผู้ที่ส่งกลับตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
หรือของผู้ออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ออกไปชั่วคราว โดยได้รับอนุญาตให้กลับนั้น ให้
เป็นอันเพิกถอนและให้คนต่างด้าวนั้นส่ง ใบสำคัญประจำตัวคืนนายทะเบียน
ใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวที่ตาย ให้ผู้ครอบครองหรือผู้พบส่งคืน
นายทะเบียน

มาตรา 19 ในเขตหรือกรณีใด ซึ่งรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรที่จะผ่อนผัน
หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะ
ผ่อนผันหรือยกเว้นได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีพิเศษเฉพาะรายบุคคล รัฐมนตรีจะผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม
หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร

มาตรา 20 ผู้ใดไม่มีใบสำคัญประจำตัวตามความในมาตรา 5 หรือไม่ค
อายุใบสำคัญประจำตัวที่หมดอายุแล้วตามความในมาตรา 13 หรือละเลยไม่ปฏิบัติตาม
ความในมาตรา 7 มีความผิดของระหว่างโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท
ตลอดเวลาที่ไม่มีปฏิบัติตามแล้ว เว้นของปีให้นับเป็นหนึ่งปี

มาตรา 21 ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา 8 มีความผิดของ
ระหว่างโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 22 ผู้ใดละเลยไม่ขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวที่ชำรุดหรือสูญหายจ
ตามความในมาตรา 13 หรือไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา 12 มาตรา 14 มาตรา 17
หรือมาตรา 18 มีความผิดของระหว่างโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 23 ผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อคนต่างด้า
ตามความในมาตรา 15 และผู้นั้นละเลยไม่ปฏิบัติ มีความผิดของระหว่างโทษตามที่บัญญัติ
ไว้ในมาตรา 20 หรือมาตรา 22 แล้วแต่กรณี

ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้เยาว์ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบหกปีบริบูรณ์ ไม่ต้องรับอาช
ในความผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เฉพาะในกรณีที่มีผู้อนุญาตหรือผู้ปกครองหรือผู้แทน
โดยชอบธรรม

มาตรา ๒๔ ใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวที่มีอยู่แล้วก่อนวันใหม่บังคับ
แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ต่อไปจนหมดอายุของใบสำคัญประจำตัวนั้น

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราช
บัญญัตินั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อาสา พิมพ์
สงวน หาน

บันทึก

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. 2493 เพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับร่างซึ่งคณะกรรมการร่วมกัน ความความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 183 (5) พิจารณาเสร็จแล้ว

เพื่อความสะดวกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. 2493 จึงได้จัดพิมพ์ร่างซึ่งสภาผู้แทนให้ไว้ และวุฒิสภาลงมติแก้ไขเพิ่มเติมมาเพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับร่างซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว (ร่างตามมติของสภาผู้แทน คือความเดิมรวมทั้งที่มีเครื่องหมายขีดฆ่า นอกจากที่ขีดเส้นใต้

ร่างตามมติของวุฒิสภา คือความเดิมรวมทั้งที่มีเครื่องหมายขีดเส้นใต้ นอกจากที่ขีดฆ่า)

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา.

๗
ค.อ.

พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๕๓.

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่าง
กต่าง พ.ศ. ๒๔๕๓."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในยกเลิกพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พุทธศักราช
๒๔๓๕ พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๔๑
พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๔๑ และพระ
ราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๔๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"คนต่างด้าว" หมายความว่า คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วย
สัญชาติ

"ใบสำคัญประจำตัว" หมายความว่า หนังสือประจำตัวของคนต่างด้าว
ซึ่งนายทะเบียนได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติ
การตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าบ้าน" หมายความว่า บุคคลซึ่งครอบครองบ้านในฐานะเป็นเจ้าของ
ผู้เช่า หรือในฐานะอย่างอื่นใดก็ตาม

ในกรณีที่เจ้าบ้านไม่อยู่ควบคุมบ้านเอง แต่ได้มอบหมายให้บุคคลใดควบคุม
อยู่ในระหว่างที่ควบคุมอยู่นั้น ให้ถือว่าผู้ควบคุมเท่านั้นเป็นเจ้าบ้าน

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๕ คนต่างก่าวที่มีอายุตั้งแต่สิบสองปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่อยู่ในราชอาณาจักร ต้องมีใบสำคัญประจำตัว

มาตรา ๖ การขอใบสำคัญประจำตัวให้ทำเป็นเรื่องราวพร้อมด้วยรูปถ่ายสามรูปรูปยืนคนชายทะเลเขียนในท้องที่ที่คนต่างกาวนั้นมีภูมิลำเนา ตามแบบพิมพ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ คนต่างก่าวที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือคนต่างก่าวที่ไ้รับอนุญาตให้เป็นคนเช่าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเช่าเมืองแล้ว ให้ไปขอใบสำคัญประจำตัวภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือวันที่รับอนุญาตให้เป็นคนเช่าเมืองแล้วแต่กรณี เฉพาะในกรณีหลังให้แจ้งความว่าใครเป็นคนต่างก่าวอายุต่ำกว่าสิบสองปี มาด้วยก็คน ถ้ามี เพื่อนายทะเลเขียนจะไ้ตรวจลงในใบสำคัญประจำตัว

มาตรา ๘ หญิงไทยผู้สมรสกับคนต่างก่าว ซึ่งข่มขืนสตรีชาวต่างชาติโดยผิดกฎหมาย
สตรีชาวต่างชาติที่หนี คนสัญชาติไทยไปซึ่งสัญชาติไทยไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ไปขอใบสำคัญประจำตัวจากนายทะเลเขียนในท้องที่ที่ตนอยู่ภายใน สี่สัปดาห์ นับแต่วันที่ สตรีชาวต่างชาติข่มขืนสตรีไทยหรือควรรู้อาณโคเสียไปซึ่งสัญชาติไทย

มาตรา ๙ เมื่อนายทะเลเขียนไ้ตรวจเรื่องราวขอใบสำคัญประจำตัวเห็นเป็นการถูกต้องแล้ว ให้นายทะเลเขียนออกใบสำคัญประจำตัวให้

ใบสำคัญประจำตัวนี้มีลักษณะ ขนาด และรายการ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งอย่างน้อยให้มีรายการแสดงชื่อ วันเดือนปีเกิด อาชีพ สัญชาติ และที่อยู่ พร้อมด้วยรูปถ่ายของคนต่างกาวนั้น และลงลายมือชื่อนายทะเลเขียนไว้ด้วย

มาตรา ๑๐ ใบสำคัญประจำตัวนั้น ให้มีกำหนดอายุ ดังนี้

- ๑. ชนิดที่หนึ่ง ให้มีกำหนดหนึ่งปี
- ๒. ชนิดที่สอง ให้มีกำหนดห้าปี

ทั้งนี้ นับแต่วันออกใบสำคัญประจำตัวให้ ในการขอใบสำคัญประจำตัว ผู้ขอจะขอรับใบสำคัญประจำตัวชนิดหนึ่งชนิดใดก็ได้

มาตรา ๑๑ ในการออกใบสำคัญประจำตัวหรือการต่ออายุใบสำคัญประจำตัว ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง แต่ชนิดที่หนึ่งไม่เกิน สิบบาท ชนิดที่สองไม่เกินหนึ่งร้อยหกสิบบาท

ในการออกใบแทนใบสำคัญประจำตัวในกรณีใบสำคัญประจำตัวชำรุดหรือสูญหาย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกิน สิบบาท

มาตรา ๑๒ ถ้าผู้คนต่างต่างคนใดย้ายภูมิลำเนาหรือดินที่อยู่ซึ่งบุคคลผู้หนึ่ง
ให้นำใบสำคัญประจำตัวแจกจ่ายทะเบียนที่ตนมีภูมิลำเนาหรือดินที่อยู่เดิม เพื่อขอ
ขอความลงไว้ในใบสำคัญประจำตัวของผู้นั้นก่อนที่จะย้ายไป และให้แจกจ่ายทะเบียน
ในท้องที่ที่เข้าไปอยู่ในใหม่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันไปถึง

ในกรณีที่คนต่างต่างออกนอกเขตจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาหรือดินที่อยู่ไปชั่วคราว
เกินสิบห้าวัน กองแจกจ่ายทะเบียนในท้องที่ที่ตนไปอยู่ชั่วคราวภายในสองวันนับแต่
วันที่ครบกำหนดสิบห้าวันนั้น

ถ้าบุคคลผู้หนึ่ง ในกรณีที่คนต่างต่างตาย ให้เจ้าพนักงานแห่งบ้านที่คนต่าง-ต่างนั้นตาย
แจกจ่ายทะเบียนท้องที่ที่คนต่างต่างนั้นตาย ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาตาย

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ใบสำคัญประจำตัวของผู้ใดหมดอายุหรือชำรุดในส่วน
สำคัญหรือสูญหาย ให้แจกจ่ายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือดินที่อยู่ภายใน
เจ็ดวัน นับแต่วันที่หมดอายุหรือทราบว่าจะชำรุดหรือสูญหาย เพื่อขอออกอายุหรือขอใบแทน
ใบสำคัญประจำตัวใหม่ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔ ผู้มีใบสำคัญประจำตัว ถ้าได้มีการเปลี่ยนแปลงสัญชาติ หรือ
เปลี่ยนอาชีพ ชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุล ให้นำใบสำคัญประจำตัวแจกจ่ายทะเบียน
ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือดินที่อยู่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๕ ผู้ใดเป็นผู้มอบบาลคนต่างต่างซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถ หรือ
เป็นผู้ปกครองหรือผู้แทนโดยชอบธรรมของคนต่างต่างซึ่งเป็นผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่า
สิบหกปีบริบูรณ์ ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้เพื่อคนต่างต่างนั้น

มาตรา ๑๖ พระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่คนต่างต่าง ดังต่อไปนี้

๑. บุคคลต่างต่างซึ่งเป็นผู้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างในรัฐบาลไทย หรือผู้ซึ่ง
มีภูมิลำเนาอยู่ซึ่งประเทศใดซึ่งแต่ครั้งนั้นบุคคลไทยซึ่ง เข้าพักในรัฐซึ่งแต่ครั้งนั้นบุคคล
ที่ต่างต่าง โดยมีหนังสือสัญญาต่อกัน ตลอดเวลาที่สัญญาแล้วยังมีฉบับ

๒. ผู้ซึ่งรัฐบาลต่างประเทศใดแจ้งแก่รัฐบาลว่า เข้ามาในราชการและ
ครอบครัวของบุคคลที่กล่าวนี้ ตลอดเวลาที่ผู้นั้นอยู่ในเพื่อปฏิบัติราชการ

๓. ผู้ถือเอกสารเดินทางซึ่งออกให้โดยองค์การสหประชาชาติและเอกสาร
นี้ยังมีสมบูรณ์อยู่

๔. บุคคลที่ไม่นับเป็นคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

คนต่างต่างประจำตัว ที่คนต่างต่างซึ่งได้รับความยกเว้นดังกล่าวข้าง
กล่าวประสงคฺจะขอรับใบสำคัญประจำตัว ก็ให้ส่งรูปถ่ายของตนก่อนายทะเบียนให้นำ

ทะเบียนออกใบสำคัญประจำตัวให้ ในกรณีเช่นว่านี้คนต่างต่างนี้ไม่จำเป็นต้องเสียค่า
ธรรมเนียมและค่าตัดตัวให้ไม่เข้าของปฏิบัติ ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่
ว่าด้วยใบสำคัญประจำตัว

มาตรา ๑๓ คนต่างต่างซึ่งต้องมีใบสำคัญประจำตัว ต้องมีใบสำคัญประจำตัว
ติดตัวหรือเก็บไว้ในลักษณะซึ่งจะแสดงต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจใดเสมอใน
เมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเรียกธงให้แสดง

มาตรา ๑๔ ใบสำคัญประจำตัวของผู้อยู่ในเขตนอกนกราชอาณาจักรตาม
กฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ หรือของผู้อยู่ต้องถูกส่งกลับตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
หรือของผู้อยู่ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ออกไปชั่วคราวโดยใ้กรมอนุญาตให้กลับนั้น
ให้เป็นอันเพิกถอนและให้คนต่างต่างนั้นส่งใบสำคัญประจำตัวคืนนายทะเบียน

ใบสำคัญประจำตัวของคนต่างต่างที่ตาย ให้ผู้ครอบครองหรือผู้พบส่งคืนนาย
ทะเบียน

มาตรา ๑๕ ในเขตหรือที่ใด ซึ่งรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรที่จะผ่อนผัน
หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้รัฐมนตรีมีอำนาจ
ที่จะผ่อนผันหรือยกเว้นได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีพิเศษเฉพาะรายบุคคล รัฐมนตรีจะผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม
หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร

มาตรา ๒๐ ผู้ใดไม่มีใบสำคัญประจำตัวตามความในมาตรา ๕ หรือไม่ถือ
อายุใบสำคัญประจำตัวที่หมดอายุแล้วตามความในมาตรา ๑๓ หรือละเลยไม่ปฏิบัติ
ตามความในมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ มีความผิดของระหว่างโทษปรับเป็นรายปี มี
ไม่เกินหนึ่งร้อยบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวแล้ว เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี

มาตรา ๒๑ ทวิ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๕ มีความผิดของ
ระหว่างโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๒๑ ผู้ใดละเลยไม่ขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวที่ชำรุดหรือสูญหาย
ตามความในมาตรา ๑๑ หรือไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕
มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ มีความผิดของระหว่างโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๒๒ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อคนต่างต่าง
ตามความในมาตรา ๑๔ และผู้นั้นละเลยไม่ปฏิบัติ มีความผิดของระหว่างโทษตามที่
บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ แล้วแต่กรณี

ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้เยาว์ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบหกปีบริบูรณ์ ในท้องรับ
อาชญาในความผิดต่อหน้าพระราชนัดดา เฉพาะในกรณีที่มีผู้อุปการะหรือผู้ปกครอง
หรือผู้แทนโดยชอบธรรม

มาตรา ๒๒ ในสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวที่มีอยู่แล้วก่อนไซ้พระราช
บัญญัติ นี้ ให้ไซ้โคต่อไปจนหมดอายุของในสำคัญประจำตัวนั้น

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีจากกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

จินดา กิมพ์
[Signature]

704

อุดม ค. ๒๒๓/๒

ประธานสภาชุมชน : ทางกรมการร่วมกันมีอะไรจะลงบ้าง

นายสมุห-ตรี เสงี่ยม การจัดการ : ไม่มีอะไรจะขึ้น

นายทองสี จิตรารัตน์ (เชียงใหม่) : ความที่ค่าลงเรื่องนี้ คณะกรรมการ

ร่วมกันได้ลงมาในมาตรา ๔ วรรค ๒ เกี่ยวกับเรื่องซึ่งมีอยู่ขณะนี้เกี่ยวกับเรื่อง

เรื่องชาติ แต่ในร่างพระราชบัญญัติการเข้าร่วมกันนั้นเรื่องชาติไม่ได้บังคับไว้

แต่ในคณะกรรมการ ได้ตั้งข้อสงสัยออกจำให้ทางพันตำรวจเอก จารึก มีชัยกานนท์ กรรมการ

จัดการนำเรื่องข้อสงสัย เป็นหลักฐานที่ในร่างในเรื่องนี้ว่าจะให้มีของเงินราชการ เรื่องชาติ

ของคนที่นำข่าวไว้ด้วยนี้ ทั้งนี้เราอาจจะขอปรึกษาท่านคณะกรรมการว่าสิ่งการ

ที่ท่าน ได้ตั้งข้อสงสัย คณะท่านสนใจหรือว่า เมื่อท่าน ได้ตั้ง ไปแล้ว เช่นนี้ในทาง เจ้าหน้าที่ฝ่าย

รัฐบาลจะปฏิบัติตามที่ การตั้งข้อสงสัย เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามที่ ได้มีไว้ ไม่ปฏิบัติตามที่

ก็ได้ ทั้งนี้จึงขออาจจะเรียนถามท่านว่าเป็น เพราะเหตุใดคณะกรรมการร่วมกันซึ่งมี

อำนาจอยู่แล้วว่าจะแก้ไขเพิ่มเติม ความจริงเรื่องชาตินั้นสำคัญยิ่งกว่าเรื่องชาติ

สำคัญอย่างใด เราอาจจะขอรับแจ้งต่อที่ประชุม ได้ทราบคือมีประเทศหนึ่งซึ่งนิยม

ในการปกครองระบอบคอมมิวนิสต์ ที่นี้เมื่อเราจะเข้าสู่ประเทศไทย ที่มีแต่เพียงสังคม

แก่เรื่องชาติเราหาไม่ได้ว่าชาติจริง เราคนกันนิยมระบอบคอมมิวนิสต์ นางที ธากโชน

เป็นสังคมที่จะเป็นสังคมหรืออเมริกาได้ อย่างนี้เป็นต้น

705

ประชนเข้ามาซึ่งเราไม่ใ้ควางไว้เป็นเหตุหมายขายตัวเช่นนี้ แล้วผลประโยชน์จะตกอยู่
แก่ประเทศชาติหรืออย่างไร จะเป็นการ เหยยแนวรั้ชชีก้อาจจะเป็นได้ ทั้งขี้จึงขอเรียน
นามท่านกรรมาธิการ ~~๑๑๑๑~~ ว่าท่านจะกรุณาเอาเรื่องนี้ไปปรึกษากับใหม่จะใคร่หรือไม่
หมายความว่าเราวางเรื่องชาติไว้ขายตัวออกไป ก็ขออย่างนี้เจ้าหน้าที่จะปฏิบัติได้ จะไม่
ปฏิบัติได้ ข้าพเจ้าขอขยดตัวอย่างแรงในกรรมาธิการพิจารณาทุก ๆ ปี คณะ
กรรมาธิการใดตั้ง หรือสั่ง เอกว่าเมื่อรัฐมนตรีจะไปเยี่ยมจังหวัดใดก็ตาม จะเป็นหัวหน้า
ประจำจังหวัดนั้น จะเป็นนายอำเภอที่จะไปส่งที่ ก็ให้ส่งแค่เฉพาะเขตของจังหวัดและ
อำเภอของตัวแล้วก็กลับ คือเหมือนคนเราก็กินให้กลับมากินที่ของกิน แยกมาเช่นนี้ไม่
ส่งเอกไม่สักก็ลิสซี่ ข้าพเจ้าขอเสนอที่จะไปส่งเฉพาะเขตเท่านั้น กลับไปส่งถึงจังหวัดยะลา
จังหวัดปัตตานี เมื่อเร็ว ๆ นี้เมื่อรัฐมนตรีไปตรวจราชการก็มีราชการติดตามไปด้วย
เขาก็ให้ส่ง เอกของคณะกรรมาธิการจึงไม่เป็นผล ไรประโยชน์ เพราะฉะนั้นขอเจ้า
เป็นหวังว่าดการตั้งหรือสั่ง เอก แล้วจะไม่คิด คณะกรรมาธิการสนใจหรือว่าเจ้าหน้าที่
จะปฏิบัติสามารถได้ เพราะหรือสั่ง เอกนั้นเจ้าหน้าที่จะปฏิบัติสามารถได้ จะไม่ปฏิบัติสามารถได้

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ กรรมาธิการ : ข้าพเจ้าขอของรับแจ้งต่อท่าน
สมาชิกผู้เกียรติซึ่งสงสัยว่า ท่านอย่าลืมว่าพระราชบัญญัติระเบียบกลางค้า ฉบับนี้
ได้พิจารณาร่วมกันแล้ว เพราะฉะนั้นในการแก้ไขอย่างใดก็ตามรัฐกรรมาธิการ
ในการพิจารณาอย่างเดียวกันว่าจะเอาหรือไม่เช่นนั้น แต่ท่านอย่าลืมว่าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ได้อ่านวาระ ๑ - ๓ ของสภาผู้แทน ท่านคงจะสังเกตเองดีกว่า ร่างพระราชบัญญัติ
ที่เสนอต่อสภาผู้แทนคือมีเนื้อหาเกี่ยวกับหรือเปล่า ท่านก็จะรู้ทันที ในข้อ ๑ กรรมาธิการ
ร่วมกันได้พยายามปรับปรุงแก้ไขให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดีขึ้น

แต่ก็โดยที่ไค้ทำและไค้พิจารณาปรกติกัน ไค้มากก็ เบนไปในส่วนของของสภาผู้แทนและวุฒิสภา
 แต่ความที่ไค้ตั้งข้อสังเกตุไว้ในเรื่องเชื้อชากนั้นนี้ ไค้ตั้งจากเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการว่าตาม
 แบบพิมพ์ของจดทะเบียนคนต่างชาตินี้ไค้มีเชื้อชากอยู่ด้วยแล้ว นั้นข้อที่เิง อีกข้อหนึ่งใน
 การที่เรารู้ได้ไป เช่นนั้น เื่อให้ปรากฏชัด เห็นว่ามีเชื้อชากอะไรเท่านั้นเอง ไม่มีความ
 ประสงค์อะไร จึงไค้ตั้งข้อสังเกตุไว้ และก็มีปรากฏว่าอยู่ในแบบพิมพ์แล้ว เพราะฉะนั้น
 ก็ไม่ต้องมีการตั้งข้อสังเกตุอย่างหนึ่งอย่างใด
 /แต่

นายทองดี อิศราธิวิน (เชียงใหม่) : ตามที่ไค้ตั้งท่านกรรมการร่วมไค้
 แจ้งให้ชาวเจ้านั้น ชาวเจ้ายิ่งสงสัยและร้องใจอยู่ที่ท่านประธานกรรมการร่วมกันไค้ตอบ
 ว่าไค้ปฏิบัติความร่างเดิมของสภาผู้แทนและปฏิบัติความร่างของวุฒิสภา ทั้งนี้ชาวเจ้าวรเรียน
 ว่าเมื่อทางสภาผู้แทนก็ดี สภาวุฒิสภาก็ ไค้ตั้งท่านเป็นกรรมการเข้าร่วมกันพิจารณา
 เช่นนี้แล้ว ท่านมีสิทธิที่จะเพิ่มไค้ ท่านควรจะวางไว้เป็นกฎหมายตายตัว ทำไมท่านจึงมาตั้ง
 เป็นข้อสังเกตุอย่างนี้ ท่านมีอำนาจทำได้ แต่ทว่าท่านนั้นจะเป็นอย่างไรก็ไม่ทราบ ชาวเจ้า
 หลงหูหลงตาไปไค้รู้สึกว่าสมาชิกของเราตั้ง ไค้ตั้งท่านเข้าไปเป็นกรรมการร่วมกับวุฒิสภา
 แล้ว ทำไมท่านจึงไม่ชี้แจงให้ที่ประชุมร่วมกันทราบ แล้วนอกจากนั้น กรรมการวุฒิสภา
 เรายังได้เห็นแล้วว่าท่านทรงคุณวุฒิ ทำไมท่านเห็นว่าเป็นเชื้อชากไม่สำคัญ เท่ากับสัญชาติอย่าง
 นั้นหรือ นี้ชาวเจ้าเป็นห่วง และอยากจะเรียนถามรัฐบาลว่า เมื่อตั้งข้อสังเกตุมาเช่นนี้แล้ว
 ฝ่ายรัฐบาลจะรับกับกรรมการ ไค้หรือไม่ จะปฏิบัติไค้ตามที่ ชาวตั้งข้อสังเกตุมาหรือไม่
 ขอให้รัฐบาลคอยให้ชาวเจ้าทราบด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐมนตรีมหาดไทย

นายเผด็จ จิราภรณ์ (กรรมการ) : กรรมการขอชี้แจงว่า ความข้อสังเกตุ
 ของกรรมการในร่างของมาตรา ๘ วรรค ๒ นี้ ถ้าท่านไค้ถามคานนี้แล้ว จะเห็นว่าราย
 การที่กำหนดนั้นมีขอกว่า รายการอย่างน้อยต้องมีอย่างนั้นอย่างนี้ เพราะฉะนั้น อย่างมาก
 จะเพิ่มอะไรลงไปไค้ เป็นทางปฏิบัติ แล้วก็อย่างที่ท่านวุฒิสภาไค้ชี้แจงแล้วว่า กฎหมาย

ไทย

๗๐๗

พ.๒๕๔/๓

นี่คือโฉมหน้าของมนุษย์และพฤติกรรมแล้ว ก็ไม่ยากจะแก้ไขในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ และ

และเพราะเรื่องนี้ เข้าใจว่าเจ้าหน้าที่ที่จะปฏิบัติกิจจะปฏิบัติได้นั้น และแบบฟอร์มก็มีอยู่
แล้ว จะไม่อ้างตัวอย่างแบบฟอร์มไปส่งรัฐมนตรีหรือไรต่าง ๆ นั่นมันคนละเรื่องกัน
เข้าใจว่าเรื่องคงจะโล่งแน่ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ขอเรียนให้ท่านสมาชิกที่ข้องใจได้ทราบ

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ตามที่ข้าพเจ้าได้อ้างข้อสังเกตุ
ที่ว่าคณะกรรมการงบประมาณประจำปีนั้น ข้าพเจ้าบอกที่ไม่ได้ผล ที่ข้าพเจ้าบอกด้วยอย่าง
นี้จะประกอบเหตุผล เพราะคณะกรรมการงบประมาณออกแล้วว่าข้าราชการจะไม่
ส่งทำนรัฐมนตรีนอก เขตของตน เมื่อออกนอก เขตไปแล้วต้องสิ้นเปลืองงบประมาณค่าไว้
จ่าย ถ้าเต็มเสียง ข้าพเจ้าจึงเป็นห่วงว่าถ้าทั้งข้อสังเกตุไว้ที่พวกนี้กับเชื้อชาติไว้เช่นนี้
แล้ว โดยที่เราไม่ได้ทราบถึงกฎหมายให้ตายตัว เกรงว่าเจ้าหน้าที่จะไม่ปฏิบัติตาม หรือ
ปฏิบัติตามไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีจะกรุณาให้คำมั่นไหม โดยเพราะเจ้าหน้าที่
สำรวจ ว่าท่านจะปฏิบัติตาม หรือตามที่คณะกรรมการได้บอกว่ามีของนั้น ท่านจะแสดง
แบบนั้นให้ สันติศึกษาไว้จะ ไ้ไหม เพราะฉะนั้นทั้งข้อสังเกตุยังไม่แน่นอน ขอท่านได้
กรุณาตอบด้วย

ประธานสภาผู้แทน : จะมีประโยชน์อะไรกัน กรรมการพูดในสภา
ผู้แทน และทางรัฐบาลเขาก็รับว่า เขามีอยู่แล้ว เหม่มีอะไรอีกแล้วนอกจากท่านจะถามพูด
อะไรจนเกินไป กรรมการก็รับแล้วว่าของนั้นมีแล้ว และทางรัฐบาลก็มีแล้ว และพูดกัน
ในสภาผู้แทนทำไมจะคงมาแสดงอะไรกัน มันพอแล้วขอให้ท่านประชุมกันก่อน

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : คือข้าพเจ้าเป็นห่วงว่า ข้อ
สังเกตุที่สั่งไว้ ทั้งไว้ได้ ๆ เก ๆ มีทุกคราวที่ไม่ปฏิบัติตามข้อ/สังเกตุ ๆ มันไม่แน่นอน
เสียเวลา เสียแรง เสียขวบ เสียชีวิตอะไรเป็นต้น ที่ข้าพเจ้าอ้างนี้อยากจะให้
สภาไว้ไว้พิจารณาด้วย ทางกรรมการ โดยเพราะอย่างนี้ที่มันหัวหนของรัฐบาล
พูด/ทำ/ จะให้คำมั่นสัญญาต่อสภาว่าจะมีของเชื้อชาติจริงแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่คิดใจทำมา

ร.ท. จารุบุตร เรื่องสุวรรณ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็น

เห็นชอบด้วยคณะกรรมการ-การร่วมกัน ขอให้ไปรทกยมี

สมาชิกยกมือ ๑๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรทกยมีอื่น

ไม่มีสมาชิยกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เห็นเห็นชอบด้วยคณะกรรมการ-การร่วมกัน ก่อไป

มีผู้เสนอขอแก้ไขระเบียบวาระ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) พ. ทหารที่ข้าพเจ้าได้เสนอขอแก้ไขระเบียบวาระ ก็เพราะเห็นว่าให้ยกเอาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการการเงิน และธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๔๕๓ มาขึ้นพิจารณาก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๓ นั้น ก็เพราะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ก็เป็นกฎหมายที่สำคัญ และนอกจากนี้จะได้เวลาพิจารณาถกกันจริง ๆ อย่างนานไม่เกิน ๗๒ นาทีเท่านั้น ที่สำหรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าทุกคืนเวลาหลายชั่วโมง เพราะว่ามีความยุ่งยาก ๆ โทษประทุษร้ายหลายอย่าง อาจจะมีการโต้เถียงกันตั้งวันก็ได้ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาท่านสมาชิกว่า ถ้าท่านเอาพระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าเสนอมาขึ้นพิจารณาก่อนก็จะเป็นการประหยัดเวลาของสภา.

นายบุญคุ้ม จันทร์ศรีสุวิวงศ์ (อุตรธานี) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะจุดของที่ไม่ใช้รัฐบาล

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : จริงข้าพเจ้าไม่ใช้รัฐบาล แต่กล่าวถึงว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ก็ตามที่เสนอมาซึ่งสภานี้ก็ไม่ใช้ของรัฐบาล เป็นของสภา ถ้าหากว่าสมาชิกสภาผู้แทนเห็นชอบด้วยก็เป็นของสภา ไม่ใช่ของรัฐบาล ถ้าสมาชิกเห็นชอบ

ก็ถนอมเงินไม่หวังลงกระเบื้องไป เพราะจะได้ราคาเร็วสุดตามวิชาที่ว่า โดยพิเศษอย่าง
นี้ถึงกับเกรี้ยวกราดการระหวางการคลังจะเอาอย่างไร เมื่อเสนอเช่นนี้จะเอาหรือไม่

พระยาศรีวิชัยสงคราม : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ขอเรียนต่อท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ คุณของถึ ๖ เสนอขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาคำขอที่จะสามารถ
กู้ยืมจากต่างประเทศของกรุงเทพฯ รัฐบาลก็พอใจ

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีใครอภิปราย ข้าราชการขอเสนอให้ลงมติ
ผ่านผู้ใดได้แล้ว เสร็จแล้วจะเป็นการระดมที่ผู้ใดอภิปรายไว้แล้ว เสร็จแล้วไปรบกวนมีมติ

พระราชบัญญัติ / ๕๕

สมาชิกสภาผู้แทน ๓๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปร้อง / รุ้ชื่อขึ้น

สมาชิกผู้มีเกียรติ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : เปรี่อติว่า เปรี่อติว่า เปรี่อติว่า เปรี่อติว่า เปรี่อติว่า
ที่กระทรวงการคลัง

ร่างพระราชบัญญัติ / ๕๕ ให้นำไปปฏิบัติราชการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติในอำนาจปฏิบัติการ เกี่ยวกับกองทุนการ เงินและ
 ธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๔๙๖

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรทัศนคติ คณะกรรมการได้ทำการพิจารณา
 พร้อมกัน นายจินตมัย อมาตยกุล ผู้แทนรัฐบาล ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	"
<u>มาตรา ๑</u>	"
<u>มาตรา ๒</u>	"
<u>มาตรา ๓</u>	"
<u>มาตรา ๔</u>	"
<u>มาตรา ๕</u>	"
<u>มาตรา ๖</u>	"
<u>มาตรา ๗</u>	"
<u>มาตรา ๘</u>	"
<u>มาตรา ๙</u>	"
<u>มาตรา ๑๐</u>	"
<u>มาตรา ๑๑</u>	"
<u>มาตรา ๑๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	"
<u>มาตรา ๑๕</u>	"
<u>มาตรา ๑๖</u>	"

นาย จินตมัย อมาตยกุล
 (นายทุนก แสงอาทิตย์)
 เลขาธิการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ให้อำนาจปฏิบัติการ เกี่ยวกับกองทุนการ เงินและธนาคารระหว่างประเทศ

พ.ศ. ๒๔๙๖

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่ เป็นการสมควร มีกฎหมายให้อำนาจ เพื่อปฏิบัติการ เกี่ยวกับกองทุนการ เงินระหว่างประเทศและธนาคารระหว่างประเทศ เพื่อการบูรณะและฟื้นฟูกิจการ ซึ่งประเทศไทย เป็นสมาชิก

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการ เกี่ยวกับกองทุนการ เงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๔๙๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้มีบังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
"กองทุนการ เงิน" หมายความว่า กองทุนการ เงินระหว่างประเทศ
"ธนาคารระหว่างประเทศ" หมายความว่า ธนาคารระหว่างประเทศ
เพื่อการบูรณะและฟื้นฟูกิจการ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
"องค์การตัวแทน" หมายความว่า องค์การการ เงินและการคลังที่ รัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นองค์การตัวแทนตามข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการ เงินระหว่างประเทศและข้อตกลงว่าด้วยธนาคารระหว่างประเทศ เพื่อการบูรณะและฟื้นฟูกิจการ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีหรือองค์การตัวแทน แต่งตั้งให้เป็นผู้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกตั๋วสัญญาใช้เงินคลังแทนเงินตรา
ไทยในแก่ของผูกขาด เงินและธนาคารระหว่างประเทศใด แต่จำนวนเงินในตั๋ว
หนึ่งคืนที่คงอยู่ในขณะใดขณะหนึ่ง ต้องไม่เกินจำนวนเงินลงทุนที่คงจ่ายเป็นเงินตรา
ใหม่ในแก่ของผูกขาด เงินและธนาคารระหว่างประเทศ

ตั๋วสัญญาใช้เงินคลังที่ออกตามความในวรรคก่อนต้องเป็นตั๋วเปดลิเบอริ
ไมโต มีชื่อกำหนดไว้ให้คัดลอกเป็น และเป็นตั๋วใช้เงินเมื่อทรงตาม

เมื่อใครรับทรงตามให้ชำระ เงินตามตั๋วสัญญาใช้เงินคลัง ให้รัฐมนตรี
มีอำนาจจ่ายเงินตามจำนวนที่ใครรับทรงตามให้ชำระนั้น

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งองค์การตัวแทน การแต่งตั้งให้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้รัฐมนตรีหรือองค์การตัวแทนมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ การ
แต่งตั้งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 6 องค์การตัวแทนมีอำนาจหน้าที่เก็บและรวบรวมสถิติใด ๆ
อันจำเป็นในการปฏิบัติตามข้อผูกพันในฐานะที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกของกองทุน
การเงินและธนาคารระหว่างประเทศ และเพื่อการนี้ให้อำนาจเรียกธงในบุคคล
ใด ๆ เป็นรายการแสดงข้อความและตัวเลขอันเกี่ยวแก่สถิติใด ๆ ใด

ในกรณีที่บุคคลทำการรวมกันเป็นทางหุ้นส่วนถาวรที่มีโคจรทะเลขึ้น
องค์การตัวแทนอาจเรียกธงในทางหุ้นส่วนนั้นเป็นรายการสำหรับกิจการของทาง
หุ้นส่วน ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าทางหุ้นส่วนมีผู้จัดการ ในหน้าที่ที่จะคงปฏิบัติตาม
คำเรียกธงของบุคคลผู้จัดการ ถ้าไม่ปรากฏตัวผู้จัดการใดตกแก่เป็นหุ้นส่วนทุกคน

คำเรียกธงให้ยื่นรายการ จะประกาศในราชกิจจานุเบกษาแก่บุคคล
ทั่วไปที่เกี่ยวข้อง หรือจะทำเป็นหนังสือส่งถึงบุคคลใดโดยเฉพาะก็ได้

มาตรา 7 คำเรียกธงให้ยื่นรายการต้องระบุแบบซึ่งจะให้ผู้ถูก
เรียกธงกรอกข้อความและตัวเลข กับทั้งต้องกำหนดระยะเวลาที่จะคงยื่น และ
ระบุสถานที่ที่จะยื่นหรือผู้ที่รับรายการนั้นด้วย

การให้ยื่นรายการตามความในวรรคก่อน จะกำหนดให้ยื่นเป็นครั้ง
คราวหรือจะกำหนดเป็นการประจำตามระยะเวลาต่อเนื่องกันก็ได้ กรณีจะเป็น
ประการใดก็ตามสองกำหนดใหญ่ยี่สิบเวลาต่อสมควรที่จะปฏิบัติกรตามคำเรียก
ธงนี้ด้วย

มาตรา ๕ เมื่อใดประกาศในราชกิจจานุเบกษา เรียกร้องให้นับ
รายการแล้วก็ดี หรือเมื่อใดส่งหนังสือถึงบุคคลใดให้นับรายการ โดยให้นำส่งแก่
บุคคลนั้นเอง หรือส่งแก่ผู้ใดที่มีอำนาจเกินปีซึ่งผู้นับหรือทำงานในบาน รือนหรือให้
เจ้าหน้าที่ทำการงานที่ปรากฏว่าเป็นของบุคคลนั้นแล้วก็ดี ให้ถือว่าบุคคลนั้น ๆ โดยทราบ
คำเรียกร้องให้นับรายการนั้นแล้ว

มาตรา ๖ ผู้ใดทำผิดจากบัญชีธนาคารหรือบุคคลอื่นใดที่ประกอบธุรกิจใ
การปฏิวัติการเงินตราต่างประเทศ ผู้นั้นต้องแสดงเป็นหนังสือซึ่งขอความและตัวเลข
ของธนาคารหรือบุคคลอื่นนั้นในความจำเป็นที่ธนาคารหรือบุคคลอื่นนั้นจำต้องยื่น
รายการตามมาตรา ๕

ผู้ที่มีหน้าที่แสดงขอความและตัวเลขตามความในวรรคก่อน ไม่จำต้อง
ยื่นรายการตามมาตรา ๕

มาตรา ๑๐ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ขอความหรือ
ตัวเลขที่ปรากฏในรายการใด เป็นเท็จหรือขาดตกบกพร่อง พนักงานเจ้าหน้าที่
อำนาจเรียกให้บุคคลผู้นับหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลอื่นใด ชื่อว่ามีความรู้เกี่ยวกับ
ขอความหรือตัวเลขนั้นมาในตอบคำหรือแสดงบัญชีขึ้นหรือเอกสาร ประกอบตาม
ความต้องการ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่าง
เวลากลางวันเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของขอความหรือตัวเลขนั้นได้ ผู้ครอบครอง
สถานที่ที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปนั้นจะคงไว้ความระมัดระวังแก่พนักงานเจ้าหน้าที่
ตามสมควร

มาตรา ๑๑ ขอความและตัวเลขที่ปรากฏในรายการที่ยื่นความความใน
พระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือที่ธนาคารหรือผู้ประกอบธุรกิจในการปฏิวัติการเงินตราต่างประเทศ
ใดมาตามมาตรา ๕ ก็ดี หรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่ใดมาจาก การตรวจสอบ
ตามมาตรา ๑๐ ก็ดี บุคคลใดใดรู้มา เนื่องจากตำแหน่งหน้าที่ จะนำความรู้นี้ไปใช้
เป็นประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น หรือจะนำออกเปิดเผยโดยระบุเป็นรายบุคคลหรือ
ทางทวนส่วนไม่ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นการปฏิบัติภายในวงการ เกี่ยวกับกองทุนการ
เงินและธนาคารระหว่างประเทศ หรือได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากบุคคลผู
ยื่นรายการ หรือผู้แสดงขอความและตัวเลขตามมาตรา ๕ หรือที่จำเป็นต้องเปิดเผย
เพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนทรัพย์สินสาธารณะซึ่งมีผู้ต้องหาหรือจำเลยในการกระทำ
ผิดของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 12 ผู้ใดกล่าวด้วยการปรับหรือโทษอื่นเกี่ยวกับความผิดทางอาญาของประเทศไทย
โดยที่เป็นการขัดขวางของทุนการ เงิน หากขัดข้องกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยน
เงินของประเทศนั้นที่ ชดเชยหรือตราขึ้นอันสอดคล้องกับข้อตกลงว่าด้วยการเงิน
ระหว่างประเทศ ไม่มีผลบังคับในประเทศไทย แต่ทั้งนี้ทั้งหมดที่ ไทยผู้หรือตราขึ้นที่
ตรงกับข้อตกลงที่ สอดคล้องกับข้อตกลงที่ ระหว่างประเทศ ในประเทศไทย

ในกรณีเป็นคดีถึงขั้นหรือไม่ว่ากฎหมายว่าด้วยการควบคุมการ แลก
เปลี่ยนเงินของประเทศใดประเทศหนึ่งมีอยู่อย่างไร หรือสอดคล้องกับข้อตกลงว่า
ด้วยการเงินระหว่างประเทศหรือไม่ ให้ถือว่าผู้ใดที่ลงทุนการ เงินเข้ามา

มาตรา 13 ผู้ใด

(1) ไม่ยื่นรายการความมาตรา 6 โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันชอบด้วย

เหตุผล

(2) ไม่ยอมแสดงข้อความหรือตัวเลขตามมาตรา 6 โดยไม่มี

ข้อแก้ตัวอันชอบด้วยเหตุผล หรือ

(3) แสดงข้อความหรือตัวเลขเช่นว่าภายใน (1) หรือ (2) โดย

รู้ว่าเป็นเท็จ

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกิน
สามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 14 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ถึงการตามอำนาจ
ในมาตรา 10 หรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 10
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 15 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 11 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่
เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 16 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้ และให้ผู้อำนวยการออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้.

.....
.....

ประสงค์ พิมพ์
ก.บ. ทาน.

๗/๒

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างข้อกรรมาธิการมีดังนี้ ๑. ร.ท. จารุบุตร เรื่อง

สุวรรณ ๒. นายจันทน์มี ฅนากชุก ๓. นายถน รวีวรรณ ๔. นายนิล ประจักษ์ ๕.

นายเจียร จิวากรณ์ ๖. นายนิล สันนุกาณ์ ๗. หลวงระวีโนประจักษ์กลาง ๘. นายถน

เวชรชาติการณณ์ ๙. นายชุก แสงอุทัย

กรรมาธิการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทน : ทางกรรมาธิการจะมิใช่ไรกลาง

ร.ท. จารุบุตร เรื่องสุวรรณ กรรมาธิการ : ไม่มี

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับทางของ

ทุนการเงินในธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๔๔๓ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่แก้ไข มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา

๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มาตรา

๑๕ มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : ทิวาการวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว ขอปรึกษาในวาระที่ ๓

ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่เป็นกฎหมายใดไม่ประสงค์อื่น

สมาชิกยกมือ ๔๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใหญ่ผู้ใหญ่ได้ช่วยไปร่างข้ออื่น

สมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : เห็นอันทำให้เป็นกฎหมายได้ ประชุมต่อเวลา ๑๔.๐๐

สภาผู้แทนฯ ครั้งที่ 4/2403 (สามัญ) ชุดที่ 1

วันที่ ๓. ๒๒/

๗/๑

เริ่มประชุมในเวลา 14.๒๖ นาฬิกา.

ประธานสภาผู้แทนฯ : มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว สภาฯ
จึงพิจารณายุติการตั้งระเบียบการประชุมสภาฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒4๐๓ ซึ่งคณะ
กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว และเปิดกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณา

บันทึกการประชุมกรรมาธิการ วิสามัญ
 ธิการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. 2493

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผู้แปรมติ ๕ ราย คือ ๑. นายไสลย์ สุภธีระ
 ๒. ม.จ. โศภนทร วรพรณ ๓. นายเสมอ กัททาขนิ ๔. นายโอง สุวรรณพิ
 ๕. นายบุญเที่ยง พรหมคุณ ๖. นายทอง อภัยวงศ์ ๗. นายประสิทธิ์ วรธนสาร
 ๘. นายกิจจา วัฒนสินธุ์ คณะกรรมาธิการไต่ถามการพิจารณาพร้อมด้วย หลวงอาจพิศาลกิจ
 ผู้แทนรัฐบาล ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรมติ	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>คำปรารภ</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 1</u>	"	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>มาตรา ๒</u>	นายทอง อภัยวงศ์ ขอแปรมติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรมติพอใจ	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีผู้แปรมติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 4</u>	"	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>มาตรา 5</u>	นายกิจจา วัฒนสินธุ์ ขอแปรมติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรมติพอใจ นายไสลย์ สุภธีระ ขอแปรมติที่ตามมาตรา ๕ ซึ่งให้ เพิ่มความเป็มาตรา ๓ หรือ ออกทั้งหมด กรรมาธิการไม่เห็นด้วยและได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรมติ ขอสงวนไว้ขอพิจารณาในสภา	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีผู้แปรมติ	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>มาตรา 7</u>	นายไสลย์ สุภธีระ ขอแปรมติที่ตามมาตรา 7 ซึ่งเพิ่ม ความเป็มาตรา ๓ จักว่า เป็นดังนี้ "มาตรา ๖ จักว่า ในกรณีที่บทบัญญัติประมวล รัษฎากรกำหนดให้บุคคลใดเสียภาษีอากร ณ ที่ว่าการอำเภอ หรือเขตว่าการกระทรวงการคลังจะบรรเทาสิทธิในราชการ บุบเบษฐากำหนดให้เสีย ณ สำนักงานแห่งอื่นซึ่งมีระยะทาง ไกลกว่าที่ว่าการอำเภอก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้การเสียภาษี	

อากรนี้ให้ถือว่า เป็นการสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินซึ่ง
หัวหน้าสำนักงานแห่งนั้นจัดส่งมือชื่อรับเงินแล้ว"

กรมอากรไม่เห็นด้วยและโคสีแจ่งแล้ว ผู้แปรตศึ
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

มาตรา ๕

มีการแก้ไขโดยกรมอากร

นายไสลต์ บุณธีระ ขอแปรตศึแกมาตรา ๕ ซึ่ง
ใหญ่เลิกมาตรา 4 ไว้ดังนี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
รักษาการตามประมวลกฎหมายนี้ และในใ้มีอำนาจออกกฎ
กระทรวง

(1) แต่งตั้งเจ้าพนักงาน

(2) ใ้ใบเสกษณ์

(๓) กำหนดส่วนลดและกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติ

การให้เป็นไปตามบทแห่งประมวลกฎหมายนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบ
ษาแล้ว ให้บังคับใช้

กรมอากรไม่เห็นด้วยและโคสีแจ่งแล้ว ผู้แปรตศึ
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

มีการแก้ไขโดยกรมอากร

มาตรา ๑

นายทอง อภัยวงศ์ ขอแปรตศึไว้

กรมอากรโคสีแจ่งแล้ว ผู้แปรตศึพอใจ

มีการแก้ไขโดยกรมอากร

มาตรา ๑๐

ไม่มีผู้แปรตศึ

มาตรา ๑๑

ไม่มีผู้แปรตศึ

มาตรา ๑๒

นายไสลต์ บุณธีระ ขอแปรตศึในมาตรา ๑๒ ซึ่งยก
เลิกมาตรา ๑๑ ไว้ดังนี้

มาตรา ๑๑ เว้นแต่จะมีตศึใจเป็นอย่างอื่นใน
ลักษณะนี้ ถ้าภายในเวลาสามปีนับแต่วันที่ได้นับรายการแล้ว ภาย

กรมอากรไม่เห็นด้วยและโคสีแจ่งแล้ว ผู้แปรตศึ
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

มีการแก้ไขโดยกรมอากร

มาตรา 13

ไม่มีผู้แปรพักตร์ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 14

มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

มาตรา 15

นายไผ่ถนอม ผู้กษัตริย์ ขอแปรพักตร์แก่มติมาตรา 15 ซึ่งยก
เลิกมาตรา 35 ไว้ดังนี้

"มาตรา 35 ผู้โค่นล้มเป็นมณฑลเดิมมาตรา 17 หรือมาตรา
51 เว้นแต่จะแสดงว่าใคร่ในเหตุสุดวิสัย ผู้ใดมีความผิดของระวาง
โทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท"

กรรมาธิการไม่เห็นด้วยและโค่นล้มแล้ว ผู้แปรพักตร์ขอ
สงวนไว้อภิปรายในสภา

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 16

นายไผ่ถนอม ผู้กษัตริย์ ขอแปรพักตร์ขอเพิ่มเป็นมาตรา 37
ทวี ดังนี้

"มาตรา 37 ทวี ห้ามมิให้ข้าราชการในกรมสรรพากร
คนใดรับจุกทำกรจวบยัดยัดหรือสิ่งของมูลค่าสูงหรือบุคคลหรือทางหุ้นส่วน
นิติบุคคลใด ๆ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ผู้โค่นล้มมีความ
ผิดของระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน
5 ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ"

กรรมาธิการไม่เห็นด้วยและโค่นล้มแล้ว ผู้แปรพักตร์
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 17

นายไผ่ถนอม ผู้กษัตริย์ ขอแปรพักตร์คัดจำกักความดังนี้
"เงินโค" หมายความว่า เงินที่ใครรับและรวมตลอดถึง
ทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ใครรับซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็น
เงิน" ยกทั้งหมด

กรรมาธิการไม่เห็นด้วยและโค่นล้มแล้ว ผู้แปรพักตร์
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

มาตรา 18

นายหลวง อภัยวงศ์ ขอแปรพักตร์ไว้

กรรมาธิการโค่นล้มแล้ว ผู้แปรพักตร์พอใจ

มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

มาตรา 19 ทวิ

กรรมาธิการ เติมคำใน

มาตรา ๒๗

มาตรา ๒๘

มาตรา ๒๙

มาตรา ๓๓

ไม่มีผู้แปรพักตร์ ไม่มีทหารแก้ไข

" " "

นายทอง อภัยวงศ์ ขอแปรพักตร์ใจ
ภรรยาจัดการโดยแข็งแรง ผู้แปรพักตร์พอใจ
ไม่มีทหารแก้ไข

นายบุญเที่ยง พรหมคุณ ขอแปรพักตร์ใจ
ภรรยาจัดการโดยแข็งแรง ผู้แปรพักตร์พอใจ

นายภิจจา วัฒนสินธุ์ ขอแปรพักตร์แก้ไขมาตรา ๔๗ เก็บ
ขอแก้ดังนี้

อนุมาตรา (๑)

(ก) สลดขอมให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนภัวธานีและ
ภริยา ๖,๐๐๐ บาท

(ข) สลดขอมให้เป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๒๗ หรือ ส่วนกับ
ส่วนภัวธานีและภริยาโดยนิตยสารอื่นร้อยละ ๒๐ ของเงินได้ในประ
มาณมาตรา ๔๐ (๑) ที่ภริยาได้รับแต่ของไม่เกิน ๓,๔๐๐ บาท

(ค) สลดขอมให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติ
ภาวะหรือไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ อัน
อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู และยังมีชีวิตอยู่คนละ ๑,๕๐๐ บาท
ขึ้นไป

อนุมาตรา ๒ (๒) ในกรณีที่ยุทธกองเสียมภาชนะมีเงินหรือ
ภริยาอยู่รวมกันบางเวลาในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว

(ก) สลดขอมให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนตัว ๔,๐๐๐ บาท

(ข) สลดขอมให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับสามีหรือภริยา
๒,๐๐๐ บาท

(ค) สลดขอมให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยังไม่
บรรลุนิติภาวะหรือไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
อันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูและยังมีชีวิตอยู่คนละ ๑,๕๐๐ บาท
แต่มีในสลดขอมให้สำหรับบุตรที่มีเงินได้ถึงประ เณินในปีภาษีที่ล่วง
มาแล้ว ตั้งแต่ ๑,๕๐๐ บาท ขึ้นไป

อนุมาตรา (๓) ในกรณีอื่น สลดขอมให้เป็นค่าใช้จ่าย
สำหรับส่วนตัว ๔,๐๐๐ บาท สลดขอมให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับ

บุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้
 ความสามารถอันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู และยังมีชีวิตอยู่
 คนละ 1,200 บาท กรณีโสดหย่อนให้สำหรับบุตรที่มี
 ถึงประเพณีในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ 2,200 บาท ให้
 กรมวิชาการไม่เห็นด้วยและโคจี้แจ้งแล้ว ผู้แปรรหัส
 ชดงวนไว้อภิปรายในสภา

นายโสภณ บุณศิริ ขอแปรตติมาตร 22 ซึ่งให้บท
 โสภณมาตรา 47 แห่งประมวลรัษฎากรดังนี้

มาตรา 47 ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา 48 (2)
 เงินใดที่ประเพณีตามมาตรา 40 เมื่อใดก็ตามมาตรา 42
 ถึงมาตรา 45 แล้วในใ้ครอบงำของอันดังกล่าวต่อไปนี้

(1) สหกรณ์ให้เป็นเวลาซื้อขายส่วนตัว 4,000 บาท

(2) สหกรณ์ให้เป็นเวลาซื้อขายส่วนรับส่วนตัวกริมา

4,000 บาท

(3) สหกรณ์ให้เป็นเวลาซื้อขายส่วนรับบุตรซึ่งยังไม่บรรลุน
 นิติภาวะหรือไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ อัน
 อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูและมีชีวิตอยู่คนละ 2,000 บาท

กรมวิชาการไม่เห็นด้วยและโคจี้แจ้งแล้ว ผู้แปรรหัส
 ชดงวนไว้อภิปรายในสภา

นายควง อภัยวงศ์ ขอแปรตติมาตรแก้ไขดังนี้

(1) ก. ขอแก้จำนวนเงิน 3,000 บาท เป็น 6,000 บาท

ข. ขอแก้จำนวนเงิน 600 บาท เป็น 1,200 บาท

(2) ก. ขอแก้จำนวนเงิน 5,000 บาท เป็น 4,000 บาท

ข. ขอแก้จำนวนเงิน 1,000 บาท เป็น 2,000 บาท

ค. ขอแก้จำนวนเงิน 600 บาท เป็น 1,200 บาท

(3) ขอแก้จำนวนเงิน 2,000 บาท เป็น 4,000 บาท

และ 600 บาท เป็น 1,200 บาท

กรมวิชาการไม่เห็นด้วยและโคจี้แจ้งแล้ว ผู้แปรรหัส
 ชดงวนไว้อภิปรายในสภา

มีการแก้ไขโดยกรมวิชาการ

มาตรา ๑๓

นายกิจจา ฉันทสินธุ์ และนายคาง อภัยวงศ์ ขอแปร
คดีไว้

กรมการคดีเชียงใหม่ ผู้แปรคดีพอใจ

นายไผ่ถวิล ผู้ชี้แจง ขอแปรคดีตามมาตรา ๒๓ ซึ่งให้ยก
เลิกมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากรดังนี้

"มาตรา ๔๒ เงินได้พึงประเมินของเสียภาษีเงินได้
ดังต่อไปนี้

(๑) เงินได้พึงประเมินเมื่อใดก็ตามมาตรา ๔๒ ทวิ
ถึงมาตรา ๔๗ แล้ว เหลือแต่ภาษีเงินได้สุทธิของเสียภาษี
ในอัตราปกติ เฉพาะส่วนที่เกินกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท แล้วแต่อย่าง
ใดจะน้อยกว่า

(๒) เงินได้พึงประเมินเมื่อใดก็ตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึง
มาตรา ๔๖ แล้ว เหลือแต่ภาษีเงินได้สุทธิของเสียภาษีในอัตรา
ภาษีเสริม เฉพาะจำนวนเงินได้สุทธิตั้งแต่เกินกว่า ๒๓,๐๐๐ บาท

อัตราภาษีปกติและภาษีเสริมใหม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้
ในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้

ทุกภาษีเงินได้ที่เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินแล้วมี
จำนวนต่ำกว่า ๑ บาท เป็นอันไม่ต้องเรียกเก็บ

กรมการคดีไม่เห็นด้วยและโคซี่แจ่งแล้ว ผู้แปรคดี
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

ไม่มีทวนแก้ไข

มาตรา ๒๔

นายเสมอ กิตติชาติ ขอแปรคดีเดิมเป็นมาตรา ๒๔ ทวิ
และมาตรา ๒๔ ทริ

กรมการคดีเชียงใหม่ มาตรา ๒๔ ทวิ และให้นำไป
บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ ทวิ ที่กรมการคดีขึ้นใหม่ และ
มาตรา ๒๔ ส่วนมาตรา ๒๔ ทริ กรมการคดีไม่เห็นด้วย
และโคซี่แจ่งแล้ว ผู้แปรคดีพอใจ

นายไผ่ถวิล ผู้ชี้แจง ขอแปรคดีตามมาตรา ๒๔ ซึ่งให้
ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากรดังนี้

"มาตรา ๔๐ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕)
ซึ่งของชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินหรือเงินช่วยบำรุงท้องถิ่น

กรมการไม่ให้ความและโคซี่แข็งแรง ผู้แปรพักตร์
ของวงไวอภิปรายในสภา

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๑

นายโสภณ สุทธิระ ขอแปรพักตร์แก่มตรา ๕๑ ซึ่งให้
ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้

"มาตรา ๕๗ ถ้าผู้มีเงินโคซี่ประเดิมในปีภาษีที่ล่วง
มาแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นผู้งไม่
บรรลุนิติภาวะ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือน
ไร้ความสามารถ ให้เป็นหน้าที่ของผู้นั้นโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์
หรือผู้อนุบาล ต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๕๖"

กรมการไม่ให้ความและโคซี่แข็งแรง ผู้แปรพักตร์
ของวงไวอภิปรายในสภา

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒

นายโสภณ สุทธิระ ขอแปรพักตร์แก่มตรา ๕๗ ทวิ แห่ง
ประมวลกฎหมายนี้

"มาตรา ๕๗ ทวิ ถ้าผู้มีเงินโคซี่ประเดิมในปีภาษีที่
ล่วงมาแล้วเป็นจำนวนเงินกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ถึงแก่ความตาย
เสียก่อนที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติตามความในมาตรา ๕๖ หรือก่อนโดยที่
ผู้นั้นโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล ได้ปฏิบัติตามความ
ในมาตรา ๕๗ ให้เป็นหน้าที่ของผู้นั้นหรือของทายาท
หรือผู้นั้นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดกแล้วแต่กรณีปฏิบัติแทน"

กรมการไม่ให้ความและโคซี่แข็งแรง ผู้แปรพักตร์
ของวงไวอภิปรายในสภา

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๓

ไม่มีผู้แปรพักตร์ มีการแก้ไขโดยกรมการ

มาตรา ๕๔

นายคอง อภัยวงศ์ ขอแปรพักตร์ไว้

กรมการโคซี่แข็งแรง ผู้แปรพักตร์พอใจ

นายโสภณ สุทธิระ ขอแปรพักตร์แก่มตรา ๕๔ ซึ่งยกเลิก
ความในส่วน ๓ ของหมวด ๓ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลกฎหมาย
นี้ว่า

"เจ้าพนักงานประเดิมมีอำนาจประเดิมภาษีในอัตรา
ร้อยละ ๒ ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ หรือชดชขาย

ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ของระยะเวลาบัญชีแล้วแต่อย่างใด ความยาว
กว่า" ออกจากมาตรา ๕๑ (๒)

กรมการไม่เห็นด้วยและได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรพักติ
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

นายกิจจา วินิจฉัย ผู้แปรพักติ(มาตรา ๕๕) เก็บทั้ง
มาตราครั้งนี้

* เงินใดที่คงเหลือตามความในส่วนนี้ คือค่าไร้อุทธิ
ซึ่งได้จากกิจการหรือเนื่องจากการที่ไปกระทำไปในปีใดเกิน
กว่า เงินทุนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กรมการไม่เห็นด้วยและได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรพักติ
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

มีการแก้ไขโดยกรมการ

มาตรา ๕๕

นายกิจจา วินิจฉัย และนายประทีป วรธนสาร
ขอแปรพักติไว้

กรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรพักติพอใจ

นายโสภณ ยุทธิระ ขอแปรพักติแก้ไขมาตรา ๕๕ ซึ่ง
ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคล ๓ ลักษณะ ๒ ดังนี้
บัญชีอัตราภาษีเงินได้

(๑) สำหรับบุคคลธรรมดา

(ก) อัตราภาษีบุคคลธรรมดา ๕

(ข) อัตราภาษีเสวิม

เงินได้สุทธิส่วนที่เป็น	๑๑,๐๐๐ บาท	๑๕,๐๐๐ บาท	๒๐,๐๐๐ บาท	๒๕,๐๐๐ บาท	๓๐,๐๐๐ บาท	๓๕,๐๐๐ บาท
"	30,000	"	"	40,000	"	" ๘
"	40,000	"	"	50,000	"	" 10
"	50,000	"	"	70,000	"	" 12
"	70,000	"	"	100,000	"	" 15
"	100,000	"	ขึ้นไป			" 20

(๒) สำหรับบริษัทและหน่วยงานส่วนนิติบุคคล

(ก) ค่าไร้อุทธิไม่เกิน 100,000 บาท ร้อยละ 10

(ข) ค่าไร้อุทธิเกินกว่า 100,000 บาท ร้อยละ 20

กรมการไม่เห็นด้วยและได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรพักติ
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

นายหลวง อภัยภูมย์ ขอแปรตักสิบกั้งนี้

(1) ก. แยก รอยละ 10* เป็น รอยละ 5*

ข. แยกอัตราภาษีเดิม

เงินไทยทุกส่วนที่เกิน	12,000 บาท	แต่ไม่เกิน	15,000 บาท	รอยละ	5
"	15,000 "	"	"	"	10
"	20,000 "	"	"	"	15
"	30,000 "	"	"	"	20
"	40,000 "	"	"	"	25
"	50,000 "	"	"	"	30
"	70,000 "	"	"	"	35
"	100,000 "	ขึ้นไป	รอยละ	40	

(2) แยกเป็น

*สำหรับบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล รอยละ 5

ของกำไรสุทธิ*

กรมการในเห็นด้วยและได้ชี้แจงแล้ว กับ

ขอสงวนไว้ขอปรึกษาในสภา

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 36

นายทิจจา วัฒนสินธุ์ ขอแปรตักสิไว้ ~~แต่ให้คงไว้~~

นายโสภณ สุทธิระ ขอแปรตักสิแก้มาตรา 36 ~~จึงขอ~~ สิก

มาตรา 72 กั้งนี้

คำว่าปี หมายถึงจำนวนเงินซึ่ง

ประเมินค่าความวากานค่าสมควรให้ ให้ ชาติในสิ่งหนึ่ง ๆ

ขอตกลงเรียกเก็บค่าเช่าหรือ เรียกเก็บเงินคืน เป็นต้น

วินาศภัยหรือเรียกเก็บหรือให้กัน เป็น เงินหรือเป็นทรัพย์สิน

อย่างอื่นเนื่องในทาง ใดก็ตามก็ตาม ที่ให้ถือเอาจำนวนเงิน

หรือประโยชน์อย่างอื่นนั้น เป็น ค่าอย่างหนึ่งในทางประเมิน

สมควรให้ ชาติในปีหนึ่ง ๆ

และขอแปรตักสิบทุ สิกมาตรา 34 แห่งประมวลกฎหมาย

เพิ่มขึ้นอีกมาตรา 1 และแก้ไขความต่อไปนี้แทน

*มาตรา 34 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกชื่อว่า

กรรมการประเมินสราบายปี ประกอบด้วย กรรมการจำนวน 1 นาย

เทศมนตรีหรือกำนันแล้วแต่กรณี ๑ นาย ผู้แทนเจ้าของอาคาร
ที่ให้เช่า ๑ นาย ผู้แทนผู้เช่า ๑ นาย ในกรณีที่โรงคาสังอยู่
มีหน้าที่ประเมินการรายปีของโรงคาสังการประเมินการรายปีของ
โรงคาสังหนึ่ง ๆ ให้ใช้ได้ไม่เกิน ๕ ปี

การเลือกและการดำรงอยู่ในตำแหน่งของกรรมการ
ประเมินการรายปีดังกล่าวตลอดจนระเบียบการประชุมของคณะ
กรรมการให้เป็นไปตามกฎกระทรวง

ถรรพาค่าเช่าในเขตท้องที่นั้นแตกต่างกันมาก ก็ให้
กำหนดเขตโรงคาสังเป็นหน่วย ๆ เพื่อประโยชน์แก่การประเมิน
การรายปีให้เที่ยงธรรม

เมื่อปรากฏว่าการรายปีซึ่งคณะกรรมการประเมินไว้
เกินหรือลดลงกรรมการอำเภอหรือผู้มีส่วนได้เสียมีอำนาจร้องขอ
ให้คณะกรรมการประเมินการรายปีใหม่ได้

อาคารประเมินใหม่ใหม่ปรากฏว่าได้เรียกเก็บภาษีเกินไป
ก็ให้ส่งคืนเงินส่วนที่เกินแก่ผู้ของเสียภาษี

ถาการประเมินใหม่ปรากฏว่าของเสียภาษีเพิ่มขึ้นอีก
ก็ให้แจ้งจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีเพิ่มไปยังผู้ของเสียภาษีและ
แจ้งเหตุที่ต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้นอีกนั้นด้วย ในการนี้ให้นำบทบัญญัติ
มาตรา ๑๖, ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีดังกล่าวในวรรค ๕ ให้ผู้ของเสียภาษีชำระจำนวน
เงินภาษีที่ต้องเสียภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวน

กรณีการไม่เห็นด้วยและโต้แย้งแล้ว ผู้แปรมติ
ของวงวนไวยสปรายในสภา

- | | | |
|---------------------|-------------------------------------|--------------------------|
| | | มีการแก้ไขโดยกรมวิชาการ |
| <u>มาตรา ๓๗</u> | ไม่มีผู้แปรมติ | ไม่มีมีการแก้ไข |
| <u>มาตรา ๓๗ ทวิ</u> | กรมวิชาการเพิ่มขึ้นใหม่ | |
| <u>มาตรา ๓๘</u> | ไม่มีผู้แปรมติ | ไม่มีมีการแก้ไข |
| <u>มาตรา ๓๘</u> | นายไวยสปราย ผู้แปรมติ | ขอแปรมติคดีมาตรา ๑๐๕ ทวิ |
| | ออกให้วงวนไวย | |
| | กรมวิชาการไม่เห็นด้วยและโต้แย้งแล้ว | ผู้แปรมติ |
| | ขอส่งวงวนไวยสปรายในสภา | |
| | | มีการแก้ไขโดยกรมวิชาการ |

มาตรา 40

มาตรา 41

ไม่มีผู้แปรตติ มีการแก้ไขโดยกรรมการ
นายกวง อภิวงษ์ ขอแปรตติเพิ่มคำว่า
"หรือสภาชกไทย" หลังคำว่า "ในนาม

รัฐบาล"

กรรมการเห็นด้วย

มีการแก้ไข

มาตรา 42

นายไถถัน สุภจิระ ขอแปรตติพิศัดความว่า
"หรือท่าหรือเก็บคนชั่วหรือฝ่าเท้าใบรับตามมาตรา
105 ทวิ หรือไม" ออกจากมาตรา 123 ที่บัญญัติใหม่
กรรมการไม่เห็นด้วยและโคชี้แจงแล้ว ผู้แปรตติ
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

มีการแก้ไขโดยกรรมการ

มาตรา 43

นายไถถัน สุภจิระ ขอแปรตติพิศักมาตรา 123 ทวิ
ออกทั้งหมด

กรรมการไม่เห็นด้วยและโคชี้แจงแล้ว ผู้แปรตติ
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 44

มาตรา 45

มาตรา 46

ไม่มีผู้แปรตติ

"

มีการแก้ไขโดยกรรมการ

นายบุญเที่ยง พรหมคุณ ขอแปรตติไว้
กรรมการโคชี้แจงแล้ว ผู้แปรตติพอใจ

นายไถถัน สุภจิระ ขอแปรตติแกมาตรา 46 ซึ่งยกเลิก
ความใน (3) ของมาตรา 134 ดังนี้

"(3) มหรตพซึ่งเก็บค่าดูเป็นอัตราสูงสุกไม่เกิน 50
ปลั่งค์ หรือเป็งมหรตพระ เภทหายไทย หรือนวยฝรั่งหรือนวย
ปล่า หรือทับคาบ หรือกระบี่กระบอง"

กรรมการไม่เห็นด้วยและโคชี้แจงแล้ว ผู้แปรตติ
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

มีการแก้ไขโดยกรรมการ

มาตรา 47

นายบุญเที่ยง พรหมคุณ ขอแปรตติไว้
กรรมการโคชี้แจงแล้ว ผู้แปรตติพอใจ

ไม่มีการแก้ไข

~~นายอนุทิน ชาญวีรกูล และนายประวิตร วงษ์สุวรรณ~~

ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายไผ่แก้ว บุญธีระ ขอแปรญัตติแก้ไขมาตรา 48 ซึ่ง
ยกเลิกความในข้อ 3 และข้อ 7 แห่งบัญชีอัตราอากรมหรณ
ดังนี้

3. มหรณอย่างอื่นที่เก็บอากรมหรณะ 20 ของค่า
ตัว ถูกเป็นกักตุนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่เก็บอากรมหรณะ
5 ของค่าตัว

7. บัตรทางราชการที่ออกให้เจ้าคุณโดยไม่มีค่างเก็บค่า
กุและตัวที่มีราคาไม่เกิน 50 สตางค์ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้อง
เก็บอากรม"

กรรมาธิการไม่เห็นด้วยและได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติ
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

ม.จ. ปิตุบุตร วรธรรม ขอแปรญัตติขอให้สภา
มหรณประเภทภาพยนตร์โดยแบ่งเป็น

ก. ภาพยนตร์ ซึ่งเป็นเรื่องและถ่ายทำจากต่าง
ประเทศส่งเข้ามาฉาย รับประโยชน์ในประเทศไทย ให้ถือ
อัตราภาษีดังปรากฏในพระราชบัญญัติฉบับนี้

ข. ภาพยนตร์ ซึ่งประพันธ์และถ่ายทำขึ้นในเมืองไทย
ผู้แสดงส่วนมากเป็นคนไทย ให้ลดอัตราเก็บภาษี 50% ของ
อัตราภาษีมหรณประเภทภาพยนตร์ดังระบุไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้

กรรมาธิการไม่เห็นด้วยและได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติ
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

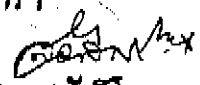
มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

นายใจ สุวรรณทัต ขอแปรญัตติตัดข้อความในมาตรา
256 วรรค 2 คำว่า "ให้ลดอัตราชดเชย 25" ออก
กรรมาธิการไม่เห็นด้วยและได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติ
ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

ไม่มีผู้แปรญัตติ

กรรมาธิการคัดออกทั้งมาตรา


(อนุทิน ชาญวีรกูล)
ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕..) พ.ศ. ๒๔๑๕..

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕..) พ.ศ. ๒๔๑๕.."

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้และ
บัญชีอัตราภาษีเงินได้ (๑) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้
ให้ใช้บังคับในารจัดเก็บภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ถึงประเดือนตั้งแต่ในปีภาษี
พ.ศ. ๒๔๑๓ เป็นต้นไป

(๒) บทบัญญัติมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้และบัญชีอัตราภาษี
เงินได้ (๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่
บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรั้งอายุทรัพย์สินอยู่ระยะเวลาอันสั้นสุดลงท้ายที่
พ.ศ. ๒๔๑๕ ในหรือตั้งวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓๖ กวี
แห่งประมวลรัษฎากรตามแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้
บังคับตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(๓) บทบัญญัติมาตรา ๓๖ ถึงมาตรา ๓๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัตินี้
ให้ใช้บังคับสำหรับการจัดเก็บภาษีโรงเรือนตั้งแต่ในปีภาษี พ.ศ. ๒๔๑๕ เป็นต้นไป

(๔) บทบัญญัติมาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้
ทวงอากรแต่ตนให้ใช้บังคับเมื่อพ้น ๕๑ สัปดาห์นับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(๕) บทบัญญัติมาตรา ๔๖ ถึงมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้
ทวงอากรบรรดาให้ใช้บังคับเมื่อพ้น ๕๑ สัปดาห์นับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(6) มาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการ
บริหาร ในอันบังคับเมื่อหน้า 36 ตามฉบับแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งมีพระราชบัญญัติ

มาตรา 3 ในยกเลิกความในลักษณะ 4 แห่งประมวลกฎหมาย
เงินช่วยการศึกษา แม้แต่เป็นเงินช่วยการศึกษา ซึ่งเริ่มแต่วันที่ 1
ตุลาคม 2493 เป็นต้นไป

มาตรา 4 ในยกเลิกความในมาตรา 3 แห่งประมวลกฎหมาย และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 3 บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย ซึ่งเรียกเก็บค่าธรรมเนียม
ซึ่งการที่ระวางพระราชกฤษฎีกาเพื่อการต่อไปนี้ได้

(1) ออกตรา เพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในหรือความของบางแห่ง

(2) ยกเว้นแก่บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศตามข้อบัญญัติที่
ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติหรือความตกลงระหว่างประเทศหรือตาม
ที่ตกลงกันนานาประเทศ

การลดหรือยกเว้นตาม (1) และ (2) นั้น จะตราพระราชกฤษฎีกา
เพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงก็ได้

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 5 ทวิ แห่งประมวลกฎหมาย
มาตรา 5 ทวิ บุคคลใดที่กระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งบทบัญญัติ
นี้ แต่บุคคลนั้นยังมิได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว บุคคลนั้นจะ
ขอโทษ ในกรณีที่ตนได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ถือว่า บุคคลนั้น
กระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย

สำหรับความผิดในวรรคก่อนคดีนี้ ให้โทษทัณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้
มาตรา 5 ทวิ ถ้าเจ้าพนักงานซึ่งกล่าวต่อไปเห็นว่าบุคคลใด
กระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย หรือ
ฝ่าฝืนคำสั่งหรือคำสั่งในคดีความผิดต่อบทบัญญัติแห่งประมวล
กฎหมายในกรณีความผิดต่อไปนี้ได้ คือ

1. ความผิดตามมาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 90 มาตรา 91
มาตรา 92 มาตรา 124 มาตรา 125 มาตรา 127 มาตรา 128 มาตรา 143
มาตรา 143 มาตรา 165 มาตรา 209 มาตรา 243 มาตรา 246 มาตรา 250
มาตรา 250 ซึ่งเกิดขึ้นในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ในเป็นอำนาจ
ของอธิบดี ถ้าเกิดขึ้นในจังหวัดอื่นให้เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานประจำจังหวัด

2. ความผิดตามมาตรา 128 มาตรา 209 มาตรา 210 มาตรา 211
มาตรา 242 มาตรา 244 และมาตรา 245 ในเป็นอำนาจของคณะกรรมการซึ่ง
ประกอบด้วยผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนของตำรวจ และผู้แทนกรมตำรวจ

ถ้าผู้ต้องหาเป็นอนาถาที่ไม่มีเงินและใช้ความริบความที่เปรียบเทียบ
เสร็จแล้ว ให้อธิบายเป็นอันยอมผู้ต้องหาในอันที่จะไม่ถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่ง
ความผิดนั้น

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 3 ตี แห่งประมวลรัษฎากร
"มาตรา 3 ตี บุคคลใดจะยกเงินเพิ่มภาษีอากรตามบทบัญญัติ
แห่งประมวลรัษฎากรนี้ และบุคคลใดเป็นยอมและชำระเงินเพิ่มภาษีอากรตามที่ระบุ
ที่ ผู้ต้องหาที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้อธิบาย เป็นอันยอมบุคคลนั้นในการที่จะยก
กับติดเงินเพิ่มภาษีอากร

เงินเพิ่มภาษีอากรตามที่กำหนดในวรรคต้นของไม่เกิดขึ้นกรณีที่ผู้ต้องหา
พ้นคดีแล้ว

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 3 จีห้า แห่งประมวล
รัษฎากร

"มาตรา 3 จีห้า ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรกำหนดให้
บุคคลไปเสียภาษีอากร ๒ ที่ว่า การอาเภอ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะ
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ไปเสีย ๒ สำนักงานแห่งอื่นใดใด ในกรณี
เช่นว่านี้ การเสียภาษีอากรนั้น ให้อธิบาย เป็นการสมบูรณ์เมื่อใดก็ตามเมื่อเสร็จรับเงิน
ซึ่งหัวหน้าสำนักงานแห่งนั้นได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว"

มาตรา ๘ โยกเลิกความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม
ประมวลรัษฎากรนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง

- (1) แยกสูงเจ้าพนักงาน
- (2) ให้โทษหรือโทษกึ่งแก่คนมิใช่กำหนดโทษจำคุกแก่คน
กึ่งแก่คนมิใช่โทษกึ่งในเวลานั้นและเงินไซ้ที่กำหนด แก่ของในเวลาไม่เกินกว่าหกสิบวัน
- (3) กำหนดส่วนลดและกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติภารกิจให้เป็นไป
ตามบทแห่งประมวลรัษฎากรนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อใดประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๙ โยกเลิกความในมาตรา ๑ แห่งประมวลรัษฎากร และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑ เว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ถ้าจำเป็นต้องคำนวณ
เงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย เพื่อปฏิบัติภารกิจตามลักษณะนี้ ให้ถือความอัตรา
แลกเปลี่ยนซึ่งกระทรวงการคลังประกาศเป็นคราว ๆ "

มาตรา 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑ ทริ แห่งประมวลรัษฎากร
"มาตรา ๑ ทริ เว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ถ้าจะคงที่ราคา
ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดเป็นเงิน ให้ถือราคาหรือค่าอันจะพึงมีในวันที่ได้รับ
ทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้น"

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค ๓ ของมาตรา 17 แห่ง
ประมวลรัษฎากร

"แต่ประโยชน์แห่งการปฏิบัติกิจการภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร
ในกรณีซึ่งบุคคล เป็นการทั่วไป ให้บุคคลซึ่งมีสิทธิพิเศษและให้บุคคลซึ่งความที่คงการลง
ในสมุดบัญชีนั้น ให้รับที่มีอำนาจส่งใตเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว คำสั่ง เช่นว่า
นี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติตาม"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 1๑ แห่งประมวลรัษฎากร และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 1๑ เว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในลักษณะนี้ ถ้าภายใน
เวลาห้าปีนับแต่วันที่ได้อันรายการแล้ว เจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควร เชื่อว่า
ผู้ใดแสดงรายการความแบบที่ขึ้นในรูปของความจริงหรือไม่บริบูรณ์ เจ้าพนักงาน
ประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้นั้นมาไต่สวนและออกหมายเรียก
ประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้นั้นมาไต่สวนและออกหมายเรียก
พยาน ก็สั่งให้ผู้นั้นรายการหรือพยานนั้นนำสมุดบัญชี หรือพยานหลักฐานอื่นอันควรแก่
เรื่องมาแสดงได้ แต่คงให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าห้า เจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย"

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๖ เมื่อใดจัดการตามมาตรา 1๑ และทราบข้อความแล้ว
เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะแจกจ่ายเงินที่ประเมินหรือที่ขึ้นรายการไว้เดิม
และแจกจ่ายเงินที่ต้องชำระอีกไปยังผู้คงเสียภาษีอากร ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การ
ประเมินก็ได้"

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
ที่ ๑๔๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๖ ผู้ใดไม่ขึ้นรายการ ให้เข้าเขตหรือเจ้าพนักงานประเมิน
ในกรณี มีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้นั้นมาไต่สวน และออกหมายเรียกพยานกับ
ผู้ที่ไม่ขึ้นรายการหรือพยานนั้นนำสมุดบัญชีหรือพยานหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่อง
มาแสดงได้ แต่คงให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าห้า เจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย"

(ก) ดอกเบี้ยที่จ่ายเป็นดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยพันธบัตร หรือ ดอกเบี้ยเงินกู้ที่ไม่มีลักษณะเป็นเงินทุน

(ข) เงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่จ่าย เงินโบนัส ที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้นหรือผู้ถือหุ้นเงินลงทุนซึ่งจำกัดหรือเฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไรและเงินที่กั้นไว้รวมกัน เงินเพิ่มทุนซึ่งตั้งจาก — กำไรที่โอนมาหรือเงินที่ชดเชยไว้ที่กั้นไว้ของบริษัทร่วมทุนหรือหุ้นส่วนจำกัด

(ค) ผลประโยชน์ที่ได้จากการขายบริษัท หรือหุ้นส่วนนิติบุคคล ไปตามเขาคัดกับบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น หรือการรับช่วงกัน หรือการเลิกกันซึ่งมีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

ความใน (4) นี้มิให้ใช้บังคับแก่ดอกเบี้ยจากพันธบัตรของรัฐบาลไทย จากเงินฝากธนาคารออมสิน และจากเงินฝากธนาคารประเภทประจำไม่ขยายกว่า 6 เดือน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินกว่าอัตราดอกเบี้ยของธนาคารออมสิน

มาตรา 18 ทวิ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑) ของมาตรา ๔๑ แห่งประมวลรัษฎากร

“(๑) เงินได้จากการขายที่ดิน อาคาร ใบหุ้น พันธบัตร เรือกำปั่น หรือเรือมีระวางกึ่งแต่หนักขึ้นไป หรือเรือกลไฟหรือเรือยนต์มีระวางกึ่งแต่หนักขึ้นไป”

มาตรา 19 ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา 41 แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 41 ผู้ที่อยู่ในประเทศไทย ถ้ามีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 ในปีที่ภาษีที่ล่วงมาแล้ว ต้องเสียภาษีเงินได้ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ไม่ว่าจะได้รับเงินได้นั้นในหรือนอกประเทศไทย

ผู้ที่มีเงินได้ในประเทศไทย ถ้ามีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 ในปีที่ภาษีที่ล่วงมาแล้ว เนื่องจากหน้าที่ตำแหน่งงานที่ทำในประเทศไทย หรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในประเทศไทย ต้องเสียภาษีเงินได้ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ไม่ว่าจะได้รับเงินได้นั้นในหรือนอกประเทศไทย

ผู้ใดอยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่ง หรือหลายระยะ รวมเวลาทั้งหมดถึงหกเดือนในปีภาษีใด ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ที่อยู่ในประเทศไทยตามมาตรา”

มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๒ ทวิ เงินได้ซึ่งประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) เฉพาะที่จำเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน หรือรายไตรมาสโดยเฉลี่ยในกรณีที่ผู้เสียภาษีเป็นกรณีการจ่ายเมื่อใดออกจากการงานแล้วโดยเด็ดขาด กรณีที่ผู้เสียภาษีมีหนี้สินที่ค่าใช้จ่ายเป็นการธนาคารสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้สินไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท"

มาตรา ๔๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๖ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๔๒ (๑) และมาตรา ๔๑ บรรดาสอง เงินได้ซึ่งประเมินตามมาตรา ๔๐ เมื่อใดหักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว ให้ได้รับลดหย่อนอีกดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ต้องเสียภาษีนี้อาศัยอยู่ร่วมกันตลอดปีภาษีที่ล่วงมาแล้วซึ่งต้องประเมินเรียกเก็บภาษีเงินได้เสมือนเป็นคน ๆ เดียวตามมาตรา ๕๗ ทวิ

(ก) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนตัวสามีและภรรยา ๕,๐๐๐ บาท

(ข) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๒ ทวิ สำหรับส่วนตัวภรรยา โดยเฉพาะอีกร้อยละ ๒๐ ของเงินได้ซึ่งประเมินตามมาตรา ๔๐

(๑) ที่ภรรยาได้รับ แต่ต้องไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

(ค) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ อันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูและยังมีชีวิตอยู่คนละ ๕๐๐ บาท แต่มีให้ลดหย่อนให้สำหรับบุตรที่มีเงินได้ซึ่งประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วทั้งแก่ ๕๐๐ บาทขึ้นไป

(๒) ในกรณีที่ผู้ต้องเสียภาษีนี้อาศัยสามีหรือภรรยาอยู่ร่วมกันบางเวลา

ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว

- (ก) ลดหย่อนให้ เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนตัว ๒,๐๐๐ บาท
- (ข) ลดหย่อนให้ เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับสามีหรือภริยา 1,๐๐๐ บาท
- (ค) ลดหย่อนให้ เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ อันอยู่ในความอุปการะ เลี้ยงดูและยังมีชีวิตอยู่คนละ ๕๐๐ บาท แต่มีให้ลดหย่อนให้สำหรับบุตรที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๕๐๐ บาทขึ้นไป

(๓) ในกรณีที่อื่นลดหย่อนให้ เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนตัว ๒,๐๐๐ บาท ลดหย่อนให้ เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ อันอยู่ในความอุปการะ เลี้ยงดูและยังมีชีวิตอยู่คนละ ๕๐๐ บาท แต่มีให้ลดหย่อนให้สำหรับบุตรที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๕๐๐ บาทขึ้นไป

การลดหย่อนสำหรับบุตรนั้นให้ได้รับลดหย่อนทั้งปี ไม่ว่าจะมีบุตรในเวลาใดระหว่างปี หรือบุตรจะตายในระหว่างปีก็ตาม"

มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๘ เงินได้พึงประเมินต้องเสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินได้พึงประเมินเมื่อใดหักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ แล้ว เหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษีในอัตราก้าวหน้าปกติหรือเพียง ๖ ใน ๑๐ ของจำนวนเงินได้พึงประเมินเฉพาะส่วนที่เกินกว่า 4,๘๐๐ บาทแล้วแต่อย่างไรจะน้อยกว่า

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ 75,๐๐๐ บาทขึ้นไป การคำนวณภาษีตามความในวรรคก่อนให้เสียไม่น้อยกว่าพันละ 1 บาทของยอดเงินได้พึงประเมิน

(๒) เงินได้พึงประเมินเมื่อใดหักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว เหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษีในอัตราก้าวหน้าเสริมเฉพาะจำนวนเงินได้สุทธิส่วนที่เกินกว่า 1๑,๐๐๐ บาท

อัตราก้าวหน้าปกติและภาษีเสริมให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราก้าวหน้าเงินได้ทายทนามากนี้

มาตรา ๔๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งประมวล
กฎหมาย

"มาตรา ๔๗ ทวิ ในกรณีที่บุตรผู้เยาว์มีเงินไถ้พึงประเมินจากทรัพย์สิน
ที่บิดาหรือมารดายกให้โดยเสนหาหรือโดยมีคำชอบแทนอันไม่สมควร ไม่ว่าโดยทาง
ตรงหรือทางอ้อม ให้ถือเอาเงินไถ้พึงประเมินของบุตรผู้เยาว์นั้นเป็นเงินไถ้พึง
ประเมินของบิดา หรือของมารดาในกรณีที่ไม่มีบิดา ให้บิดาหรือมารดาที่มีหน้าที่และ
ความรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษีแล้วแต่กรณี และให้บุตรผู้เยาว์ร่วมรับผิดชอบ
ในการเสียภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย"

มาตรา ๔๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งประมวลกฎหมายซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๐ ในบุคคล ห้างหุ้นส่วนบริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลผู้จ่าย
เงินไถ้พึงประเมินตามมาตรา ๔๖ (๑) (๒) (๓) (๔) เว้นแต่ยกเบี่ยงเงินกู้ยืม
จำนำ จำนอง และ (๗) หักภาษีเงินได้ไว้ทุกราวที่จ่ายเงินตามวิธีต่อไปนี้

(๑) สำหรับเงินไถ้พึงประเมินตามมาตรา ๔๖ (๑) ให้คูณเงิน
ที่จ่ายด้วยจำนวนคราวที่จ่าย เพื่อให้ได้จำนวนเงินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายตั้งมี แล้ว
คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๔๖ ได้เงินภาษีเท่าใด ให้แบ่งออกเป็นสองโดย
หารด้วยจำนวนคราวที่จ่าย เป็นเงินเท่าใดให้หักไว้เท่านั้น

เมื่อถึงคราวจะจ่ายเงินครั้งสุดท้ายในหนึ่ง ๆ ในบุคคล ห้างหุ้นส่วน
บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลดังกล่าวแล้วหักเงินครั้งสุดท้ายนั้นไว้ โดยเต็มหรือลด
เงินตามที่จำเป็น เพื่อให้ยอดเงินที่หักในปีก่อนพอดีกับจำนวนภาษีที่ต้องเสียตั้งมี

(๒) สำหรับเงินไถ้พึงประเมินตามมาตรา ๔๖ (๒) (๓) และ
(๔) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

(๓) สำหรับเงินไถ้พึงประเมินตามมาตรา ๔๖ (๗) เฉพาะ
เงินจ้างแห่งการรับเหมาทำการโยธาที่มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีปกติจากเงินไถ้พึงประเมินที่ได้ออกค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๖
แล้ว ได้เงินภาษีเท่าใด ให้หักไว้เท่านั้น"

มาตรา ๕๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งประมวลกฎหมาย และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 51 เจาพนักงานประ เหมินอาจส่งหนังสือแจ้งความแก่บุคคล
ทางหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ในชั้นนี้คดีจ่ายเงินไต่ถึงประ เหมินตาม
มาตรา 49 (1) (2) (3) (4) และ (7) หรือชยานหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่อง
เพื่อตรวจสอบการหักภาษี ณ ที่จ่ายโดยความที่เห็นสมควร และผู้ใดรับหนังสือแจ้งความ
ของปฏิบัติความภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ไต่รับหนังสือแจ้งความ"

มาตรา 52 โหยกเลิกความในมาตรา 53 แห่งประมวลรัษฎากร และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 53 ในกรณีที่รัฐบาลเป็นผู้จ่ายเงินไต่ถึงประ เหมินตามมาตรา
49 (1) และ (7) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้จ่ายเงินที่จะตรวจสอบให้แน่ว่า
จำนวนเงินภาษีที่จะต้องหักตามมาตรา 50 นั้น ไต่คำนวณและจกไว้ในฎีกาเบิกเงิน
แล้ว และให้เป็นที่ที่หักเงินจำนวนนั้นก่อนจ่าย แต่ผู้มีใดมีการตั้งฎีกาเบิกเงิน
ไว้ในเจ้าพนักงานผู้จ่ายเงินปฏิบัติการตามมาตรา 50 มาตรา 52 และมาตรา 50
โดยอนุโลม"

มาตรา 54 โหยกเลิกความในมาตรา 56 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2489 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 56 บุคคลทุกคน เว้นแต่ผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือผู้ที่ยังไม่ถึง
ให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ถ้ามีเงินไต่ถึงประ เหมินใน
ปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เป็นจำนวนเกินกว่า 4,000 บาท ให้ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินไต่
ถึงประ เหมินที่ตนไต่รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ตามแบบ
ที่อธิบดีกำหนด ต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปี
ในกรณีที่คณะบุคคลซึ่งมีใช้นิติบุคคลประกอบกิจการ เป็นหุ้นส่วนไต่รับ เงิน
ไต่ถึงประ เหมิน นอกจากบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนของยื่นรายการดังกล่าวแล้ว ให้คณะบุคคล
นั้นยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด แต่กรรายการเกี่ยวกับหุ้นส่วนและข้อความอื่น
อันควรแก่เรื่อง ต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปีด้วย"

มาตรา 51 โหยกเลิกความในมาตรา 57 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2489 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 57 ถ้าผู้มีเงินไต่ถึงประ เหมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เป็นจำนวน
เกินกว่า 4,000 บาท เป็นผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้ที่ยังไม่ถึง ให้เป็นคนไร้ความสามารถ
หรือเสมือนไร้ความสามารถ ให้เป็นหน้าที่ของแบบ โดย...

มาตรา 52 ให้ยกเลิกความในมาตรา 57 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2489 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 57 ทวิ ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินในปีก่อนที่ล่วงมาแล้ว เป็นจำนวนเกินกว่า 4,800 บาท ถึงแก่ความตายเสียก่อนที่ยื่นใบปฏิบัติตามความในมาตรา 56 หรือก่อนที่ยื่นแทนโดยชบชรรณ บุพิทักษ์ หรือผู้อนุบาลใบปฏิบัติตามความในมาตรา 57 ให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดกหรือของทายาทหรือผู้อื่นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี ปฏิบัติแทน"

มาตรา 53 ให้ยกเลิกความในมาตรา 58 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2485 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 58 ภายใต้นี้เขียนมรดกตามทุก ๆ ปี

(1) ให้หัวหน้าส่วนราชการในกระทรวงทบวงกรมและหัวหน้าส่วนราชการตามท้องที่ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดไปยังเจ้าพนักงานประเมิน แสดงรายการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) และ (7) แต่ถ้าอธิบดีเห็นสมควรจะยกเว้นไม่ใ้ของปฏิบัติก็ได้

(2) ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลอื่นผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ตามมาตรา 50 ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดไปยังเจ้าพนักงานประเมิน แสดงรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) (2) (4) และ (7)"

มาตรา 54 ให้ยกเลิกความในส่วน 3 ของหมวด 3 ลักษณะ ๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ส่วน ๓

การเก็บภาษีจากบริษัท และห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

มาตรา 65 เงินได้ที่ต้องเสียภาษีตามความในส่วนนี้ คือกำไรสุทธิซึ่งได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรัศมีระยะเวลาบัญชี และรอบระยะเวลาบัญชี ทั้งกล่าวให้กำหนดกติกามีสองเดือน นับแต่ในกรณีที่ค้างต่อไปจะน้อยกว่าสิบสอง เดือนก็ได้คือ

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เริ่มตั้งใหม่ จะถือวันเริ่มตั้งถึงวันหนึ่ง
ปีให้ในรอบระยะเวลาบัญชีแรกก็ได้

(๕) บริษัทหรือหน่วยงานหนึ่งช่วยป็นบุคคลหนึ่งหรือเป็นนิติการอันจำเป็น
ต้องเปลี่ยนวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี หรือระยะเวลาบัญชีในวันสุดท้ายของ
รอบระยะเวลาบัญชีหรือวันสุดท้ายของปีบัญชีนั้น เมื่อใดเป็นค่ารองและอธิบดี
เห็นว่าจำเป็นก็ให้อนุญาตให้ตามคำขอ

การคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อคำนวณภาษีในกรณีให้ เป็นไปตามเงื่อนไข
ดังกล่าวนี้

(1) ระบายค่าใช้จ่าย เช่น หนี้สิน หนี้สินคงค้าง หนี้สินคงค้าง หรือส่วนขาด
ประเภทอื่น ไม่เกินจำนวนที่ปรากฏในบัญชี ซึ่งมีส่วนที่หักลดในประเภทที่
ระบุไว้ในมาตรา ๕๕ แห่ง ระเบียบว่า เป็นรายจ่าย

(2) ค่าสิทธิของและค่าเสื่อมราคาในหลักได้ ไม่เกินกว่าอัตราซึ่งกำหนด
ในพระราชกฤษฎีกา

(3) ราคาค่าคงเหลือเมื่อวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้
คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาด แล้วลบด้วยค่าเสื่อมของมูลค่า และให้ถือราคานั้น
เป็นราคาประเมินค่าคงเหลือของมูลค่าสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วย

(4) ราคาสินทรัพย์อื่นอันนอกจาก (๓) ให้ถือตามราคาในวันสุดท้าย
ของรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายก่อนวันโอนไปยังบริษัทอื่นในส่วนนี้ แต่สำหรับทรัพย์สิน
ที่หักค่าเสื่อมแล้วซึ่งหักโดยทรัพย์สินอื่นหลังจากนั้น ให้ถือตามราคาสุดท้ายที่ได้หักทรัพย์สิน
นั้นแล้วที่ถึงข้อทรัพย์สินนั้นโดยสมบูรณ์ และหากมีในกรณีราคาเพิ่มขึ้น เว้นแต่ในกรณีที่
จะมีได้มีการตีราคาเพิ่มขึ้น บริษัทหรือหน่วยงานหนึ่งซึ่งมีบุคคลอื่นยังมีกำไรสุทธิ

(5) ในกรณีที่โอนทรัพย์สินใด ๆ ที่มีกำไรสุทธิราคาต่อหน่วย หรือรับชำระ
ราคาต่อหน่วยต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุผลสมควร เจ้าพนักงานประเมินอาจ
ประเมินราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาตลาดได้

(6) การจำหน่ายทรัพย์สินซึ่งราคาบัญชีสุดท้ายจะเป็นอันใช้ได้ก็ต่อเมื่อแสดง
หลักฐานว่า ได้ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมติที่ปรึกษาแล้ว โดยสมควรแล้ว แต่หาก
รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใด ในอนาคตอันมาจะเป็นรายใดในรอบระยะเวลา
บัญชีนั้น

(7) การคำนวณเงินตรา ดิษฐ์ทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งราคาหรือราคา
เป็นเงินตราต่างประเทศนั้นเป็นเงินตราไทย ในคำนวณตามราคาตลาดในวันสุดท้าย
ของรอบระยะเวลาบัญชี

มาตรา 65 ตรี ราชอาณาจักรไทยไม่มีให้ออ เป็นรายจ่าย

(1) เงินสำรองต่าง ๆ

(2) เงินกองทุน เว้นแต่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลที่กระทำกิจการในประเทศไทยโดยจ่ายสมทบและจัดสรรไว้เพื่อประโยชน์ใน
กิจการโดยเฉพาะ เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพในหักเป็นค่าใช้จ่ายในกรอบระยะ
เวลาปกติที่จ่ายแก่ลูกจ้างโดยได้ชดเชย แต่คงไม่เป็นยอดสะสมของเงินเก็บทั้งหมด
ของบริษัท

(3) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การกุศล หรือการใดโดยเด็ดขาด

(4) ค่ารับหรือค่าบริการในส่วนที่เกิดขึ้นสมควร

(5) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน หรือรายจ่ายในการก่อเกิด
เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำในกิจการที่เปลี่ยนแปลง แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมในกอง
สภาพเดิม

(6) ภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(7) การยอมเงินโดยปราศจากภาคยอมแทนของคู่เป็นหนี้ส่วน

(8) เงินเก็บของคู่สัญญาหรือคู่เป็นหนี้ส่วนเฉพาะส่วนที่จ่ายเกินสมควร

(9) รายจ่ายซึ่งกำหนดขึ้นเองโดยไม่มีภาระจริง หรือรายจ่ายซึ่งควร
จะจ่ายในกรอบระยะเวลาปกติอื่น

(10) ภาคยอมแทนทรัพย์สินซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นเจ้าของ
และใช้เอง

(11) ดอกเบี้ยสำหรับเงินยืม เงินสำรองต่าง ๆ หรือเงินกองทุน

(12) ค่าชดเชยของกรอบระยะเวลาปกติอื่น ๆ หรือผลประโยชน์อันควร

ได้กลับคืนเนื่องจากการประกันหรือข้อตกลงกันใด ๆ

(13) รายจ่ายซึ่งมีใ้จ่ายรายเพื่อหาทำไรโดยเฉพาะ

(14) รายจ่ายซึ่งมีใ้จ่ายรายเพื่อกิจการในประเทศไทยโดยเฉพาะ

(15) รายจ่ายเกี่ยวกับภาษีหรือรายในส่วนที่เกินสมควร

(16) ค่าของทรัพย์สินที่สูญหายไปเนื่องจากการที่ตัว

(17) ค่าของหลักประกันที่ต่ำกว่าค่าจริง

(18) รายจ่ายอย่างอื่นที่อันเนื่องเกี่ยวกับที่ระบุไว้ใน (1) ถึง (17) ตาม
ที่ระบุดำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 66 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่จัด
ตั้งตามกฎหมายของประเทศและกระทำกิจการในประเทศไทย ต้องเป็นสมาชิกสมาคม
นิติในสวนนี้

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและ
กระทำกิจการในที่อื่น ๆ รวมทั้งในประเทศไทย ให้เสียภาษีในกำไรสุทธิจากกิจการ
หรือเนื่องจากกิจการที่ได้กระทำในประเทศไทยในรอบระยะเวลาบัญชีที่ล่วงเลยแล้ว
และการคำนวณกำไรสุทธิให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับมาตรา 65 แต่หาไม่สามารถจะคำนวณ
กำไรสุทธิดังกล่าวแล้วได้ ในหน้าบัญชีวิชาบัญชีการประเมินภาษีตามมาตรา 71 (1)
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 67 การเสียภาษีตามความในส่วนนี้ให้เสียตามอัตราที่กำหนดไว้ใน
บัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตาม
มาตรา 66 วรรคสองกระทำกิจการขนส่งข้ามประเทศต่าง ๆ ให้เสียภาษีสำหรับกิจ
การนี้ในอัตราร้อยละ 1 ของการวาง ค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียมและประโยชน์อื่น
ใดที่เรียกเก็บก่อนหักรายจ่ายเนื่องจากการกระทำกิจการขนส่งนั้นในประเทศไทย

มาตรา 68 ในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเสียภาษีภายใน 120 วันนับ
แต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี พร้อมด้วยยื่นรายการซึ่งจำเป็นต่อใช้ในการคำนวณ
ภาษี เกี่ยวกับจำนวนกำไรสุทธิและจำนวน เงินภาษีที่ต้อง เสียต่ออัตราร้อยละตามที่อธิบดี
กำหนด

ถ้าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ๑๒ บริษัท ในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
ใดที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และบริษัทใด ๆ หนึ่งหรือมากกว่าในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ๑๒ บริษัท
ประกอบธุรกิจในลักษณะที่คล้ายกัน และในได้ประกอบธุรกิจในลักษณะที่คล้ายกันแล้วในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
หนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งแห่งหรือสองแห่งใด ๆ หนึ่ง

ถ้าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ๓ ไม่ถึง ๑๒ บริษัท และบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลใด ๆ หนึ่งหรือมากกว่าสองบริษัทในลักษณะที่คล้ายกัน ประกอบธุรกิจในลักษณะที่คล้ายกัน
แล้วในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งแห่งหรือสองแห่งใด ๆ หนึ่ง

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา ๖๖ วรรคสองซึ่งประกอบกิจการ
หนึ่งหรือมากกว่าในลักษณะที่คล้ายกัน ในลักษณะที่คล้ายกันหรือลักษณะที่คล้ายกันกับลักษณะที่คล้ายกัน
ในลักษณะที่คล้ายกันหรือลักษณะที่คล้ายกันอื่นใด ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด ๆ หนึ่งหรือมากกว่า
หนึ่งหรือมากกว่าในลักษณะที่คล้ายกัน หนึ่งหรือมากกว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด ๆ หนึ่งหรือมากกว่า
หนึ่งหรือมากกว่าในลักษณะที่คล้ายกัน

มาตรา 69 ทวิ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี ในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลจากหน้าบัญชีบุคคล บัญชีค่าการและบัญชีกำไรขาดทุนในรอบระยะเวลาบัญชีตาม
มาตรา 65

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา 66 วรรคสองซึ่งกระทำกิจการ
ขนส่งผ่านประเทศต่าง ๆ ให้ทำบัญชีรายรับก่อนหักรายจ่ายเกี่ยวกับค่าระวาง ค่า
โดยสาร ค่าธรรมเนียมและประโยชน์อื่นใด ที่เรียกเก็บเนื่องจากการกระทำกิจการ
ขนส่งในประเทศไทย แทนมัดซึ่งบุคคล บิดีทำกาาร และมีค่าโรชาคทุนในรอบระยะเวลา
มัดซึ่งเฉพาะกิจการขนส่งดังกล่าวแล้ว

มาตรา 69 ภายใน 180 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี
สำหรับปีที่ ๕๕ ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการซึ่งจำเป็นต่อใช้ในการ
คำนวณภาษีตามมาตรา 65 มาตรา 66 และมาตรา 67 สำหรับปีที่ ๕๕ เกี่ยวกับ
รายรับรายจ่าย ค่าโรสุทธิและรายการอื่น ๆ ต่อเจ้าพนักงานประเมินตามแบบที่อธิบดี
กำหนด พร้อมด้วยมัดซึ่งบุคคล บิดีทำกาาร และมีค่าโรชาคทุนหรือมัดซึ่งรายรับก่อนหัก
รายจ่ายสำหรับในรอบระยะเวลามัดซึ่งดังกล่าวแล้วแก่กรณี

มาตรา 70 ถ้าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ
มีใ้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินในเงินประเมินตามมาตรา 4๑
(4) เฉพาะ (ก) (ข) และ (ค) ที่จ่ายในประเทศไทย ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลนั้นเสียภาษี โดยวิธีให้จ่าย เงินหักเงินภาษีจากเงินที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๑๐
นำส่ง ณ ที่ว่าการอำเภอภายใน 7 วัน นับแต่วันที่จ่ายเงิน และในการนี้ให้นำบท
บัญญัติมาตรา 54 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 71 ภายใน 180 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี
สำหรับปีที่ ๕๕

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดไม่ยื่นรายการซึ่งจำเป็นต่อใช้ในการ
ในการคำนวณภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ หรือมิได้ทำบัญชี หรือทำไม่ครบตามที่กำหนดไว้ใน
ในมาตรา 17 และมาตรา 6๘ หรือไม่นำมัดซึ่งมาให้เจ้าพนักงานประเมินค่าการ
โ้ตามตามมาตรา 1๖ หรือมาตรา ๑3 เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษี
ในอัตราร้อยละ ๑ ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ หรือยอดขายก่อนหักรายจ่าย
ใด ๆ ของรอบระยะเวลามัดซึ่ง แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า ถ้ายอดรายรับก่อนหัก
รายจ่ายหรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายดังกล่าวไม่ปรากฏ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจ
ประเมินโดยอาศัยเทียบเคียงกับยอดในรอบระยะเวลามัดซึ่งก่อนนั้นขึ้นไป ถ้ายอดในรอบ
ระยะเวลามัดซึ่งก่อนไม่ปรากฏ ให้ประเมินโดยอาศัยเทียบเคียงกับกิจการที่คล้ายคลึงกัน

(๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดมิได้ลงรายการ หรือลงรายการ
ไม่ครบถ้วน หรือไม่ตรงความจริง ในบัญชีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 17 และมาตรา 6๘
หรือ เป็นเหตุให้ไม่คงเสียภาษีหรือเสียภาษีน้อยลง เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจ
ประเมินภาษีที่ขาดตามอัตราภาษีในมาตรา 67 และอาจสั่งให้บุคคลซึ่งเสียภาษีเสียเงินเพิ่ม
ขึ้นอีก ๒ เท่าของจำนวนภาษีที่ขาดก็ได้

(3) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีซึ่ง
ตั้งตามมาตรา 17 เจาพนักงานประ เหมินมีอำนาจสั่งให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
นั้นปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีให้เสร็จภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงาน
ประ เหมิน หรือสั่งให้บุคคลใดมาปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดี ณ สำนักงานของเจ้า
พนักงานประ เหมินให้เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วก็ได้ ถ้าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ครบถ้วน เจ้าพนักงานประ เหมินมีอำนาจ
ประ เหมินภายในอัตราและตามวิธีการดังที่กล่าวใน (1)

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ เป็นการ เสื่อมสิทธิที่ เจ้าพนักงานประ เหมินจะประ เหมินให้
เสียภาษีตามบทบัญญัติในมาตราอื่น

ในกรณีการประ เหมินตามความในมาตรานี้ จะอุทธรณ์การประ เหมินก็ได้

มาตรา 79 ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เลิกกัน ให้ผู้ชำระบัญชี
ผู้ถือหุ้นและผู้ เป็นหุ้นส่วนมีหน้าที่ร่วมกันแจ้งให้เจ้าพนักงานประ เหมินทราบการ เลิกของ
บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เจ้าพนักงานรับจดทะเบียน
เลิก ถ้าบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามนี้ เจ้าพนักงานประ เหมินอาจสั่งให้เสียเงินภาษี
เพิ่มขึ้นอีกหนึ่ง เท่าของจำนวนภาษีที่ต้อง เสีย เงินนี้ให้ถือเป็นค่าภาษี

ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เลิกกันดังกล่าวแล้ว เพื่อประโยชน์ใน
การคำนวณภาษี ให้ถือว่าวันที่ เจ้าพนักงานรับจดทะเบียน เลิก เป็นวันสุดท้ายของรอบระยะเวลา
เวลาบัญชี ให้ผู้ชำระบัญชี ผู้ถือหุ้นและผู้ เป็นหุ้นส่วนมีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันในการ
ยื่นรายการและเสียภาษีตามแบบและภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา 68 และ
มาตรา 69 โดยอนุโลม การชำระค่า ไรสุทธิในกรณีเช่นว่านี้ให้ปฏิบัติตามมาตรา 74
แต่ผู้ถือหุ้นและผู้ เป็นหุ้นส่วนไม่ของรับผิดชอบเกินกว่าเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่น
ซึ่งได้รับแบ่งคืนจากบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น

ถ้าผู้ชำระบัญชี ผู้ถือหุ้นและผู้ เป็นหุ้นส่วนไม่สามารถยื่นรายการและเสียภาษี
ภายในกำหนด เวลาตามความในวรรคก่อนได้ และโดยยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีภายใน 30 วัน
นับแต่วันที่เจ้าพนักงานรับจดทะเบียน เลิก เพื่อให้อธิบดีพิจารณา เห็นสมควร จะสั่งให้ขยาย
ระยะเวลาออกไปอีกก็ได้

ในกรณีที่ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เลิกกัน โดยไม่มีผู้ชำระบัญชี ให้ผู้จัดการห้างหุ้น
ส่วนนิติ บุคคลมีหน้าที่และความรับผิดชอบ เช่นเดียวกับผู้ชำระบัญชีร่วมกับผู้ เป็นหุ้นส่วนตามที่
บัญญัติไว้ในวรรคแรก

มาตรา 76 ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็น
ส่วนอย่างเดียวกับที่กล่าวในมาตรา 43 ทวิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กล่าว
ไม่คงเสียภาษีตามส่วนนี้ แต่ให้เสียภาษีตามบทบัญญัติส่วน 2 ว่าด้วยการเก็บภาษี
จากบุคคลธรรมดา เสมือนว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น เป็นบุคคลธรรมดาที่
ผู้เดียว โดยขมให้หักเฉพาะค่าไ้จ่ายตามมาตรา 43 มาตรา 45 หรือมาตรา
46 แล้วแต่กรณี

มาตรา 76 ทวิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมาย
ของต่างประเทศ มีธุรกิจหรืออยู่ทำการแทนหรือทำการติดต่อใน การประกอบกิจการ
ในประเทศไทย ซึ่งเป็นการให้รับเงินโคหรือผลกำไรในประเทศไทย ในชื่อ
ว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นประกอบกิจการในประเทศไทย และให้ถือว่า
บุคคลผู้เป็นลูกจ้างหรืออยู่ทำการแทนหรืออยู่ทำการติดต่อเช่นนั้น ไม่ว่าจะอยู่ใน
บุคคลธรรมดาหรือบริษัทห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เป็นตัวแทนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และให้บุคคลนั้นมีหน้าที่และควม
รับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เฉพาะที่เกี่ยวกับเงิน
โคหรือผลกำไรที่กล่าวแล้ว

ในกรณีที่กล่าวในวรรคแรก ถ้าบุคคลผู้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการ
ยื่นรายการและเสียภาษีไม่สามารถจะคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อเสียภาษีตามบทบัญญัติ
ในส่วนนี้ได้ ให้คำนวณกำไรสุทธิว่าด้วยการประเมินภาษีตามมาตรา 71 (1) นำใช้
บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่การประเมินตามความในมาตรานี้ จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้

มาตรา 76 ทวิ ในการโคส่วนบุคคลธรรมดา บริษัท หรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลตามความในหมวดนี้ โดยการกล่าวหาแรงความของบุคคลใด ๆ ไม่ว่าจะ
เป็นเจ้าพนักงานรัฐบาลหรือมิใช่ก็ตาม และการกล่าวหาแรงความนั้นโคแสดง
หลักฐานซึ่งโคมาจากที่อื่นนอกจากหลักฐานทางราชการสรรพากรซึ่งมีอยู่แล้ว เป็น
เหตุให้เจ้าพนักงานประเมินทำการประเมินเรียกเก็บภาษีหรือภาษีและเงินเพิ่มไป
อีกเท่าโค ให้เจ้าพนักงานผู้รับเงินหักออกร้อยละ 25 เป็นเงินสินบนรางวัล และ
ให้อธิบดีมีอำนาจจ่ายให้แกบุคคลผู้กล่าวหาแรงความและ เจ้าพนักงานผู้ตรวจ
ตามระ เบียบที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี"

มาตรา 35 โหยกเลิกมัดซี้อตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ลักษณะ ๑ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 1๑ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. ๒4๘๒ และให้ใช้มัดซี้อตราภาษีเงินได้ดั่งต่อไปนี้แทน

"มัดซี้อตราภาษีเงินได้"

(1) สำหรับบุคคลธรรมดา

	(ก) ซี้อตราภาษีปกติ	ร้อยละ 1๐
	(ข) ซี้อตราภาษีเสริม	
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	1๒,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน	15,๒๐๐ บาท ร้อยละ 1๐
"	15,๐๐๐ " "	2๐,๐๐๐ " " 15
"	2๐,๐๐๐ " "	25,๐๐๐ " " 2๐
"	25,๐๐๐ " "	3๐,๐๐๐ " " 25
"	30,๐๐๐ " "	4๐,๐๐๐ " " 30
"	4๐,๐๐๐ " "	5๐,๐๐๐ " " 35
"	5๐,๐๐๐ " "	7๐,๐๐๐ " " 4๐
"	7๐,๐๐๐ " "	1๐๐,๐๐๐ " " 45
"	1๐๐,๐๐๐ " ขึ้นไป	" 50

(๒) สำหรับบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

- (ก) กำไรสุทธิไม่เกิน 5๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ 1๐
- (ข) กำไรสุทธิส่วนที่เกิน 5๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน 1,๐๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ 15
- (ค) กำไรสุทธิส่วนที่เกินกว่า 1,๐๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒๐"

มาตรา 36 โหยกเลิกความในมาตรา 78 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒4๘3 และให้ใช้ความดั่งต่อไปนี้แทน

มาตรา 72 ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"โรงอุตสาหกรรม" หมายความว่า โรงสี ที่ทำการไมหรือ
ย่อยหิน ที่ทำการอุตสาหกรรมอื่นที่ใช้เครื่องจักรหรือเครื่องกลทำ
ให้เกิดกำลัง หรือแปลงวัตถุดิบให้เป็นรูปอื่น หรือแปลงวัตถุใดแปลงมาแล้วความ
การมีเนื้อหรือความเครื่องจักรหรือเครื่องกลให้เปลี่ยนสภาพเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ความ
ที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดแห่งอุตสาหกรรมนี้ไว้

"รานคา" หมายความว่า สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบหรือ
ดำเนินการค้าอันมิใช่โรงอุตสาหกรรม ความที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิด
แห่งการค้านั้นไว้

หมายความถึงโรงเรือน
โรงค้าดังกล่าวในวรรคก่อนให้หมายความรวมทั้งที่ดิน โรงเรือน
คึก หรือแท ซึ่งใช้เป็นที่ผลิตหรือเก็บสินค้า อันเกี่ยวเนื่องกับกิจการค้า และรวม
ตลอดถึงบริเวณของโรงเรือน คึก หรือแท ดังที่กล่าวไว้แล้ว ที่ในหรือมิใช่เพื่อใช้
ในการประกอบ หรือดำเนินการค้า รวมทั้งการผลิตหรือเก็บสินค้า

"โรงค้า" หมายความว่า โรงอุตสาหกรรมหรือรานคา หรือ
ทั้งสองอย่างรวมกัน

"การรายปี" หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งรานคาสมควรให้
เช่าได้ในหนึ่งปี อารานคาใดมีข้อตกลงไว้แต่สำหรับ หรือไว้แต่เพียงเช่า
ใช้บางส่วน หรือไว้แต่เพียงใช้บางส่วนอย่างอื่น เป็นอันขาด โดยที่รานคาความนอกจากค่าเช่า
เช่า เงินค่าประกันวินาศภัย หรือไว้แต่เพียงเช่าไว้ที่กินใช้หรือ ซึ่งในเช่า
เป็นอันขาด เงินกันเบส หรือใช้ทรัพย์สินอย่างอื่น หรือทรัพย์สินของกัน
เพื่อใช้ในครัวเรือนหรือใช้ส่วนตัว หรือใช้สำหรับเลี้ยงชีพ หรือจะเอา
ทรัพย์สินที่ครอบครองอย่างอื่นนั้นมา เป็นเกณฑ์อย่างหนึ่งในการชำระหนี้สินที่สมควร
ให้เช่าได้ในหนึ่งปี ที่ รวมคำนวณเป็นการรายปีด้วยก็ได้ โดยคิดเฉลี่ยเป็นรายปี
ตามจำนวนเดือนเช่า เว้นแต่ข้อตกลงว่ามีกำหนดเวลาไม่ถึงสามปี หรือมิได้กำหนด
เวลาไว้ในหลักเฉลี่ยเป็นสามปี

"ปีภาษี" หมายความว่า ปีประจักษ์

"ป้าย" หมายความว่า ป้ายชื่อ ป้ายหอ หรือเครื่องหมายของ
โรงค้า ซึ่งแสดงเป็นข้อความ หรือเครื่องหมายอย่างอื่นโดยการเขียน และ สลัก
จารึก หรือทำใหปรากฏโดยวิธีอื่น ทั้งนี้ไม่ว่าจะกระทำการแกะกระดาษ แผ่นไม้
แผ่นกระจก กำแพง ผนัง ฝ้า หรือวัตถุอื่น ซึ่งแสดงไว้ที่โรงค้า หรือบริเวณใกล้เคียง
กับโรงค้า"

มาตรา 37 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 25 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา 25 ทวิ ผู้ใดประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๖ (๒) และไปเปลี่ยนแปลงหรือขยายโรงงา เป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีโรงงาเพิ่มขึ้นในระหว่าง วันที่ 1 มกราคม ถึง 30 มิถุนายน ในปีภาษีใด ให้ผู้นั้นยื่นรายการเพื่อเสียภาษีเพิ่มเติม ของอำเภอ ๗ ที่ว่าการอำเภอภายในกำหนด ๑๐ วัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงหรือขยายโรงงา นั้น หรือภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕1 และต้องเสียภาษีเต็มอัตราที่กำหนดไว้ในกติก อัตรามาตรา ๒ และที่ ๓ ทายทวนนี้

ผู้ใดเปลี่ยนแปลงหรือขยายโรงงาตามความในวรรคก่อน ภายในหลังวันที่ 30 มิถุนายน ในปีภาษีใด ไม่ต้องยื่นรายการเพื่อเสียภาษีเพิ่มเติมในปีนั้น

มาตรา 37 ทวิ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑) ของข้อ ๒ แห่งกติกอัตร มาตรา ๒ ทายทวน 4 ซึ่งควบคุมภาษีโรงงา

"(๑) ฐานความแตกต่าง ซึ่งควรเฉพาะเคอื่องบริโภคให้เรียกเก็บภาษีให้ส่ง ถึงอัตรามาตราของ (ก) (ข) หรือ (ค) แล้วแต่กรณี"

มาตรา 38 ให้ยกเลิกความในวรรค 4 ของมาตรา 1๐3 แห่งประมวล รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" "แถมรับ" หมายความว่า แถมรับปิดทับ หรือแถมรับดูนบนกระดางและ แถมรับดูนบนกระดางนี้ ในหมายบทความจนถึงแถมรับปิดทับบนกระดางด้วย ทั้งนี้ตามที่ กำหนดลักษณะโดยกฎกระทรวง"

มาตรา 39 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 1๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา 1๐๕ ทวิ ในการออกใบรับใหญ่มีหน้าที่ออกใบรับตามความใน มาตรา 1๐๕ (๒) หรือ (4) ทำต้นช้วนหรือสำเนาใบรับ และเก็บต้นช้วนหรือสำเนาใบรับ เชนวนีไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกปี นับแต่วันออกใบรับ

ใบรับ ต้นช้วนหรือสำเนาใบรับตามความในวรรคก่อน อย่างน้อยต้องมี ๓๕๗ ไทย ในปรากฏข้อความต่อไปนี้

- (1) ชื่อ หรือชื่อของผู้ออกใบรับ
- (1) ทวิ เลขที่ตามลำดับของใบรับ
- (๒) วัน เดือน ปี ที่ออกใบรับ
- (๓) จำนวนเงินที่รับ
- (4) ชื่อหรือชื่อและผู้ที่อยู่ของผู้รับเฉพาะในกรณีการขายซึ่ง รวมราคาที่ต้องชำระครั้งหนึ่งตั้งแต่ 5,๐๐๐ บาทขึ้นไป

มาตรา 4๐ ให้ยกเลิกความในวรรค ๒ ของมาตรา 114 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

ในมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) จ.ศ. 24๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เงินเพิ่มเมื่อเรียกเก็บได้แล้ว ให้หักออกร้อยละ ๕๑ ๕๒ เป็นเงิน
สิ้นบนรางวัล และให้อธิบดีมีอำนาจจ่ายให้แก่บุคคลที่ตรวจพบ และบุคคลที่กล่าวหา
แจ้งความตั้งกล่าวในวรรคหนึ่ง ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี"

มาตรา 41 ให้ยกเลิกความในมาตรา 1๑1 แห่งประมวลรัษฎากร
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ถ้าฝ่ายที่จะฟ้องเสียหาย เป็นรัฐบาลไทยหรือเจ้าพนักงานผู้กระทำความ
งานของรัฐบาล โดยหน้าที่ หรือบุคคลผู้กระทำการในนามของรัฐบาลหรือสภาการช
าการ เป็นอันไม่คงเสีย แต่ชยกเวณทั้งนี้มิให้รวมถึงองค์การลาหรือองค์การ
อุตสาหกรรมของรัฐบาลบรรดาที่โช่ทุนหรือทุนหมุนเวียน เพื่อประกอบกิจการค้า"

มาตรา 4๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา 1๑3 แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒7 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒4๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 1๒3 เมื่อมีเหตุผลสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายตรวจ
มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำการค้า หรือสำนักงานใด ๆ ในเวลากลางวันระหว่าง
อาทิตย์ขึ้นและอาทิตย์ตก และทำการตรวจสอบตราสารว่า โท่ปิดแต่ฉบับบริบูรณ์แล้ว
หรือไม่ หรือทำการตรวจสอบเพื่อใดทราบว่ ใดออกไปรับตามมาตรา 1๐5 หรือ
มาตรา 1๐6 หรือทำหรือเก็บต้นขั้วหรือสำเนาไปรับตามมาตรา 1๐5 ทวี หรือไม
ก็มีอำนาจเรียกและยึดตราสารหรือเอกสารและขอทนายเรียกตัวผู้มีหน้าที่เสีย
ขาดร ผู้ทรงตราสารหรือผู้ถือเอาประโยชน์แห่งตราสารและพยานหลักฐานอื่นอัน
ควรแก่เรื่องมาสอบสวนใด ในการตรวจ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายตรวจจะตอง
พิจารณาข้มาให้เป็นการชี้แจงถ่วงถ่วงว่าเป็นการความปกติของราคาหรือสถานที่
ทำการค้าอันเกินกว่าความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจ"

มาตรา 43 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 1๒3 ทวี แห่งประมวล
รัษฎากร

"มาตรา 1๒3 ทวี ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดวิธีพิจารณา
ให้ผู้มีหน้าที่เสียอากรปฏิบัติเพียในการเสียหายในหมวดนี้เป็นไปโดยวิญญู การ
กำหนดวิธีพิจารณาเช่นว่านี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้มีหน้าที่
เสียอากรปฏิบัติตาม"

มาตรา 44 ให้ยกเลิกความในมาตรา 1๒๘ แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร พ.ศ. ๒4๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 128 ผู้ใด โดยรู้ก่อนแล้วไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเคยทราบในทางปฏิบัติความหมาย หรือโดยรู้ก่อนแล้ว หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งรับสั่ง หรือไม่ยอมให้ยึดตราสารหรือเอกสารหรือไม่ปฏิบัติตามหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือ นายตรวจ ความมาตรา 125 หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถาม หรือฝ่าฝืนระมัดระวัง มาตรา 105 หรือมาตรา 125 หรือมีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท มาตรา 45 โทษจำคุกเพิ่มเติมความในบังคับใช้ตราสารโดยหมายหมวด 6 ลักษณะ 2 แห่งประมวลกฎหมายศุลกากร ดังต่อไปนี้

(1) โทษจำคุกความใน ก. และ ง. ของข้อ 6 แห่งบังคับใช้ตราสาร โดยหมายหมวด 6 ลักษณะ 2 แห่งประมวลกฎหมายศุลกากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายศ. พ.ศ. 2492 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แยกฉบับ	ผู้ต้อง อากร	ผู้ต้อง ชำระ อากร
กฎหมายประกอบกันวิภาคภัย ทุก ข้อ 25 บาทหรือเศษของ 25 บาท แห่งกฎหมายประกอบกัน	10 ชั่งสามฝัด	ผู้รับประกอบกันภัย	ผู้รับประกอบกันภัย
กฎหมายประกอบกันภัยซึ่งผู้รับประกอบ กันนำไปให้ผู้อื่นประกอบกันอีกต่อหนึ่ง	1 บาท	ผู้รับประกอบกันภัย คนหลัง	ผู้รับประกอบกันภัย คนหลัง

(2) โทษจำคุกความในข้อ 16, 17, 24, 25 และ 27 แห่งบังคับใช้ตราสารโดยหมายหมวด 6 ลักษณะ 2 แห่งประมวลกฎหมายศุลกากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แยกฉบับ	ผู้ต้อง อากร	ผู้ต้อง ชำระ อากร
ใบรับออก ซึ่งออกให้เนื่องในกิจการรับ ขนส่งสินค้าภายในประเทศโดยทางน้ำ ทางบกและทางอากาศ คือตราสารซึ่งลง กำกับชื่อพนักงานหรือนายผู้เดินเรือของ กรมท่าหรือบริษัทเดินเรือซึ่งออกรับของตั้งรับ ไว้ในใบรับนั้น เมื่อไม่ได้ออกใบออกส่งถึง			

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	ผู้ที่ต้องเสียอากร	ผู้ที่ต้องชดเชยอากร
ก. ใบรับของที่ออกสำหรับรับขนส่งและมีมูลค่ารับขนส่งน้อยกว่า 5 บาท สำหรับละ ข. ใบรับของในกรณีอื่น สำหรับละ ค่าประกัน	10 สตางค์ 25 สตางค์ 5 บาท	ผู้ออกใบรับ ผู้ออกใบรับ ผู้ที่ชำระค่าประกัน	ผู้ออกใบรับ ผู้ออกใบรับ ผู้ที่ชำระค่าประกัน
ก. สำหรับจำนวนเงินไม่ถึง 500 บาท ทุกจำนวนเงิน 100 บาทหรือเศษของ 100 บาท	1 บาท	ผู้ค่าประกัน	ผู้ค่าประกัน
ข. สำหรับจำนวนเงินตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไป วนไม่ของเสียอากร	5 บาท	ผู้ค่าประกัน	ผู้ค่าประกัน
ก. ค่าประกันนี้เนื่องจากการที่รัฐบาลให้ ราษฎรกู้หรือยืมเพื่อการบริโภคนหรือการ เกษตรกรรม			
ข. ค่าประกันนี้เนื่องจากการที่สหกรณ์ให้ สมาชิกกู้ยืมเงิน			
หนังสือบริคณห์สนธิ ของบริษัทจำกัดที่ตั้ง ภายทะเบียน ของมีภัณฑ์ของบริษัทจำกัดที่ตั้ง ภายทะเบียน	50 บาท 50 บาท	ผู้เริ่มกิจการ กรรมการ	ผู้เริ่มกิจการ กรรมการ
หนังสือสัญญาหุ้นส่วน หนังสือสัญญาจัดตั้งห้างหุ้นส่วน	25 บาท	ผู้เป็นหุ้นส่วน	ผู้เป็นหุ้นส่วน
หนังสือสัญญาที่แก้ไขสัญญาจัดตั้ง ห้างหุ้นส่วน	5 บาท	ผู้เป็นหุ้นส่วน	ผู้เป็นหุ้นส่วน

(3) โฆษณเลือกความใน ก.ช.ค.ง.จ.ฉ. ของข้อ 20 แห่ง
 ราชกิจจานุเบกษา หมวด 6 ลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม
 โดยมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2482 และใน
 ใต้อาความต่อไปนี้แทน

ลักษณะแห่งการอากร	ค่าอากรแสตมป์	ผู้ต้องเสียอากร	ผู้ต้องชื้อแสตมป์
แบบพิมพ์ซึ่งกฎหมายได้กำหนดราคาสูง กว่าฉบับละ 10 สตางค์ ใต้อีกแสตมป์ ตามราคา	ตามราคา กฎหมาย กำหนด	ผู้ทำตราสาร	เจ้าพนักงานผู้จ่าย แบบพิมพ์
แบบพิมพ์อื่น ๆ ใต้อีกแสตมป์แห่งตราสาร หรือตราสารแห่งพิมพ์พิมพ์	10 สตางค์	ผู้ทำตราสาร	เจ้าพนักงานผู้จ่าย แบบพิมพ์
แบบพิมพ์ที่พิมพ์ไว้สำหรับตราสาร หรือตราสาร	1 บาท	ผู้ทำตราสาร	เจ้าพนักงานผู้จ่าย แบบพิมพ์
แบบแสตมป์สำหรับตราสารหรือตราสาร หรือตราสาร	20 สตางค์	ผู้ทำตราสาร	เจ้าพนักงานผู้จ่าย แบบพิมพ์
แบบแสตมป์สำหรับตราสารหรือตราสาร หรือตราสาร	20 สตางค์	ผู้ทำตราสาร	เจ้าพนักงานผู้จ่าย แบบพิมพ์
แบบแสตมป์สำหรับตราสารหรือตราสาร หรือตราสาร	20 สตางค์	ผู้ทำตราสาร	เจ้าพนักงานผู้จ่าย แบบพิมพ์

มาตรา 40 โฆษณเลือกความใน (3) ของ มาตรา 134 แห่งประมวล
 รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
 รัษฎากร พ.ศ. 2482 และให้ใต้อาความต่อไปนี้แทน

บทเฉพาะที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติในหมวดนี้

- (1) บทเฉพาะที่เก็บเงินเพื่อบำรุงสาธารณประโยชน์โดยอเฉพาะ และโดย
การจ่ายจากเงินที่เก็บได้ ทั้งนี้ความเงื่อนไขและวิธีวางที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (2) บทเฉพาะภายในเขตวัดหรือบริเวณใกล้เคียงกับเขตวัดตามที่อธิบดี
ประกาศซึ่งวัดที่ขึ้นและเป็นเขตศาลประจำ

- (3) มหรสพที่เก็บค่าดูเป็นอัตราสูงสุดไม่เกิน 50 สตางค์
- (4) มหรสพซึ่งรัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง
- (5) กีฬาสำหรับสวดมนต์ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีขึ้น

มาตรา 47 โหยงเลิกความในมาตรา 136 แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 136 ที่ว่านี้ต้องทำด้วยกระดาษอ่อน และอย่างน้อยต้องมีอักษรไทยไปปรากฏข้อความต่อไปนี้

- (1) ชื่อสถานที่สำหรับมหรสพ หรือเจ้าของ หรือคณะมหรสพ
- (2) เลขที่ความสำคัญของตั๋ว
- (3) กำหนดวันเข้าดู
- (4) ราคาตั๋ว
- (5) ชั้นที่ดู (ถ้ามี)

ถ้าเป็นตั๋วไม่เสียค่าดูออกให้สำหรับเข้าดูฉบับละครครั้งเดียว ให้ระบุจำนวนผู้แทนกำหนดวันเข้าดูและราคาตั๋ว ถ้าออกให้สำหรับเข้าดูฉบับละครหลายครั้ง ให้ระบุระยะเวลาเข้าดูและจำนวนผู้แทนกำหนดวันเข้าดูและราคาตั๋ว"

มาตรา 48 โหยงเลิกความในขอ 5 และขอ 7 แห่งบัญชีอัตราอากรสรรพสามิตหมวด 7 ลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2489 และให้ใช้ตามต่อไปนี้แทน

"3. มหรสพอย่างอื่นให้เก็บอากรร้อยละ 30 ของค่าตั๋ว ถ้าเป็นกีฬาตามกำหนดในกฎกระทรวง ให้เก็บอากรร้อยละ 25 ของค่าตั๋ว

7. บัตรทางราชการที่ออกให้เข้าดูโดยไม่ต้องเสียค่าดูและตั๋วที่มีราคาไม่เกิน 50 สตางค์ ให้ใครรับยกเว้นไม่ต้องเสียอากร"

มาตรา 49 โหยงเลิกความในลักษณะ 7 แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ตามต่อไปนี้แทน

"ลักษณะ 7

ภาษีโรงแรมภักดีาคาร

มาตรา 248 การเรียกเก็บภาษีโรงแรมภักดีาคาร ซึ่งบัญญัติไว้ในลักษณะ 1 อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร

มาตรา 249 ในลักษณะนี้

"โรงแรมภักดีาคาร" หมายความว่า สถานที่ซึ่งเป็นโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 หรือที่จำหน่ายอาหารเป็นปกติ หรือที่เป็นทั้งโรงแรม

มาตรา 253 ภาษีโรงเรือนภักศาคารชำระให้ชำระภายในกำหนดตาม
มาตรา 252 ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 20 เงินเพิ่มนี้ให้อือว่าเป็นภาษีโรงเรือน
ภักศาคาร

มาตรา 254 ภาษีโรงเรือนภักศาคารอาามีให้ชำระภายในกำหนด ให้ถือ
เป็นเงินค่าง และเพื่อให้ได้รับชำระเงินค่าง ในนามหนัดฉัตติมาตรา 12 มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา 255 ให้อธิบดีโดยอนุัติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดวิธีการให้เจ้า
สำนักปฏิบัติเพื่อใ้ทำการเสียภาษีในลักษณะนี้เป็นไปโดยรัดกุม การกำหนดวิธีการเช่น
วนี้ เมื่อใดประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้เจ้าสำนักปฏิบัติตาม

มาตรา 256 ในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 25e
กัตติ โดยการกล่าวหาแรงความของบุคคลใดๆไม่ว่าจะเป็นเจ้าพนักงานรัฐาตหรือมิใช่
กัตติ และการกล่าวหาแรงความนั้น โดแสดงหลักฐานความผิดโดยชัดแจ้ง เป็นเหตุให้
พนักงานไม่เสียภาษีโรงเรือนภักศาคาร หรือเสียไม่ครบถ้วน พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ
สั่งให้เจ้าสำนักเสียภาษีโรงเรือนภักศาคารจนครบ และสั่งให้เสียเงินเพิ่มอีกเป็น
จำนวน 2 เท่าของภาษีโรงเรือนภักศาคารที่ไม่เสีย หรือที่ขาด หรือเป็นเงิน 100 บาท
แล้วแลอย่างใดจะมากกว่า ภาษีโรงเรือนภักศาคารและเงินเพิ่มตามมาตรานี้ให้ชำระ
ภายในกำหนด 10 วัน นับแต่วันได้รับคำสั่งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็น
ภาษีโรงเรือนภักศาคาร

เงินเพิ่มเมื่อเรียกเก็บได้แล้ว ให้หักออกร้อยละ 25 เป็นเงินปันบน
ทางวัด และให้อธิบดีมีอำนาจจ่ายให้แก่บุคคลที่ตรวจหนและบุคคลที่แจ้งความกล่าวหา
แรงความดังกล่าวในวรคหนึ่งสามระะเมียบที่อธิบดีกำหนด โดยอนุัติรัฐมนตรี

มาตรา 257 ให้เจ้าสำนักมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติและการ
ชำระภาษีโรงเรือนภักศาคารของโรงเรือนภักศาคารสามชนิดชนิดฉัตติในลักษณะนี้ทุกประการ

มาตรา 258 เมื่อมีเหตุสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้า
ไปในโรงเรือนภักศาคารหรือสำนักงานของโรงเรือนภักศาคาร เพื่อตรวจสอบการ
ปฏิบัติกรมหนัดฉัตติในลักษณะนี้ กัตติอำนาจเรียกและยึดกระดาษหรือเอกสาร และขอ
หมายเรียกตัวเจ้าสำนักกับพยานหลักฐานอันสมควรแก่เรื่องมหโตส่วนใด ในการ
ตรวจ พนักงานเจ้าหน้าที่จะตองพิจารณาให้เป็นการชัดขวางการค่าเป็นการ
ความปกติของโรงเรือนภักศาคารจนเกินกว่าความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจ

มาตรา 259 เจ้าสำนักใดฝ่าฝืนหนัดฉัตติมาตรา 256 มีความผิดของ
ระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๒๕๐ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้ว ไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือโดยรู้อยู่แล้ว หรือจงใจ ไม่ปฏิบัติตามคำเรียก หรือไม่ยอมให้ยึดตราสารหรือเอกสาร หรือไม่ปฏิบัติตามหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๕๘ หรือไม่ยอมทบทวนคำตามเมื่อชักถาม มีความผิดของระหว่างโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๕๑ ผู้ใด

(๑) โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจ แจ้งข้อความเท็จหรือให้ข้อมูลเท็จ หรือตอบคำถามด้วยข้อมูลอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษี โรงแรมภักตาคาร หรือ

(๒) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยกบฏหรืออุบาย หรือโดยวิธีการอื่นใดเช่นว่านี้ หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการ เสียภาษี โรงแรมภักตาคาร

ผู้นั้นมีความผิด ของระหว่างโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทบัญญัติเกี่ยวกับโรงแรมภักตาคาร

(๑) อัตราร้อยละ ๑๕ ของเงินที่เรียกเก็บหรือที่ค้างชำระ แก่ภาษีที่จะลงเสียทั้งปี ต้องไม่น้อยกว่าค่ารายปี

(๒) ถ้าเงินภาษีที่ชำระตาม (๑) ตลอดจนปีประคินรวมกันมีจำนวนไม่ถึงเงินค่ารายปี ให้เพิ่มเงินภาษีที่จะค้างชำระในเคียนสุดท้ายของปีประคิน เพื่อให้ยอดเงินภาษีทั้งปี เท่ากับเงินค่ารายปี แต่ถ้าเป็นกรณีที่ประกอบกิจการ โรงแรมภักตาคารไม่เคียนปี ให้เสียภาษีตามส่วนแห่งระยะเวลาของ เคียนที่ประกอบกิจการในปีประคินนั้น"

มาตรา ๕๑ บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ในกรณีปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่ค้างชำระก่อนวันใช้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) มาตรา ๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่การยื่นรายการซึ่งได้ยื่นไว้แล้วไม่เกินห้าปีนับแต่วันใช้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๐

(2) มาตรา 50 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่กรณีความผูกพันที่ของจำเลยซึ่งได้เกิดขึ้นก่อนวันที่ใช้บังคับบทบัญญัติมาตรา 50 และความผูกพันเช่นนั้นยังคงมีอยู่จนถึงวันที่ใช้บังคับแก้ไขในกรณีเช่นนี้เมื่อมีการจ่ายเงินตามขอผูกพันครั้งสุดท้าย ให้ผู้จ่ายเงินหักภาษีตาม มาตรา 50 ส่วนรับเงินซึ่งได้จ่ายไปแล้วในครั้งก่อน ๆ ก่อนวันที่ใช้บังคับบทบัญญัติ มาตรา 50 ด้วย

(3) ส่วนบทตรีที่ขยับหรือตัดทอนส่วนนิติบุคคลได้เสียภาษี ผู้ถือหุ้นคนใด มาตรา 74 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งเลิกกันก่อนวันที่ใช้บังคับบทบัญญัติ มาตรา 74 แต่ยังคงชำระบัญชีอยู่ในวันที่ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีเช่นนี้ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี ให้ถือว่าวันที่ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นวันสุดท้ายของ รอบระยะเวลาบัญชี และให้นำมาตรา 72 และมาตรา 73 มาใช้บังคับ

มาตรา 51 ให้ใช้บทบัญญัติว่าด้วยบรรดามรดกที่รับแล้วสำหรับ พระราชบัญญัตินี้.

.....
.....

ประสงค์
.....
.....

๗/๑๔

วิจิตร ค. ๕๖/๕

คณะกรรมการเจ้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทน : เชิญ เสงี่ยมธิการชาน

เลขาธิการรัฐสภา : นายสีตกรรมาธิการวิสามัญคณะมนตรี

1. นายเสมอ กิ่งตาชัญ
๒. นายหยุด แสงอุทัย
๓. หลวงฉัตรพิศาลกิจ
4. นายพิน สุทธิธรรมสาร
๕. คุณสวัสดิ์โกษา
๖. นายภูชิตาน แก้ววิมล
7. นายเงิน วงศ์ทองเขื่อน
๘. นายเท่ง สิมะพันธ์
๙. นายสมบูรณ์ เดชสุภา
10. นายเงินง ศิริภินธ์
11. นายมาถ เงินนวย
12. นายบุญเท่ง ทองศรียศ
13. นายเกษม บุญศรี
14. นายใหญ่ ศรีวิชา
15. นางอรสิณ ไชยภาค

ประธานสภาผู้แทน : ทางกรรมาธิการมิใช่ไรจะแดง

นายเสมอ กิ่งตาชัญ *(Signature)* : ทางกรรมาธิการมิใช่ไรจะแดง

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

การแก้ไข มาตรา ๑. มีการแก้ไขโดยกรมการพิจารณา มาตรา ๑. มาตรา ๑
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑. ~~มาตรา ๑~~ มีการแก้ไขโดยกรมการพิจารณา มาตรา ๑.
 คู่มือฉบับ ๑ ขอสงวน แต่ไม่มี มาตรา ๑ มาตรา ๗ มาตรา ๑ มาตรา ๑ มาตรา ๑๐
 มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔
 มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอเรียนความสงสัย
 คือว่าตามในมาตรา ๑๖ นี้ กรมการพิจารณาได้เพิ่มเติมข้อความ เงินให้ซึ่งประเป็นเพิ่ม
 ว่าเงินให้ดังกล่าวนี้ให้หมายความว่ารวมตลอดถึงทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นซึ่งอาจ
 คิดคำนวณได้เป็นเงิน ข้อความนี้มันน่าจะเรียนถามว่าเกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๑ หรือ
 ๑๒ หรือ ๑๓ หรือให้มันเป็นไปจากการขายที่ดิน ~~มาตรา ๑๑~~ สืบหาข้อใดหรือไม่
 ถ้าไม่ใช่ก็แล้วไป

เลขาธิการรัฐสภา : เห็นจะหมายถึงมาตรา ๑๗

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : มาตรา ๑๗

นายอนุช แสงอุทัย (กรรมาธิการ) : ส่วนที่มาตรา ๒๖ นั้น เงินได้
 ที่ประเมิน หมายถึง เงินได้จากภาษีที่ประเมินตามนี้ ที่กรรมาธิการไม่ได้
 อะไร เพื่อไม่ให้มองผิดว่า ๗๗ หรือ ๗๗ เงินได้ กับ "เงินได้ที่ประเมิน" สองคำ
 รวมกันเข้ากันเอง คือเงินได้ดังกล่าวที่โฆษณามากกว่าอากรระดมที่ดินในทางทรัพย์สินหรือ
 ประโยชน์อย่างอื่นที่ประเมินเป็นเงินได้หลักเป็นเงินได้

ประธานสภาฯ : ผ่านไป

สภาฯ : มาตรา ๒๘

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช (กรรมาธิการ) : ขอสงวนเรื่อง มาตรา ๒๘ เพราะ
 เห็นว่ากรรมาธิการแก้ไข มาตรานี้จะให้อำนาจมาตรา ๒๘ ว่า โทษหรือไม่ หรือจะ
 โทษมาตรา ๒๘ หรือ ขอสงวนใจอยู่

ประธานสภาฯ : ห้ามถามกรรมาธิการได้

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช (กรรมาธิการ) : ในหลักการมาตรา ๒๘ นี้
 เพื่อหลีกเลี่ยงภาษีเงินได้จากการขายที่ดิน อากร โบนัส พันธบัตร เรือดำน้ำ หรือ
 เรือประจัญบานที่ขายขึ้นไป หรือเรือกลไฟหรือเรือยนต์ที่ประจัญบานที่ขายขึ้นไป
 หรือโดยผลที่ภาษีเงินได้กับภาษีสถิติและภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มาตรา ๒๘ ซึ่งบอก
 ว่า ภาษีเงินได้ซึ่งเก็บจากการขายที่ดินอะไรต่าง ๆ นี้ เป็นที่เสียอากร ให้จ่ายให้
 รัฐบาลที่เก็บหรืออากรนั้นคงอยู่ ถ้าในกรณีอื่น ให้จ่ายให้รัฐบาลที่เก็บได้ แล้ว
 การส่งอากรจะลดขนาดอากร กนกร และทุกชนิดตาม กับ/ตามราคาประเมินที่ดินตาม
 หลักเกณฑ์เหล่านี้ คณะกรรมาธิการจะเรียนนายกรรมาธิการว่าขอสงวน
 ว่าอากรที่ไว้ใจ ข้างเงินก้อนเป็นเงินได้ที่ขายที่ดินได้จึงควรเป็นเงินได้ และมี
 ทรัพย์สินที่ขายไปเป็นเงินได้ดังกล่าว ความหลักกฎหมายยังคงไว้คำว่า "ใช้แทนค่า"

กรรมาธิการ : ทรายที่ขายไปเสียไปเหมือนกับ เข็มที่ตีบนหลังของงานที่ตีไปจะเรียกว่า เป็นเงินได้

นายอนุช แสงอุทัย : ทรายที่ขายไป เรียกว่าเงินได้หรือไม่ ? นี้ ทรัพย์สินที่ขายไป

ทำไมจึงเก็บภาษีที่ขายโรงเรือนที่ดิน ทำไมไม่เปลี่ยนให้ถึงวัตถุประสงค์ที่จะช่วย
 กอบโกมมาจริงเป็นรูปคดี ก/ท/ทำไมจะไม่ดี เก็บเฉพาะเงินได้จากการขายที่ดิน
 อาคาร หมายความว่าอย่างไร อาคารเป็นคำพูดอยู่แล้ว เวลานี้จะตีขอบไซ้เรเรียกว่า
 อาคารไหมหรือหรือเรียกเฉพาะที่ดินเป็นอาคาร มีอะไรอยู่ทั่วไป จอเขียนตามกรมมาสิคะ
 โดยหลักการแล้วใครเสียภาษีเงินได้หรือเรียกว่าห้ามหาใครก็ได้เงินได้ เงินรายได้มี
 อาจเป็นการขายของเอาสินค้าอะไรก็ได้เหมือนกัน นี่ไม่ใช่ภาษีเงินได้หรือ/ภาษีจากการ
 ขายที่ดิน อาจทราบบ้างกรมมาสิการจะเห็นอย่างไร

นายเสมอ กิจหาญ กรรมการ : โดยเฉพาะที่ท่านสมาชิกต้องไป

มากรานนี้ก็มีอยู่ประจักษ์และทางกรมมาสิการไม่เห็นด้วย ข้อที่เห็นกับผมก็คือว่าหาก
 จะประจักษ์ได้ไรที่ว่าทรัพย์สิน แต่ทางกรมมาสิการเห็นว่ากว้างขวางเกินไป และ
 ใช้คำว่า "เงินได้จากการขายที่ดิน อาคาร ไม้ หุ่น สัตว์บก ฯลฯ" โดยได้สอบถาม
 ทักทวนผู้หลายครั้ง แต่จะถูกต้องแค่ไหนจะเป็นเงินได้อย่างที่ท่านกล่าว เมื่อก่อนนี้คน
 ธรรมดาไม่ทราบจากหลักการเก็บเก็บจากรายได้ประเภทนี้ ก็เอาไปคำนึงถึงการเก็บ
 ภาษีอากรเรื่องเรื่-ยกว่าเก็บ แต่การเก็บจะเก็บทำอะไร เก็บจากผู้ที่เงินควรเก็บ
 อย่างเช่นเงินเดือนเราทำงานได้เงินเดือนมาโดยน้ำพักน้ำแรงก็ต้องเสียภาษี อย่าง
 เวลานี้ท่านจะเห็นได้ว่าทรัพย์สินกับความถึงที่ดินอะไรก็อะไรเหล่านี้ บางอย่างเจ้า
 ที่ดินไม่ใคร่ทำเองเกิดจากความเจริญของบ้านเมืองได้กำไรก็ควรมาเสียภาษีให้แก่รัฐบาล
 เก็บมีหลักการมาอย่างนี้ คอยมาที่ผู้พทางกรมมาสิการจึงได้มาเก็บอีกว่าให้แบ่งเงิน
 ให้ขายค้าย ๆ ก็เป็นเงินจำพวกต่างที่ ขายเท่านั้นเปอร์เซ็นต์บ้างเป็นการ
 สาธารณะเหล่านี้ จะเห็นว่าเงินเหล่านี้เกิดจากความเจริญในท้องถิ่นนั้นก็ควรมาบำรุงท้องถิ่น
 นั้น มีหลักการใหญ่อย่างนี้

๑๘.๑๑๘ น.

ม.ร.ว.เสนิย์ ปราโมช (พระนคร) : ผมไม่เห็นด้วย กรมมาธิการ
 ดำเนินไปอย่างนั้น คือว่าหลักที่ว่าใครมีทวงถามนั้นถูกต้องแล้ว แต่อย่างนั้นจะมาแบ่ง
 ทำหน้าที่เป็นภาระเงินได้ ภาษีโรงค้า ถ้าอย่างนั้นเรียกพระราชบัญญัติเงิน
 เก็บส่วนไม่ขึ้นแล้วกัน ที่มีไม่ได้ทำอย่างนี้ เราเขามาแบ่งว่าเป็นภาระเงินได้
 แล้วเขาเอาไปต่าง ๆ มาใช้ก็ไม่ได้เข้าไป มันอย่างไรกัน มันจะเรียกกันก็ไม่
 อย่างภาระเงินได้ ภาษีโรงค้าในประมวลรัษฎากรที่มี ทำไปไม่ทำอย่างนั้น

อีกประการหนึ่ง อย่างการขายที่ดินเป็นต้น เวลาขายก็ไม่เป็นค่าขาย
 อะไรก็ขายกัน ขายที่ดินแล้ว โฉนดก็ขายกันไป แล้วว่าหลักที่ว่ารู้งทองที่มัน
 มันถึงหงส์คือภาษีของเรา เวลาที่ไม่ควร จะแบ่งมอบ ก็มันมีแล้ว ไปว่ารู้งทองที่
 นั้น เพราะฉะนั้นเป็นหลักในเรื่องเวลาเราขายที่ดินแยกกัน ภาษีที่เก็บเป็น
 ภาษีส่วนกลางก็ให้รัฐบาลได้จัดการเอาไปใช้จ่ายในบ้านเมืองทั่ว ๆ ไป
 มันก็จะเอาหลักนี้มาแทรกเพราะภาษีขายที่ดินอย่างว่าผม เห็นความความหาได้
 ที่กรุงเก่า ทำไปไม่ทำรู้งทองเก่า กลับไปรู้งทองที่อื่น จึงขัดกันขึ้น
 ด้วยเหตุนี้เอาสิ่งที่ไม่ควรมอบ มาแทรกด้วยเงิน และนี่หลักเกณฑ์ภาษี
 มีอย่างนี้ทำให้ประมวลรัษฎากร ร่ม ๆ ลอน ๆ น่าเสียความ ถ้าจะคิดเก็บ
 ภาษีเงินได้ก็ควรจะเหมาะ และจะตั้งเป็นหลักเกณฑ์ว่ารู้งทองที่เก็บ
 เทียบเท่ากันแล้วกัน เขียนเป็นกฎหมายเสียดีกว่า มีโดยรู้งเก็บภาษีมาให้
 รัฐบาลไปเพื่อไปรับเอาสิทธิหรืออะไรก็ตาม เรื่อง ที่ถามว่ารู้งทองที่
 ว่ารู้งคนชาติไทยของลี้กก็ไม่ถูก ก็อยากจะอนุโมทนาถ้าทำได้ โฉนด เขียนเป็น
 กฎหมายเสียใหม่ก็ไม่ว่าอะไร แต่เขียนมาใส่ในรัฐธรรมนูญ ก็อยากจะ
 ถามอีกที่ว่าท่านจะคิดอย่างไร

๑๘.๑๑๘ น.

๗/๙

พฤษภาคม ๒๕๖๒

๑๔-๕๒๒.

นางอนุช แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการขอชี้แจงว่า
 หลักภาษีเงินได้นั้น เรา เก็บจากเงินได้ในเวลานี้การคำนวณถือเป็น
 เงินได้เหมือนกัน เพียงแต่มีวิธีการต่างหาก คือให้หักเงินไปชำระ
 โดย
 ในพระราชกฤษฎีกาเช่นรายรับบาทถือเป็นทุน ๕๕ บาทอย่างนี้เหมือนกัน

แต่สำหรับเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องพิเศษ คือว่าตามที่กรมฯ ใ้การท่านหนึ่ง ได้ชี้แจง คือเป็นของ
 ซึ่งคนใดทำไรๆ ถึงจะเงินขึ้นโดยไม่ได้ทำอะไรเลย ไม่ได้ทำโดยที่ขึ้นราคาแพงขึ้น คือเมื่อ
 มีอันนั้นก็ไม่ได้ ใ้ราคาที่ดินแพงขึ้นสมมติอย่างอื่น ๓ บาทชาย ๑๐๐ บาทอะไรอย่างนี้ ใน
 ขึ้นเงิน โคนปฏิบัติคือหลักทรัพย์สิน แต่กรมฯ ใ้การเห็นกว้างขวางไป แต่ถือว่าไม่เป็น
 ภาษีเงินได้ เหมาะเพียงหักค่าเช่าราย คือเอาเพียง ๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นการ
 ที่จะไปไว้ในประมวลรัษฎากรก็ไม่ใช่เรื่องเป็นเหตุ คงถือเป็นในสภาพนั้น ทั้งนี้ขอที่ว่า
 จะไม่ใช่ในท้องถิ่นหรือไม่ ในเรื่องนี้ขอเสนอเข้ามาสู่คณะกรรมการ กรมฯ ใ้การ
 บางท่านก็ว่ามีปริมาณอันมากคือกรมฯ ใ้การบางท่านก็เห็นว่าท้องถิ่นจะเจริญดีเป็นการ
 เจริญของท้องถิ่นหรือจังหวัดที่เจริญขึ้น ที่ดินก็มีราคา ดีกว่าการการขายเจริญขึ้น ที่ดินก็
 มีราคาขึ้น ที่ดินก็ไปสร้างหนึ่งจ่ายในท้องถิ่นหรือจังหวัดคือให้แก่เจ้าของทรัพย์สินก็เป็นการ
 บุกิขรม กรมฯ ใ้การก็เห็นพ้องในเรื่องภาษีนี้นี้ จริงอยู่เราแบ่งภาษีให้เป็นการ
 หัว ๆ ไป แต่ว่ารายปีที่เกิดขึ้นโดยท้องถิ่นในจังหวัดต่าง ๆ ตามที่จะบำรุงในจังหวัดนั้น
 ยิ่งนิยมมาก ก็รู้สึกว่าเป็นความเห็นของกรมฯ ใ้การส่วนมาก

๑๔.๔๔ น.

นายทอง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าไม่ได้ลงวนในเรื่องนี้ แต่ทว่าเมื่อ
 ได้เขียนถึงท้องถิ่นกรมฯ ใ้การนี้ทำให้ข้าพเจ้าต้องลุกขึ้นมาโต้กันใหญ่ เพราะว่าข้าพเจ้า
 จำไม่ได้ พระราชบัญญัติงบประมาณของเราไม่ได้แบ่งท้องถิ่นหรือ ในกรุงเทพฯ ท่าน
 เหล่าท่านนี้จะใดหรือไม่ จะถูกหรือไม่ เพราะพระราชบัญญัติที่เกณฑ์เงินขึ้นที่
 ทุกคนที่ทุกคนอยู่นี้ ข้าพเจ้านั่งอยู่นี่มาตลอดเวลาก็ร้องว่าทำไม ท่านเก็บภาษีอันนี้
 แล้วจะเอาไปบำรุงท้องถิ่น ท่านบำรุงโดยวิธีใด คือมีอย่างเงินของงบประมาณและ
 งบประมาณท้องถิ่นก็ทำไม่ได้ งบประมาณเราไม่ได้บอก ท่านมาเก็บภาษีอย่างนั้น
 ไม่ถูก ที่ดินที่ขึ้นราคามีรัฐบาลไม่ได้ทำอะไร คุยอย่างเวลานี้ในแถบบางกระปิจะไร
 ก่ออะไร ที่ดินขึ้นราคา ข้าพเจ้าที่ขึ้นมาในราคาคราวจากระ ๕๐ บาทหรือ ๑๐๐ บาท

๓๒/

อุท. ก. ๓๒/๒

แต่การวางวาระ ๓๐๐ บาท รัฐบาลได้อำนาจให้เขาบ้างหรือเดอนาอำนาจให้
ให้เขา มีอำนาจไม่เห็นด้วยที่จะให้ เพราะคนต้องการเอาเงินไปเท

มันวันเคราะห์ว่าคนกองการ คนเขาจะเอาเงินไป แค้นบ้างแห่งที่ไม่มันก็มี แค้นบ้าง
 วิชาพอได้ติดคนขึ้น และมีบ้านและมีไฟไฟไรไฟดี ๆ อย่างนั้นก็พอแล้ว ก็เกิดมีราคาขึ้น
 เอง ดินที่เราทำคือเมื่อไรอย่างเช่นไรเราก็เกิดจะมีไรไร คับไว้ละทั้ง 2 - 3 ครั้ง
 ในอาทิตย์หนึ่งวันก็ครั้ง ๓ วันก็ครั้ง น้ำดินกับเป็นขี้ เปิดมันก็ไหลดินน้อย ๆ แล้ว
 คนก็ทำกันคนชนชาติไร ที่เป็นขี้ดินกับไรแล้ว มันก็ถามบอกว่าเขาเอาเงินไปทำไร
 บ้านเขาจะเห็นว่าสมาชิกได้สิ่งเหลือๆ บ้านเขาเองเป็นกรรมมาธิการ เป็นประธาน
 กรรมมาธิการงบประมาณ ก็ไม่เห็นทำอะไรไปสักที ชาวกรรมาธิการก็บอกและทางผู้แทน
 ก็ร้องว่าหัวเมืองไม่ทำอะไร ทำแต่ทุ่งเขา บ้านเขาอยู่อย่างนี้ และกบหัวว่า
 วิชาอะไรที่มันอยู่ในนี้ ก็คงจะว่าอย่างนั้น แล้วที่มันจะคิดที่จะเอาเงินไปทำไรของ
 ก็ไม่ถูก เพราะท่านยังไม่ทำอะไรทำอะไรไรไร ทำไม่จริงถึงกับอย่างนี้ บ้านเขาเอง
 ว่าเขาทำอะไรให้เขาบ้าง

14.47 น.

นายเสมอ สืบหาชีวิต กรรมมาธิการ : ผมขอแจ้งของทำสมาธิกว่า
 ก็ที่เราเอาไปตั้งทำทางจังหวัด เราตั้งเป็นกรรมาธิการจังหวัด และเท่าที่ใดคงใช้
 ฝน กรรมมาธิการก็รู้ดีว่าเป็นกรรมมาธิการ อย่างนี้จะมีคนคิดอย่างเมื่อมีนี้ คงจะเห็นในท้องที่
 บางกรณี ท่านว่าไม่ทำอะไรไร ก็เกิดเกิดจากมากรณี ก็อย่างอะไรที่บางกรณี ก็เกิด
 ไรที่บางกรณีแล้วเอาไปใช้ประโยชน์ของคน ก็ไม่เกิดกรรมมาธิการ ก็ไปตั้งงบประมาณทางจังหวัด
 ก็เกิดเกิดที่ไปไหนก็ไปเรากรรมาธิการนี้ ไม่ไปเกิดที่ทุ่งเขา ๆ แล้วไปให้ทางจังหวัด

14.49 น.

ม.ร.ว. เต๋อไป ปราโมช (สุพรรณบุรี) : หัวเมืองให้ว่ากฎหมาย ^{ไม่เสีย}
 แล้วหรือยัง ขอถามว่าอย่างนั้น แต่สำหรับผมเองอยากจะถามอย่างนี้คือ เมื่อก็มีบ้าน
 กรรมมาธิการพูดอย่างนี้บอกว่าการ เก็บภาษีการ รายที่ดินไม่มีคนหลักประมวลวิธานกรใน
 ประมวลวิธานกรวิธาน มีประมวลวิธานกรวิธาน แต่ก็ในข้อว่า

แต่ขอให้อ่านตัวบท ไม่ต้องอ่านกฎฎีกา อย่างผมมีที่คิดแปลงหนึ่ง พอจะลงชื่อบอกจะขายก็ขาย
 ไม่ได้ เกิดจะสงสัยถามมีเขียนแล้ว ซึ่งนี้ไม่ได้แปลว่าค่า เพราะผมมีทรัพย์สินหนึ่งต้องการ
 จะขาย อย่างนี้ ถ้าจะเขียนในหลักฐานว่าเงินรายไต่ประเภทนี้ให้ กับภาษี ผมก็ยังไม่เห็น
 ความ ถ้าผู้พิพากษาที่พิจารณาคำ ขมขม แต่ที่อ่านไม่เขียนอย่างนี้ บอกว่าใจรักตามขาย
 แล้วให้ถือว่า เป็นรายไต่ของเสียภาษี นี้ไม่ใช่เรื่องการค้าอันมีทรัพย์สินของค่า เพราะฉะนั้น
 หลักมันเป็นไปไม่ได้ที่จะถือว่า เป็นการค้า นี้เป็นเรื่องที่มันเป็นห่วง คือว่า ทำที่กับเอาชื่อพิมพ์
 ไปใส่ในประมวลรัฐศุลกากร เหมือนกับเอาประมวลกฎหมายแห่ง ไปใส่ในประมวลกฎหมาย
 อารย จะผิดเสียรูป น่าจะห่วงคณนี้ ข้างต้นว่าประมวลกฎหมายที่เก็บภาษีไต่แล้ว เอาไป
 ให้ราษฎร แต่เอาไปแจกให้ในบางที่บ้าง คนอื่นจะถามว่าทำไมทำอย่างนี้ แต่ผมบอก
 จะถามว่าทำไมไม่ทำอย่างนี้บ้าง จนถามเก็บภาษีแล้วทำไมไม่ทำอย่างนี้บ้างก็ตอบไม่ได้
 ที่ห้ามคนนั้นก็ถูก แต่อย่างนั้นมัน เหมือนกับความยุติธรรมจะ ไปใส่ในศาลนั้นก็ แต่ถ้าไม่ใส่
 นอกศาลมันก็ไม่ดี เหมือนกัน รูปของกฎหมายผมไม่ เห็นด้วย ยกตัวอย่าง ผมมีที่คิดแปลงหนึ่ง
 ไปขาย แล้วเก็บภาษีไต่ใหม่ ผมไม่ได้ขายภาษีที่คิด นี้จะถือว่า เป็นราย ไต่หรือไม่

๒๔๖๑ น.

นายพัน สุพรรณสาร (กรมการ) : เรื่องภาษีอากรนี้เป็นเรื่องใหญ่ ในฐานะที่
 ผมเป็นกรมการ อยู่ด้วยกัน ก็ยากจะพูดความจริงดี คือพูดความจริงกันดีกว่า เดี๋ยวกันไป เดี๋ยว
 ก็มาแล้วก็ไม่เข้าใจ ความจริงพูดกันแล้วก็ไม่ เข้าใจกัน คือความจริงอยู่ที่กฎหมายนี้รัฐบาล
 ไม่ได้เสนอมาร ขอให้อ่านด้วย แล้วมีผู้ประจักษ์มา ก็ออกแล้ว ๗ เมื่อประจักษ์มาในที่ประชุม
 กรมการ กรมการก็มีความเห็นเป็นสองพวก พวกหนึ่งเห็นด้วย อีกพวกหนึ่งไม่เห็นด้วย
 เพราะหากว่าเอา กับอย่างที่ว่าแล้วการ เก็บภาษีทางทะเลเป็นปกติ ก็คือ ธรรมเนียมราษฎรจะคง
 เสียภาษีซึ่งเป็นการเก็บธรรมเนียม ส่วนทางฝ่ายทางนั้นเขาก็เห็นว่าไม่ควรให้กะทบกระเทือนถึงชาว
 แต่เสียงข้างมาก เห็นว่าควรเก็บ เสียงข้างน้อยก็บอกว่าเอา เก็บก็ เอาไปบำรุงท้องถิ่นบ้าง

324

ไซท

ก.๑๘/๒

ร่างภาคท้าย ดิเลขไปในรูปนี้ นี้ถูกต้องตามความจริง เรื่อง เสนออย่างนั้น

325

๑๔.๖๒ น.

นายทวง อดิวงษ์ (พระบุตร) : เรื่องไปขำรุ่งทองดีเนิ่น เข้าใจว่า
 สมารถที่เนิ่น ถ้าเก็บไปขำรุ่งทองดีเนิ่นอย่างที่คุณเสนอแปร อดิวงษ์ ถูกพระวิเทศทางเห็นด้วย
 เพราะทองดีเนิ่นต้องการทวงขำรุ่งแต่เราไม่ได้กฎหมายอันนี้ที่ระไปขำรุ่ง เพราะภาณวิธอากาศ
 เจ้ากองกลาง และพระรามมีอยู่ถึงประมาณก็ไม่ได้เปลี่ยนว่าขำรุ่งได้ชั้นไหนแบ่งได้
 ไปทองดีเนิ่น มันยังอยู่กองกลาง นี่เรายังร้องอยู่ เทศมาดก็ร้องว่าเมื่อไรจะแบ่ง ขำรุ่ง
 อดิวงษ์ไม่ได้ เมื่อเก็บแล้วมัน เจ้ากองกลาง แล้วเจ้าหน้าที่จะทำอย่างไร นี่มัน เจ้ากอง
 กลางหมด ไม่ได้บอกว่ายินไหน ขำรุ่งไหน นี่มันร้องไม่ก่อนเกษียณ ไม่ใช่เกษียณไม่ก่อนว่า
 เราไปทำอย่างนี้กันแน่ ขำรุ่งไปทำถึงอย่างนั้นเลยเทศมาดมารักษา ทว่าเพียงเท่านั้นเทศมาดก็
 ว่าขายได้บางส่วนให้เทศมาด เราควรจะได้มัน โยนไปให้ เราเสียก่อน ทว่าโตไหม ขำรุ่งเจ้า
 อดิวงษ์กรรมาธิการงบประมาณหลายครั้งหลายหน ทั้งแต่รัฐบาลเปลี่ยนแบบองวิธิการเดิม
 ปีมาตลอด เวลาที่เราไม่ได้ได้ เรายังทำไม่ได้ เพราะ settle ไม่ลง ถ้าเราขายอยู่
 อย่างนี้ซึ่งแรงกันใหญ่ เพราะขายได้ทั้งหมดที่กระทรวงเก็บมาเนิ่น เจ้ากองกลางเทศ
 มาด ไรทุกอย่างนั้นมัน เป็น ขายได้ของรัฐบาลกลางทั้งนั้นเวลานี้ นอกจากจะแบ่งเงินให้
 เทศมาดบางส่วนเท่านั้น เช่นการ ไร่ร้างในเขตลพบุรี นอกจากนั้นเรายังไม่ได้แบ่ง
 ให้เลย ซึ่งไม่ถูกต้องของเทศมาด

ที่ผ่านมามีคดีที่ร้อง ท่านรัฐมนตรีที่เคยเป็นสมาชิกมาก่อนก็ร้องเหมือนกัน
 ท่านทำอย่างนี้เป็นการที่เรียกว่าร้องไม่ก่อนเกษียณ ไม่ใช่เกษียณไม่ก่อนว่า แล้วมันจะเดิน
 ไปกันอย่างไร ได้จะลากกันอย่างไร ขำรุ่งเจ้า อดิวงษ์กับพระรามมีอยู่ดี นี้ แค่ว่าไปร้อง
 กฎหมายงบประมาณก่อนว่าขำรุ่งควรเป็นของทองดีเนิ่น และอินโตนเป็นของรัฐบาล นี่เรา
 ยังไม่ได้ทำ และท่านอธิบดีกระทรวงก็ตั้งอยู่ที่กรมเสนาบดี ขำรุ่งเจ้าไม่เข้าใจอย่างนี้ ที่
 ขำรุ่งเจ้ากล่าวอย่างนี้เพราะเป็นเพื่อนกัน รู้จักกันมานาน สงสัยเหลือเกินว่าท่านจะทำ

๓๒๖

อย่างไร ของประมาณ บ้าน/๗/๕๓ ไม่ได้ อย่าง เขา ไป เล่นงานท่าน อย่างครั้ง
กรมทาง อธิบดีเหมือนกันไม่คิดภาษี ชาติเจ้าว่าไม่ว่าจะเป็น เวลาของคือ จะลด
กว่าท่านสักสิบเท่าก็ทำไม่ได้

เพราะว่าเดี๋ยวนี้หลาย ๆ ประเทศในโลกก็ใช้ระบบการเก็บภาษีเขตเทศบาล น. ถ้ามีก็อาจจะทำให้เกิดรายได้ในแผ่นดินมีละมาก ๆ แต่เดี๋ยวนี้เราไม่ได้ใช้ระบบเขต
 ฉะนั้นกว่า เราเอาระบบนี้มาใช้ก็อาจจะกลายเป็นส่วนงบบุคลากรขึ้น เพราะฉะนั้นเขาก
 จะให้คิด สืบคอมพิลิตท้ายที่ไม่มาตรา ๑๔ ทวิ เงินจบ และในการที่กรมการให้เหตุผลใน
 การเก็บภาษีที่ดินอะไรก็ตาม ท่านอ้างว่าที่เก็บภาษีเงินได้ในเรื่องอาคารก็ตามหรือที่ดินก็ตาม
 ในเขตระบบหรือเขตเทศบาลมีราคาเพิ่มขึ้นสูงขึ้น เนื่องจากความเจริญของบ้านเมืองหรือกา
 ราชการของรัฐบาลก่อให้เกิดราคาขึ้นเช่นนี้ ถ้าดูในแง่ที่ว่าพอจะคิดค่าทางของ
 กรมการ เพราะว่าตามหลักจริง ๆ แล้วการที่เก็บภาษีในสิ่งที่มีราคาเพิ่มขึ้นขึ้น เช่นนี้
 ฉะนั้นกว่า เราจะต้องมาถึงหลักเหตุผล หลักระบบแล้ว เรียกว่าการเก็บภาษีประเมินดิน
 การเก็บภาษีประเมินดิน เช่นนี้จะเก็บได้ครึ่งเมืองทางรัฐจะทำให้เกิดประโยชน์ที่อื่นหรืออา
 ภากรด้วยบ้าง ฉะนั้นกว่ารัฐบาลได้จัดอันดับตั้งหน่วยงานหรือหน่วยงานอะไรไปทำในราคา
 ดิน ๒ นี้สูงขึ้นกว่าปกติ เมื่อราคาสูงขึ้นกว่าปกติจึงจะเอาภาคคำนวณเก็บภาษีเป็นภาษี
 สเปส เอ็ม เอช เอ็ม เอช เก็บภาษีประเมินดิน เช่นนี้ ไม่ใช่ประเมินดิน ๆ เช่นนี้ ฉะนั้น
 จะมาเก็บภาษีที่ดินหรืออาคารที่ไม่ได้ทำในที่ดินประเมินดินโดยประเมินแล้ว จะมา
 เก็บที่ดิน เช่นนี้เราเห็นว่าไม่เป็นกรรมสิทธิ์ เพราะฉะนั้นระบบที่คิดค่าความขึ้นของ
 กรมการและขอคิดคอมพิลิตท้ายนี้ออก

๑๔.๐๐ น.

นายชุกต แสงชูชัย กรมการ : กรมการเห็นว่าไม่ควรจะออก และที่
 ท่านถามว่ากว่าประเทศไทยไม่มีเขตเทศบาล ความจริงไม่ใช่ มี คือภาษีที่ดินกับราคาเช่า
 คิดเก็บภาษีของผู้อยู่โดยไม่ว่าหนึ่งถึงห้า แต่การเก็บภาษีตามกรรมสิทธิ์เป็นการเก็บ
 เงินได้สุทธิ ของใดไม่ยกเว้นมาตรา ๑๔ ทวิ กับมาตรา ๕๐ ท่านจะเห็นได้ว่าเก็บ
 ค่าใด คือคน ๆ หนึ่งหรือที่ขึ้นไว้ตอนหลังที่ขึ้นราคาหรือแบ่งมา ๑๐ เปอร์เซ็นต์ อ

เป็นการเงินที่มีเงินโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารเป็นค่าเป็นค่าเป็นเงินออม เพราะเหตุว่าคนที่ไม่มี
 ฐานะเขาไม่มีเงินฝากในบัญชีเงินฝาก ถ้าหากว่าคนที่มีฐานะเขาจะฝากเงินของเขาเป็น
 โทรมีเงินฝากไว้สัก ๕ หรือ ๑๐ ปีข้างหน้าก็จะได้อะไร เมื่อได้ค่าเงินฝากค่าอะไรที่เขารวจะเอา
 มาฝากกับธนาคารที่เมืองกรุงเทพฯ มีดอกเบี้ยที่ดอกเบี้ยเงินฝาก เพราะฉะนั้นคนที่ฝากเงิน
 เงินได้มีดอกเบี้ยเงินฝากกัน คือเรื่องนี้เป็นค่าอะไรเงินฝาก และเขาจะไม่เก็บเงินฝากจะมีการ
 ขาย คือถ้าคนจะซื้อราคาเขาไปก็ความราคาที่เป็นของเขารวม แต่เมื่อได้มีการขายแล้วจะมีการ
 ได้ค่าเงินฝากก็จะได้อะไรกับค่าเงินฝากนั้นซึ่งเขาเงินฝาก พอมีเงินฝากกับเงินฝาก เมื่อมีเงิน
 ฝากแล้วก็จะได้อะไร เพราะฉะนั้นคนที่จะฝากเงินไว้ก็จะได้เงินที่ฝากไว้
 อธิบายแล้ว

สภาผู้แทนฯ ส. ๕/๒๕๕๐

๑๓๒

๑-๖๑

๑๒-๑๑๕/๓

คำสั่งแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๐

ที่ กพร. ๑๓๒/๒๕๕๐

คือกรณีการถือกรรมสิทธิ์ของที่ดินที่เก็บจากโรงไฟฟ้าซึ่งเป็นโรงไฟฟ้า และกรณีเก็บไม่ครบตาม
 ระเบียบ ประการที่ ๒ การเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเงินได้สุทธิของกรณี
 ส่วนที่ว่าจะกระทบกระเทือนถึงขนาดไหน ในมาตรา ๕๐ วรรคต้นไม่ก่อให้เกิด
 ภาษีเงินได้แก่เสียภาษีบุคคลธรรมดาเงินได้จากกำไรที่ได้กำไร หักค่าธรรมเนียม
 ค่าใช้จ่ายธรรมดา ส่วนที่เพิ่มขึ้นเช่นค่าเช่าอะไรต่าง ๆ ซึ่งหมายความว่าไม่
 เก็บจากกรณีที่จะทำให้คนเกิดร้อน เก็บจากกำไร และกำไรต่าง ๆ ที่ได้นั้นหาก
 พลเมืองต่าง ๆ ที่ได้อำไรมา เช่นจากธรรมาภิบาลหรือประเทศบ้าง การเก็บภาษี
 เป็นภาษีใหม่เป็นเพียงสายกลางซึ่งกรณีการเห็นว่าเป็นการยุติธรรมและเหมาะสม
 กับอำนาจหน้าที่เกิดขึ้นใหม่ ถ้าไม่เก็บภาษีเงินได้กรณีการเห็นว่าไม่สมควรเพราะ
 เหตุใด เพราะเหตุว่าพวกที่ได้อำไรมีความสุขสมบูรณ์จากประเทศเหล่านี้ กรณีการ
 เห็นว่าภาษีที่จะเก็บนี้เป็นภาษีที่ของกรมการจากกำไรที่ได้กำไร ส่วนที่หักค่าใช้จ่ายของ
 ในมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๐ หรือไม่ หรือกำไร ๕ หากแต่เก็บรายได้จากกำไร ๕
 บาท คือเสียจากบุคคล เพราะฉะนั้นกรณีการเห็นว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่นั่งอยู่
 ที่นี้ควรแยกภาษี ๒ อย่างออกจากกัน คือกำไรหนึ่งถึงการกำไร ๕ บาท การเก็บ
 ภาษีเงินได้เก็บจากกำไรที่ได้จากการขาย ถ้าหากท่านไม่เก็บ การเก็บภาษีอย่างนี้
 เป็นธรรมอย่างยิ่ง ถ้าไม่เก็บภาษีจะเห็นเหตุใดที่มีเงินได้เปรียบคนทั่วไป การ
 เก็บภาษีนั่นก็เก็บจากเงินกำไร

๕๕.๑๑ น.

ร.ท. จารุบุตร เวียงสุวรรณ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้ามีความรู้สึกถึงความ
 ความที่ทางกรมการขึ้นภาษี คือท่านบอกไว้ในสารที่ท่านจะเก็บภาษีในเรื่องนี้จะ
 เก็บจากกำไร ถ้าพิจารณาในแง่ที่จะไปกันใหญ่

ถ้าหากว่าระวิจาร์มาในแง่ที่จะไปกันใหญ่ และ โดยอะไรบางอย่างซึ่งทางแคว้น
 ในเรื่องที่ดินในเวลาสี่ราตามศกห่างกันมาก ในสมัยเก่าราคาที่ดินทางแคว้น
 ภาคอีสานไร่หนึ่งเพียง ๕-๑๐ บาท เคี้ยวไร่หนึ่งตกเข้าไม่คุ้มกัน เพราะฉะนั้น
 ถ้าหากว่าอะไรเอาค่าไรมาคิดคำนวณ ก็เข้าอันนี้ผู้สังเกตว่าจะเป็นการกะทบกระเทือน
 ราคาที่ดินไร่หนึ่ง ๕๐ บาท เคี้ยวไร่กลายเป็นกัน ก็มีจำนวนแตกต่างจาก
 กันทุนไปหาราคาขายแล้วก็มีการอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าอะไรจะไปกันใหญ่ที่เคี้ยว
 และโดยอะไรบางอย่างซึ่งเคี้ยวไร่ข้าพเจ้ารับรองว่าในภาคอีสาน เคี้ยวไร่มีการซื้อขาย
 ที่ดินกันวันหนึ่งเป็นจำนวนเงินนับล้านบาท เพราะฉะนั้นในปัญหา เรื่องคำนวณ
 เอาค่าไรในการเก็บภาษีผู้สังเกตว่าจะเป็นการหารุณ เพราะว่าการขายกันทุนที่ซื้อ
 มาทำไร่จะคำนวณได้อย่างไรว่าควรตีราคาที่ดินเอาค่าไรคำนวณอย่างไร ค่าคำนวณ
 จากราคาซื้อเก็บแล้วมาหารราคาขาย ถ้าไรจะเป็นอย่างไร ในที่สุราษฎร์
 ชื่อเคี้ยวไร่บาท ที่จริงกลายเป็นหมิ่นเป็นสน ท้องนาความบ้านนอก เพราะฉะนั้น
 ถ้าจะคำนวณเอาอย่างนี้มา เป็น เรื่องการ เก็บภาษีตามประมวลรัษฎากรฉบับนี้
 ของท่าน เรื่องจะ ไปกันใหญ่ และข้าพเจ้าได้รับคำสั่งจากท่านว่าเมืองไทย
 เคี้ยวไร่มีระบบเขตสัมฤทธิ์ซึ่งข้าพเจ้าต้องขอประธานไทย ท่านคณะกรรมการ
 ซึ่งความจริงเป็นอาจารย์ของข้าพเจ้าเอง คือว่าระบบเขตสัมฤทธิ์ไม่มี เช่นชื่อ
 ยี่สิบไร่หน้าบ้านก็ยกไร่ระบบเขตสัมฤทธิ์ ชื่อพวกไม่ท้องไร่เขตสัมฤทธิ์
 ก็ยกท้องไร่ยกท้องไร่เขตสัมฤทธิ์ เคี้ยวไร่เมืองไทยยังไม่มีการเขตสัมฤทธิ์
 เรื่องเป็นอย่างนี้ และการถือชนิดหนึ่งสองชนิดนี้ศาลก็มีอะไรต่าง ๆ
 จะไปว่าทั้งระบบเขตสัมฤทธิ์นี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ก็ อ โทณ ๆ ก็ถูก
 เรา^{ให้}ก็แล้ว อย่าไปดูขึ้นไกล รอนบ้านเราเอง ไร่ระบบเขตสัมฤทธิ์

335

พฤษภาคม ๕๐/๒

ซึ่งเราไม่มี ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากว่าเราหาระบบของเงินกู้ยืมนี้ คือเอา
/๒๒ พวกนี้เข้าไปรวมด้วยข้าพเจ้าไม่คิดต้อง แต่ว่าในโอกาสการขายก็ยังมี
ที่เสนออย่าง ทำไม่ไม่เก็บแล้วจะมากับเงินของ ←* อย่างนี้แล้วของ
ลัทธินี้ เติมนิสินจาไม่มี ทำไม่จะมาระบุเพียง ←* อย่างนี้

แล้วจะมาเก็บพวกเรือกำปั่นของนิค ๆ หนอบ ๆ ถ้าหากว่าท่านใช้ระบบเรลล์แท้ก็เก็บให้
ยุติธรรมข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง ยินดีให้รัฐบาลมีรายได้เช่นเดียวกัน

๑๕.๑๕ น.

นายเสมอ กิตติชาติ อัครมาธิการ : ผมขอชี้แจงข้อข้องใจท่านสมาชิกว่าที่ท่าน
ว่าราคาอาจจะแตกต่างกัน คือก่อนจะไล่ซื้อได้ในราคา ๒๐๐ บาท เคี้ยวนี้ เป็นพัน ๆ บาท
อย่างที่ท่านว่าอาจจะเป็นความจริง แต่ที่นี้ก่อนแรกเคยมีการชุกกันเหมือนกันว่าจะกำหนด
ภายหลังสงครามตั้งแต่ พ.ศ.อะไร ก็ว่าจะเอาไปอย่างนั้น ในที่สุดพิจารณาแล้วก็แล้วซึ่งเกี่ยวกับ
กับภาคอุตสาหกรรมที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก แล้ก็คำนึงถึงการซื้อขายมาก ๆ ก็เป็นเงินล้าน ๆ แสน ๆ
ทำให้สินค้าเราที่วางไว้ในขณะนี้มากกว่า จึงอาจจะเป็นการกระทบกระเทือนทางใน
มากมายนัก และก็ที่ท่านจะใช้ระบบเรลล์แท้ทั้งหมด ทางกรรมาธิการขออาจจะเอา
ทั้งหมด แต่ว่าที่แรกตั้งใจจะเอาเพียงทรัพย์สิน ที่มีมันกว้างขวางเกินไปเราไม่ขออาจจะใช้
จึงจะเอาเพียงแค่นี้เท่านั้น ความจริงก็อยากจะทำอย่างนั้นก็ดี

๑๕.๑๖ น.

นายวงศ์ วีระชาติภสี (จีนทური) : ความที่คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ทั้งเหตุผล
ของเพื่อนสมาชิกที่ให้เหตุผลและท่านกรรมาธิการ ได้พยายามชี้แจง ข้าพเจ้านั่งฟังอยู่แล้ว
ปรากฏว่ากรรมาธิการนั้นมีเจตนาเพียงจะเอาอย่างเดียว ไม่พยายามฟังว่าควรจะเป็น
หรือยังควรจะเป็นอะไร / ที่ให้ท่านกรรมาธิการชี้แจงว่าที่เพิ่มขึ้นจะเก็บเพียง
กำไร แต่ข้าพเจ้าว่ากรรมาธิการยังไม่ทั่ว อย่างที่คิดหรือเห็นบริษัทหรืออะไรอย่างนี้
ข้าพเจ้าไม่เถียง อาจจะมีกำไรได้ เช่นเรือกำปั่นหรืออะไรข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่าน
กรรมาธิการรู้เท่าไม่ถึงการ เรือเรื่อนี้ เรือไหนด้วยอเมริกาคุณ ไม่มีเรือที่ไหนในโลก
นี้แล้วแล้วกำไร ท่านซื้อเรือกำปั่นมา ๑ แสน ขายไม่ถึง ๕ หมื่นบาท นี่เป็นอย่างนี้
ใครกล้ารับรองว่ากำไร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านกรรมาธิการเก็บเฉพาะที่กำไร
นี้มันก็ขัดกันอยู่แล้ว ขอเท็จจริงเรือนี้กำไร ไม่ได้ก็เลิกขาด ขาดทุนอยู่แล้ว ที่ว่ากำไร

๗๗๕

ช.ค.ม. ก. ๘๓/๒

อีกประการหนึ่งการเก็บภาษีเรือ ๆ ภาษีนั้นสภาพเจ้าคิดว่าราษฎรส่วนมากเป็น
ผู้แบกภาษี อย่างไรก็ดีมันยังไม่ควรคิดจกรอไว้ก่อน ภาษีนี้คลุมไปถึงหมค ไม่ว่าชาวนา
ชาวสวนที่ไหนก็ควรรับทั้งนั้น ยิ่งกว่านั้นแล้วที่กินบางแห่งหรือบางจังหวัดหรือบางท้องที่มัน
ก็ควรลดทอน

๓๓๕

เพราะลักษณะราคาหุ้นหรือกำไรนั้นเป็นอย่าง ๗ ไปไม่ใช่เหมือนกันไปหมด แต่ส่วนเรือ
แล้ว ถ้าเราขายหุ้นหุ้นว่าคณะกรรมการยังไม่รู้จึงคิดว่าใครใครเสนอ เพราะต้อง
ราคาหุ้นเรื่อยๆไป ก็มีกำไรหรือขาดก็ได้ เช่นเรือยนต์ เมื่อถึงตอนไปก็ไม่ได้ จะขาย
ขายไปราคาก็เลื่อนลง ถ้าเราขอเขียนในหน้ากรรมการทราบดังนี้

นายเสมอ กิมพาวัง กรรมการ : อย่างที่ท่านสามารถจะไปถึงเรือกำปั่น
ถ้าซื้อมาแล้วขายก็แล้วแต่ราคาหุ้น ถ้าราคาหุ้นเราไม่ได้เก็บเราเก็บเฉพาะกำไร ทด
กำไรเราก็เอา ไม่ได้กำไรเราก็ไม่เก็บ ตอนเปิดดูหน้า ๑ เราเก็บจากกำไร ที่คิด
ก็เหมือนกันเราเอาเฉพาะกำไร แล้วก็เอาเพียง 10 เปอร์เซ็นต์ ไม่มากอะไรเลย
หน้าซื้อ 200 แล้วขาย 1,000 ก็กำไร เราเอาเฉพาะกำไร ขายได้เอาภาษี
เสริม รอชี้แจงให้ทราบตามนี้
15.13 น.

นายหลวง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ยิ่งหลังที่สุดก็ยังไม่ทันไหน เพราะ
ฉบับก่อนนี้คงคิดแน่ อย่างที่พูดกันก็รักกันเอง อย่างถวายทำไมไม่เอา แท ๗ ไม่
ไว้บ้านหรือ อย่างสมมติว่าเราขายแล้วไม่ได้กำไรหรือ แล้วจะไปเก็บภาษี
จากชาวมากไม่มีการยกเว้น แต่ท่านบอกว่ามีกฎเกณฑ์ มีตัวพิมพ์พิมพ์ แล้วอย่างนี้
ขายแล้วขายหลายทำไมไม่เก็บอย่างนั้นยิ่งกว่าที่ขายที่ดินเสียอีก แล้วท่านเก็บอย่าง
นี้ยิ่งแจ้งไหม ไม่ไต่ความ แล้วถ้าช่วยประการทั้งปวงอย่างเช่นเราขายเรือยนต์หรือ
ถ้าเรือขายมีกำไร รถยนต์ก็มีกำไร ทำไมท่านไม่เก็บ มีการซื้อรถยนต์มาเยอะ ๗ ขาย
ก็มีกำไรเราขายรถจักรยานก็มีกำไร ขายก็มีกำไร เรือก็มี อะไร ๗ ก็ต้องมี แท ๗ ไม่
ไรที่ดิน แทเป็นบ้านไม้เรือนหรือ ถ้าขายมีกำไรไหม และก็มีจะเป็นคนด้วย ก็เป็นการยุ่ง
กันไปหมดแล้วก็ไม่ไปรอด

ที่นี้ที่ท่านว่าอีกอย่างหนึ่งนั่นคือพวกพ่อค้า ผู้รพลอยนั้นทำไมถึงไม่เอา นี่เมื่อปี พ.ศ.
 ๒๔๕๒ การค้าผู้รพลอยก็เก็บอยู่แล้ว แต่ที่ท่านว่าหลบบ้านนอกไร่นานั้น รัฐบาลที่ไม่
 เห็นได้ไปบกรุงอะไรเขาเลย นี่ก็ เห็นจะไม่ตรงกับความจริง เพราะรัฐบาลได้ตั้งงบประมาณ
 ช่วยเหลือการชลประทานทุก ๆ ปี เห็นเงินไม่ไร่น้อย นี่ที่ลอบชี้แจงอย่างนี้
 ๑๘.๒๘ น.

ม.ร.ว.เสถียร ปรางค์ (พระนคร) : ข้าพเจ้ายังมีข้อข้องใจสงสัยอยู่
 อีก คือประเด็นเวลานี้มันไม่ตรงกัน ที่ข้าพเจ้าเสนอเมื่อต้นปี ข้าพเจ้ายังไม่ใจว่ามันไม่ใช่
 ไร่น่ามีเงินได้ เราแยกเป็นสองประเด็น ประเด็นหนึ่งเป็นเรื่องภาษีเงินได้หรือเปล่า
 และอีกประเด็นหนึ่งเป็นยุติธรรมหรือเปล่า ที่ข้าพเจ้าเถียงมันไม่ใช่ภาษีเงินได้ ภาษีเงิน
 ได้ที่เขาเรียกว่า *Income Tax* แต่ที่มันไม่ใช่ *Income Tax* มันเป็น โสกลาภ เพราะธรรมดา
 คนเรามีของเมื่อขายไปได้ราคาที่เป็น โสกลาภ อย่างที่ดินเมื่อก่อนราคาเพียงหมื่นเดียว
 เราขายไปก็ยงได้ตั้งแสนก็ได้ แต่ถ้าไม่มีเงินไม่มีใครซื้อแล้ว หัวก็จะไม่ใคร่ไม่มีคนซื้อ
 นี่เป็น โสกลาภ ไม่ใช่ *Income* เราประกอบอาชีพหาบความ พืชค้า อย่างนี้จึงเรียกว่า
Income เราเขียนอย่างนี้คนที่เขาอ่านกฎหมายเป็น เขาจะหัวเราะเขาเอา เพราะ
 มันไม่ใช่ *Income* แล้วทำไมมาไล่ไว้ที่นี่ ที่กำลังเจียงอยู่เวลานี้มันผิดที่เหมือนกับเอา
 ประมวลแห่งมาได้ในอาญา หรือเอาอาญาไปใส่ประมวลแห่ง อย่างนี้ไม่ใช่ *Income*
 แต่มันเป็นเรื่อง โสกลเท่านั้น มันจะใคร่หรือไม่มันอยู่ที่ โสกลของมัน *ใคร่/ใคร่/ใคร่* ว่าทุกวันนี้
 ไม่มีซากหุนมีแต่ใคร่ใคร่ แต่ท่านจะเป็นขึ้นได้อย่างไรว่าทุกอย่างจะใคร่ใคร่ บางทีขายเต
 ่แต่เขาไม่มีเงินซื้อ เราต้องการเงิน ก็ขายซากหุนไป เรามาดูอนุกรรมการเพราะหน้า
 เวลาได้ใคร่ใคร่ แต่เวลาข้างหน้าอาจซากหุนก็ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ที่ข้าพเจ้าวิตกกังวล
 ว่าถ้าเอาไปไล่แล้วใครเขาเห็นแล้วจะหัวเราะเขาเอา ข้าพเจ้าอยากจะแถลงเพราะ
 ขอให้แยกประเด็นให้ชัด ข้าพเจ้าเสนอว่าในฐานะที่ใช่หรือไม่ในเรื่องภาษีเงินได้นั้นจึงอยาก
 จะขอให้ปรานีปรานอมให้ตกลงกันเสีย

หลวงราชพิศาลกิจ กรมราชเลขา : ความที่ท่านผู้มีเกียรติอยากจะทราบว่า
 ที่เราจะเก็บนี้เป็นเงินใครหรืออย่างไร ในฐานะกรมราชเลขาขอเรียนว่าเป็นเงินใคร เพราะ
 เห็นว่าเงินใครของเราไปไหนหมายความว่าเงินที่เราหามาได้บ้างแล้ว อย่างที่เรียกว่า
 เงินเดือนที่เรียกว่าเป็นเงินใคร และที่จริงการเก็บภาษีเงินได้เราเก็บ เช่นถ้าใครที่เรียก
 ว่าเงินได้ ในอเมริกาเก็บภาษีประเทศที่เราเรียกว่า โปรสิค พรอม เซล ออฟ เซก-
 คิวริตี ไม่ใช่เรลแลทก เพราะฉะนั้นที่ท่านจะทราบ จึงขอชี้แจงว่าเป็นภาษีเงินได้

นายนิวัฒน์ ศรีสุวรรณ (ร้อยเอก) : ความจริงผมก็ยังไม่เข้าใจว่าในเรื่อง
 ระบบภาษี แต่รู้สึกว่าจะเก็บภาษีที่ดินบ้านเรือนต่าง ๆ รู้สึกว่าจะมากไป เพราะ
 ราษฎรของเราทั่วประเทศเขาเข้าใจว่าทุกคนมีที่ดินและมีบ้านอยู่ โดยเฉพาะทางภาคอีสาน
 มีที่ดินแห้งไม่แน่นอน โคนมากแถมเพราะที่ดินของแกไม่มีราคา อยู่ไป ๆ ก็ต้องขายไป
 เมื่อขายที่ดินของแกแล้ว ผิดที่สร้างเงินภาษีที่ดินที่ // /ราษฎรที่นั้นก็คงเปลี่ยนที่ใหม่ แกก็คง
 ไปซื้อที่ดินของแกใหม่ เพราะที่ดินทางไหนไม่แพงเลย เมื่อแกไปซื้อที่ดินใหม่แกก็ต้องพูด
 บวกรายอีก มีทุนอยู่ ๑๐๐ บาทก็คงเสียไป - คึง ๕๐ บาท ซึ่งจะเป็นการเดือดร้อนอย่าง
 มาก เพราะพวกเรายังไม่ชำนาญกันอยู่ คนหนึ่งมีไม่กิน ส่วนคนอื่นมีคนรู้ๆ เล็กๆ น้อย
 เหล่านี้ เก็บเท่าไรก็หมดทุกที จนลงไปทุกที เรื่องภาษีเกี่ยวกับที่ดิน เรื่องอาคาร
 บ้านเรือนเป็นของเดือดร้อนแน่ หากจะคิดออกจะคิดมาก.

นายเทียน ไชยนิพนธ์ (ตจก) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่าจะเอาความที่กรม
 ราชเลขาแก้ไขมา หรือจะคัดออก

มีสมาชิกขึ้นของ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ ไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่น ขอให้ลง
 มติ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะคัดมาตรา ๔๒ ทวิออก ขอให้ไปรณคมน์สั่ง

สภาผู้แทนมี ๔๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ความที่กรมราชเลขา เสนอมา

เลขาธิการรัฐสภา : ศาลปกครอง ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒

๑๕.๗๒ น.

นายกิจจา วิมลสีห์ (อะเจ็งเหวรา) : ตามที่ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติมาตรา
นี้ไว้โดยได้ขอสงวนไว้โดยขึ้นกรรมาธิการก็มีเหตุผล คือตามที่ข้าพเจ้าได้แปรญัตติสำหรับ
การลงคะแนนเป็นคำโหวตส่วนหัวหรือเป็นคำลงคะแนนที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและบุตร และนอก
จากนั้นคำโหวตอื่น ๆ ข้าพเจ้าขอแปรญัตติที่จะเป็นโดยทางหัวเลขาว่า เราไม่รับอีก
หนึ่งเท่าตัวเท่านี้จากอัตราเดิมซึ่งรัฐสภาได้กำหนดไว้ คำโหวตสำหรับส่วนหัวกำหนด
ไว้สองพันบาทสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อีกห้าพันบาทสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ถ้ารวมกันก็เป็นหกพันบาท บุตรตามที่กำหนดไว้หกพันบาทหรือเป็นพันสองร้อยบาท เหตุผล
ที่ข้าพเจ้าได้เสนอว่าคำโหวตลงคะแนนสำหรับคำโหวตส่วนหัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครอบครัวนั้น
ก็มีเหตุผลในทางที่ เราจับกฎหมายจากกรณี ไม่ใช่ว่า ขึ้นเป็นแค่ เรื่องสมมติหรือว่า
เขียนเท่าที่ทางกรรมาธิการเห็นว่า เป็นการสมควร แต่จะต้องนึกถึงหลักทั่วไป ที่ขึ้นถึงหลัก
ความยุติธรรม คือหลักนิติธรรมที่ เราจะต้องคำนึงถึงหลักยุติธรรมไว้ เพราะเหตุว่า
ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขึ้นเป็น เหตุผลอันสมควรแล้วขอแล้วก็เป็น การส่งเสริมให้การเก็บ
ภาษีอากรได้เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นในการที่ข้าพเจ้า เสนอว่า เราขอขึ้นส่วนหัวหรือครอบครัว
นี้ก็จะเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัว ได้คำนึงถึงเหตุการณ์ในทาง ๆ ไม่เกี่ยวข้องกับสถานะการต่าง
เศรษฐกิจเวลานี้ คำโหวตขึ้นไป คำโหวตจำนวนแล้วอย่างระบบ ๆ ขึ้นอีก ๑๐ เท่าตัว แล
ที่ข้าพเจ้า เสนอขึ้นไปอีกหนึ่งเท่าตัวเท่านี้ถ้าจะคิดเทียบกันแล้วไม่ เป็นการสมควรอันใดที่จะเป็น
การแบ่งเบากฎหมายที่จะเขียนใหม่ก็ตาม และข้าพเจ้าได้แจ้งแก่กรรมาธิการแล้วว่าขอไม่
ระลึกถึงหลักความเป็นธรรมตามความเป็นจริง ไม่ใช่ว่าหลักความเป็นธรรมตามความเป็นจริง

สภาผู้แทน

สารวิเทศ

344

ก.๕/๕๕

ก.๕๗/๒

ของบุคคลบางหมู่บางคณะหรือผู้ที่เก็บภาษีอากรเท่านั้น คงทำหนังสือหลักฐานไปที่ประธาน
 เราเราใจกันด้วย ที่มีกรมการขึ้นแจ้งข้อเท็จจริงว่าถ้าหากว่าจะยอมให้มีการลดหย่อน
 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแล้วรัฐบาลจะขาดรายได้ประมาณปีหนึ่ง ๕๐ ล้านบาท นี่เป็นเหตุผลประการ
 สำคัญที่สุด

345

ข้าพเจ้าได้ขึ้นจนแล้วว่า การที่ข้าพเจ้าได้เพิ่มขึ้น แต่ว่าในขณะที่เกี่ยวกับรัฐบาลอาจจะ
 ได้มีการสนับสนุน อาจจะได้รับความร่วมมือจากประชาชนผู้เสียภาษีใน เมื่อถามว่า
 ภาษีที่รัฐบาลกำหนดนั้น เป็นภาษีที่ให้ความ เป็นธรรมแก่เรา เช่นนี้แล้วเราก็จะพิจารณา
 สนับสนุนรัฐบาล ไม่หลีกเลี่ยงภาษีอากร เท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้ทางรัฐบาลทราบหรือ
 ไม่ว่าเวลาที่รัฐบาลเก็บภาษีได้ไม่ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ หรืออย่างมากก็เพียง ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 ของผู้ที่ควรจะได้ เวลาที่รัฐบาลมีเรื่องมือทอนแล้วหรือและ เรื่องมือที่มันควงไขได้ก็หรือ
 เสรว่าละนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลเขียนกฎหมายไปในทางที่จะให้ประชาชนไม่รับ
 ความร่วมมือ คือไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนแล้วท่านจะนึกหรือว่าจะ เป็นผลสำเร็จและ
 เป็นผลดีกับรัฐบาลที่ ที่ข้าพเจ้านี้แรงนี้ก็ขอความ เห็นอก เห็นใจในทางที่ว่าในเวลานี้
 ประชาชน เพราะว่าเวลานี้ประชาชนมีค่าใช้จ่ายสูงมากเกือบ ๑๐ เท่าตัวจึงนี้ ~~1/1/1/1~~
 ก็มีปัจจัย 4 เป็นสำคัญ คืออาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ถ้าเราคิด
 ตัวแล้วจะได้น้อยกว่า ๑๐ เท่า ที่นี้เราก็คงอย่างหาย ๆ ที่รัฐบาลกำหนดไว้เพิ่มขึ้น
 ๑ ถึง ๒ เท่า อย่างนี้เป็นเหตุผลที่ยังห่างไกลกันมาก ข้าพเจ้าขอวิงวอนว่าในการเพิ่ม
 ค่าใช้จ่ายให้ประชาชน ๑ หรือ ๒ เท่าตัวนั้น ไม่เป็นการสมควรเลย

นายหุยก แสงอุทัย กรรมการกิจการ : กรรมการกิจการขอชี้แจงว่า ร่างพระราช
 นิบัญญัติที่รัฐบาลได้กลั่นกรองจากเดิมแล้ว คือว่าถ้าเป็นไปตามร่างของรัฐบาล รัฐบาล
 จะต้องเสียเงินถึง 40 ล้าน ขึ้นมาถึงขั้นกรรมการซึ่งเดิมลดจาก ๘๐๐ บาท เป็น
 ๘๐๐ แปลว่าประเทศจะขอเสียเงินถึง ๘๔ ล้าน แต่ที่จะชดเชยหรือไม่นั้นทางกรรมการ
 ก็ควรจะดูหลักภาษีเงินได้ไม่ใช่อ่างนั้นอย่างนี้ ทุกคนมีเงินได้ก็ของเสียภาษี อย่างประเทศ
 อังกฤษส่งนักเรียนไปเรียนเราให้ ๕๐๐ ปอนด์ ส่วนมากเป็นการกิน แต่อันอังกฤษเอง
 เงินจะขึ้น ๓๕๐ ปอนด์ ก็คงเสียภาษี ซึ่งนักเรียนจะขอเสียภาษี/๖๕๕ ปอนด์ในนี้ประเทศ
 ไทยจะลด ในออกเงิน

แล้วก็ตามอยู่ที่โลกอย่างสบาย ไม่ใช่ว่ามัน ก็ทุก ๆ คนซึ่งเสียดาย คือ เสียสละ
 ทุก ๆ คนมีเงินก็ของใจเงิน แต่เข็ญอยู่อย่างเดียวก็ของใจไว้รักษาบ้าง สิ่งเหล่านี้อาจจะ
 ทำได้โดยงกการข่มเพื่อมาอย่างบ้าง เช่น สกตพหิง อุตกร บ้าง ถ้าจะไม่ให้คนอื่นแล้ว
 ก็เข็ญกว่าเสียภาษีไม่ก็ เว้น เงินรายของใจ ๒ แสนบาทไม่ให้เสียภาษีเลยอย่างนี้
 ว่าไม่ได้ การเสียภาษีของเงินช่วยกันเสียภาษีประมวลรัษฎากร คนที่ได้นาก็เสียมาก
 คนที่ได้น้อยก็เสียน้อย ทั่วประเทศเวลานี้ว่ามีเงินไทยเงินเงิน เงิน ประเทศอื่นเขาขายได้
 ล้านมากได้จากภาษีเงินไทย ๆ เช่นภาษีศุลกากร และของเรานี้เขาก็เก็บขึ้นกรมการ
 เห็นว่าดีแล้วคือ เขาที่รัฐบาลเสียอย่างสกตพหิงมากที่แล้ว

๑๕.๑๕ น.

นายทอง อภินางค์ (พระบุตร) : ข้าพเจ้าที่ขอประสูติสงวนไว้ขอรับเงินก้อนนี้
 ในข้อนี้ ข้าพเจ้าขอเงินมากกว่าที่ขอประสูติอีก คือเงินเรทจากนั้นอีกเท่าตัว คือ
 กองคดีอีกเท่าตัว ทว่าไม่จึงเป็นอย่างนั้น ข้าพเจ้าขอเงินว่าความที่กรมการตกลง
 เข็ญอื่น อีกคืออย่างอังกฤษนั้นข้าพเจ้าขอเงินในกรมการแล้วว่าเมืองไทยเราไม่เก็บ
 เสียเขาไม่ได้ ขอเงินข้าพเจ้าขอความของกรมการรวมการ ทว่าไม่อังกฤษจึงเก็บอย่างนั้น เพราะ
 เขาต้องเก็บค่าเสียหายเพราะเขาเก็บของเสียเงินอะไรไป ราษฎรก็ของร่วมกัน และของ
 เราไม่ถึงขนาดนั้น ที่นี้เขาการเก็บภาษีรัฐบาลเก็บเขาจากใคร เก็บเขาจากพวกเรา
 ที่ขายได้ เงินส่วนที่ความว่าคนนั้นให้ขายได้ก็ความที่ไทย ก็ไม่ได้อาที่ไทยเพราะ
 เขาคล้ายเก็บค่ารับของอะไรของแปล บางทีเก็บเงินเก็บเป็นอะไรก็ตามที่ เก็บที่เมืองนอก
 ค่ายท่า แล้วใครเสียภาษี เราเสียคนเก็บว่า ที่พูดว่าบุตรกรมการ และประมวลรัษฎากร
 เก็บภาษีขายโลกเป็นอย่างไร แต่ก็ขอเราก็จว่าคนเท่านั้นเสียภาษีที่รัฐบาล
 เท่านั้น แต่ก็ขอรัฐบาลเปลี่ยนแปลงภาษีหลังสงคราม การเงินทุกไตรมาส การเงินลดน้อย
 ลงไป การที่รัฐบาลมาแก้ไขให้ที่รับทุนนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ได้อะไร เพราะว่าต้องแก้ไขให้

กรมการขนส่ง ๘. ๘/๕๐

๑๕๗

กรมการขนส่ง ๘. ๘/๕๐

รถยนต์ (๑) ๒๕๐๐ บาท เวลาที่เก็บที่จอดไว้ไม่ถึงสิบเท่า เพราะฉะนั้นก็

ได้เก็บที่จอด ๑๐๐ บาท

ข้าพเจ้าขอตามท่านกรมการ เมียของท่านไร่เดือนละ ๑๐๐ บาทเท่านั้นหรือ มีหนึ่ง
 ๑,๒๐๐ บาทเท่ากับเดือนละ ๑๐๐ บาท ข้าพเจ้าขอตามหย่อนเดชะพึ่งรัฐบาลทั้งหมดนี้
 เมียคนหนึ่งไร่ ๑๐๐ บาทต่อเดือนก็ไม่ใช่ ไร่ซึ่งเป็นถ่ายเป็นทอง และหักให้เป็นค่าใช้จ่าย
 สำหรับลูก ๒๐๐ บาท ลูกใครกัน ก็คือ ค่าโรงเรียนเท่าไร ค่ากางเกงจะมุ่งไปโรงเรียน
 ค่าอะไรต่ออะไรเท่าไร หักได้หรือ ๒๐๐ บาท ท่านบอกว่าอังกฤษเราเก็บอย่างนั้น เพราะ
 อังกฤษเราทำสงคราม ไทยเราทำสงครามหรือเปล่า เราบรรพชาพันอะไร และที่เราต้อง
 สืบทำปรมิ ๒๐๐ ล้านกว่าบาทเราก็จ่ายแล้ว การที่คณะกรรมการยังมียื่นข้ออย่างนี้
 แปลว่าคณะกรรมการแสดงให้เห็นว่าคนที่จะต้องเสียภาษีของโกงเขาไว้ก็แล้วกัน นี้ก็
 จะสอนให้คนโกงเสียมากเกินไป เมื่อไม่มีจะเสียคนทุกคนก็โกงโกง เมื่อเป็นอย่างนี้
 ข้าพเจ้าเห็นว่ารายโคของรัฐบาล ซึ่งตัวนายขบกรัฐมนตรีโคแสดงกับข้าพเจ้าเมื่อคราวก่อน
 ก็ว่ารายโคของรัฐบาลก็โคขึ้นทุกปีเป็นอย่างนี้ การทำอย่างนี้ก็คงมาชดเชยกับประชาชน
 ท่านเก็บภาษีจากใคร ท่านก็เก็บจากเสมียนพนักงานที่เขาโครายโคจริง ๆ คนอื่น/ท่าน
 ู้โคที่ไหนสรรพากรก็ตรวจเราไม่ได้ นี่ปัญหาเกิดขึ้นอย่างนี้แล้วก็มาเก็บจากคนที่อื่นโค
 เรียบโคที่มีรายโคแล้วที่ข้าพเจ้าจะอธิบายให้คณะกรรมการ เห็นคิดว่าความข้างบ้าน
 กาง ๆ เวลาที่เราเปลี่ยนแปลงวิธีใหม่คือไม่ให้เงินเดือนมาก ให้มีเคียวแก่จ่ายเป็นเรื่องอื่น
 ไปหมด แล้วอย่างนี้รัฐบาลโคอะไร ก็เปล่า การที่จะเก็บภาษีจากประชาชนต้องเก็บจาก
 ความยุติธรรมในแง่ไหนแปลว่าอะไร ก็แปลว่าเมื่อราคาเงินตกแล้วเท่าไรก็เก็บเท่านั้น ถ้า
 รัฐบาลมีความจำเป็นต้องบรรพชาพันต้นกับ เขานั้นก็เรียกเก็บภาษีโค

ถ้ารัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องรบรว่าพันกับเขา นั่นก็เรียกเก็บภาษีได้
 อย่างซึ่งกฎหมายกันตั้ง ๑๐ ปี เสียเงินเท่าไร ประชาชนเราก็ต้องช่วยกันเสีย
 แต่เราไม่ได้ถึงขนาดนั้น เพราะฉะนั้นเท่าที่เก็บนี้ ข้าพเจ้าก็คิดว่าสมควร และ
 ลำบากค่า ค่าอะไรไรสักหรือหนัก ๒๐๐ บาท ๗ ๑,๕๐๐ ต่อปี เมื่ยใครใช้
 เกินและร้อย

๑๕.๔๓ น.

ขุนสวัสดิโกษา กรมการ : ตามที่สมาชิกผู้มีเกียรติมีความ
 ขังใจเรื่องออกถอนส่วนรับภาษีเงินได้นั้น กระผมขอจะกราบเรียนว่า
 การลดหย่อนภาษีเงินได้นี้ เรามีได้ลดหย่อน จะเห็นได้ก็ตามมาตรา ๕๐ มาตรา
 ๕๒ ทวิ เช่นว่า เงินเดือนหรือค่าจ้างแรงงานอย่างนี้ เรามีได้การค่าไว้จ่าย
 การอาชีวศึกษา ๓๐ ญุก่อนแล้ว ส่วนรับการลดหย่อนส่วนตัว การลดหย่อน
 ส่วนตัวอย่างนี้ก็คือว่า โคนมั่งการะสำหรับผู้มีเสียภาษีเงินได้แก่บรรดาละบุตร
 ถ้ามีจนหลายคนก็ยกมาก คือยกละ ๕๐๐ บาท ก็ว่าส่วนอย่างนี้ถ้าจะลดหย่อน
 หลายอย่างอย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า กระผมขอเป็นยืนยันว่ากฎหมายได้มี
 เจกนอย่างนั้น ถึงได้กราบเรียนว่าเราได้ลดหย่อนร้อยละ ๕๐ แล้ว และนี่ก็
 ให้อีก

๑๕.๔๔ น.

น.ร.ว.เสนิย์ ปราโมช (พระนคร) : ผมมีข้อสงสัยที่กรมการ
 ได้แถลงมาคือหลักการเก็บภาษีเงินได้ ที่ท่านได้แถลงบอกที่ท่านถือหลักอย่างนี้ว่า
 ใครมีเงินเก็บ อย่างนี้ไม่ถูกหยอด อย่างนี้ว่ามีเงินภาษีเงินได้ เพราะฉะนั้น
 เป็นเงินได้ที่จะต้องเก็บจากนั้นเท่านั้น อย่างไปเก็บเงินเสีย เก็บแค่เงินได้
 เราเก็บเพราะเงินได้ นี้เป็นหลักการเบื้องต้น ที่บอกว่าใครมีเงินเก็บ รัฐบาล
 เป็นผู้เก็บก็ อามามำรุงอุดหนุนนั้นอีก เพราะฉะนั้นรายจ่ายอะไรที่บำรุง

๐๐

๑๕๖

พฤษภาคม ๕๖/๓

ตัวเองไม่ทิ้งเก็บ จะไปเอาบท(วิธี)การ/วิธี/ผลกระเป๋ามาใส่กระเป๋ามา
 ทำไม เพราะฉะนั้นวิธี/การ เรื่องการเก็บภาษีของดูว่าสิ่งไหนที่จำเป็นในการ
 ครอบงำก็อย่าเก็บดีกว่า คือเก็บมารัฐบาลก็ต้องเขาไม่ได้เอาตัวเอง ทำ
 ทำไมกัน เสียเวลา ท่านเสียว่าจำเป็น เพราะอะไร เพราะรายได้เขา
 น้อยมาก เพราะวิธีการเก็บไม่คืนตัวมาเขาจากเรา

คือต้องทำให้การเก็บภาษีได้เพิ่มขึ้น คือต้องมีมาตรการเรียกเก็บ แต่ไม่มี คนตรวจบัญชีไม่
 แต่ไม่ใช่เอามาอ้างแล้วมาเก็บภาษีเพิ่มขึ้น ไม่ใช่เอาเก็บไม่ได้แล้วมาเพิ่มภาษีอย่างหมู่ในเรา
 อย่างนี้ไม่ใช่เป็นธรรมดา ที่มีปัญหาเรื่องสหกรณ์ อยากจะให้ออกศึกษาดูว่าอย่างผมได้
 สหกรณ์ ๒๐๐ บาท เมีย ๓๐๐ บาท บุตร ๒๐๐ บาท ทำไมเป็นเช่นนั้น และดูแล้วก็กล
 ติจริง ๆ เพราะ • คนครึ่งก่อน ๒๐๐ บาทพอ ที่นี้เกินวัน ๑๐ เท่า ๒๐๐ บาทก็
 ต้องเป็น ๒,๐๐๐ บาท ๓๐๐ บาทก็ต้องเป็น ๓,๐๐๐ บาทอย่างนี้ถึงจะเป็นธรรม อย่าง
 ที่คุณแก่ไขว้ว่าเมียนั้นตกลงแล้ว คือ ๑๐๐ บาท ข้าพเจ้าว่าไม่ไต่ความ เวลานั้นก็เหี้ย
 ภิณย์ คือว่าการที่ต่อหลักก็ควรจะมีเอาหลักที่เราจะเก็บภาษีเงินได้ เพราะฉะนั้นการ
 เก็บภาษีจะต้องกำหนดเอาอย่างใกล้ชิด เพราะฉะนั้นการหักภาษีก็ด้วยก็ควรจะเป็น
 ๒,๐๐๐ บาท คือครึ่งก่อนเมีย/๗๕๐๐ บาทจะต้องเป็น ๒,๐๐๐ บาท ไม่อย่างนั้นก็
 ไม่ยุติธรรม ท่านบอกว่าการค้าเราหักภาษีแล้ว นั่นละ เราต้องไปจ่ายทางอื่นอีกมาก
 อย่างผมเป็นพนักงานความผมต้องเสียเงินเป็นค่าเติมยันทัดงาน ก็ต้องมีค่าใช้จ่ายมาก
 ท่านไม่ยอมให้หักท่านก็ไม่สามารถที่จะเก็บภาษีเงินได้ไต่จากข้าพเจ้า ท่านต้องเก็บ
 ภาษีเงินเสีย และท่านจะมาอ้างบอกว่าหักแล้วเก็บไม่ได้บางส่วนนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้น
 ที่ท่านเขียนมาในนี้ถ้าจะดูก็ตามความเป็นธรรมแล้วออกให้เขาหลายอย่าง แต่ท่าน
 เขียนหรือตัวเอง ท่านบอกว่าสหกรณ์ก็สหกรณ์ ๓,๐๐๐ บาท ก็ยอมเห็นว่าไม่
 ไต่สหกรณ์ ท่านบอกว่าสหกรณ์ท่านไหนก็ตัวเอง ก็ยอมละ ๑๐๐ บาทนั้นพอที่ไหน
 ผมเห็นว่าหลักในการที่จะเก็บภาษีเงินได้เราจะต้องตามลักษณะความจริง คือ
 เราไม่เก็บภาษีเงินได้ แต่เราเก็บภาษีเงินเสียเราต้องชดเชย และเราก็จะต้อง
 หักเงินมาชดเชยให้ นี่ความเห็นของผมเห็น เป็นอย่างนี้

16.56 น.

นายหิน สุทธิธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรณมาชิกตร
 ความจริงถ้าหากว่าเราใคร่รู้ถึงกฎหมายเก่า และประกอบด้วยหลักเกณฑ์ที่เราใคร่ร่าง
 ใหม่ใหม่แล้วจะแนบเข้ามาของรัฐบาล ใครปรับปรุงและออกพยานหลักฐานเงินคง เป็นส่วนมาก
 อย่างเช่นแต่เดิมท่านจะเห็นว่ากรมมีเงินได้เกินกว่า ๕๐๐ บาท ขึ้นไปก็ต้องเสียภาษีเงินได้
 ๖ เปอร์เซ็นต์ คนมีรายได้น้อยกว่า ๔.๕๐ บาทขึ้นไป ก็จะเห็นว่าทางรัฐบาล
 ไร้อาหารแห่งมาตรการภาษีเงินได้ แล้วคนที่ใคร่ร่างเกณฑ์ใหม่ที่ว่าเงินที่จะต้องเสียภาษี
 นั้นจะคงเงิน ๔.๕๐๐ บาท แล้วเราก็แบ่งส่วนออกไปเป็นส่วนตัว ๒,๐๐๐ กรรมา ๑,๐๐๐
 บุตร ๕๐๐ ตามกฎหมายเดิมส่วนตัว ๒,๐๐๐ กรรมา ๑,๐๐๐ บุตร ๕๐๐ นี้ก็เป็นอีเลวขึ้น
 ประเด็นถ้าเราจ่ายส่วนหัวแล้ว ที่นี้ถ้าเราจ่ายส่วนนั้น ถ้าจะเขียนกันไปก็เขียนไม่จบสิ้น
 ตามผู้มีสิทธิเสียภาษีที่เอาเรื่องที่จะคงเงินถึง ๑๐ เท่าก็ควรที่จะคงเงิน ๑๐ เท่า
 ความจริงถ้าจะคงเงิน ๑๐ เท่านี้ก็จะเท่ากับความเป็นข้อเท็จจริงกัน เพราะว่าอันที่จริง
 จึงขอวิงวอนสมาชิกใคร่รู้ถึงการคงเงินของบ้านเมืองบ้าง เราจะเสียเท่าไรหรือจะคง
 เท่าไร เราทั้งหมดมีอิสระจะทำได้โดยคำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชนมากหรือน้อย
 ว่าเป็นอย่างไร เราควรที่จะเก็บอย่างไร $\frac{1}{10}$ และที่รัฐบาลใคร่ร่างมานี้ก็ขอเอาเกณฑ์
 ความนี้ก็ต้องเป็นการแบ่งเบาตามสมควร และประกอบด้วยคำนึงถึงรายได้ของประเทศ
 หมดหรือรายได้เป็นภาษีสำคัญของประเทศ ซึ่งนำมาใช้จ่ายในการบำรุงรัฐ ข้าพเจ้าใคร่
 ขอถามเรียนท่านผู้แทนทั้งหลายว่าผู้มีเงิน ๑๐๐๐ บาท $\frac{1}{10}$ ใช้จ่ายในส่วนภูมิภาคต่าง ๆ
 นั้นไม่ใคร่จะพอ

ไม่ว่าใครจะบอกแล้ว มันก็ไม่พอจริง ๆ ซึ่งในฐานะที่กระผมเป็นกรรมการบริหารงบประมาณและ
 งบประมาณ เมื่อเรื่องนี้ รายจ่ายมันเกินกว่ารายได้ ทำอย่างไร ๆ มันก็เกินสามร้อยกว่า
 ล้าน เรื่องนี้ถ้าสมาชิกทั้งหลายได้ดูงานที่รัฐบาล ละดูงานด้านการเงินของประเทศบ้าง
 ถ้า เราจะลดความกดดันที่ผู้ปฏิบัติ สนองมาแล้ว เงินภาษีเงินได้จะต้องถูกลดลง ไป ๕๐
 ล้าน แต่ความกดดันที่รัฐบาลไม่ สนองมาแล้ว ก็จะลดลงได้เพียง ๒๕ ล้าน ในการที่เรา
 แก้ไขประมวลรัษฎากร และลดภาษีเงินได้ให้กับประชาชนผู้จะต้องเสียภาษีนั้น ถึง ๒๕ ล้าน
 นั้นก็จะต้องนับว่าเป็นเงินก้อนโตพอสมควร เพราะฉะนั้นจึงใคร่จะขอทราบ เรียนท่านผู้
 กำนว่าการที่จะกำหนด ๑๐ เท่านี้ เราใจว่าในขณะนี้ยังคงทำไม่ได้ แค่นั้นถ้าทำได้
 รัฐบาลก็ต้องไปเพิ่มภาษีอื่นอีก ถ้าอื่นนั้นอาจจะกระทบกระเทือนประชาชนมากกว่านี้ก็
 เป็นได้ ในการที่เราได้เพิ่มการกำหนดค่าไร่จำพวกที่ดินไม่มีสองพันถึงพันสองถึง พันขึ้น
 หลายเท่า เหมือนกัน การที่จะถือเรทนี้ว่า ๑๐ เท่าเสมอไปนั้น ไม่เป็นหลักเกณฑ์อะไรที่มัน
 นอนมัน ร่องบางอย่างราคาวันเกินกว่า ๑๐ เท่า เช่นค่าแรงด้วยหนึ่งก่อนสงคราม ๕ สอกลง
 ก็วันด้วยละบาท ๓๐ สอกลง ถ้าเขาเรทนี้ไปใช้แล้ว ไปกันใหญ่ แล้วร่องบางอย่างก็ขึ้น
 ไม่ถึง ๑๐ เท่านี้ เพราะฉะนั้นผู้ที่รัฐบาลร่างมานั้น กรรมการก็ได้ปรับปรุง และเห็น
 ว่าเหมาะสมแล้ว โดยพิจารณาทางสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับการคลังของประเทศ
 ถ้าจะลดภาษีไปอีก การคำนวณนั้นอาจจะกระทบกระเทือนไปสักมาก และอาจจะคงที่ก็ตอน
 แก้ไขรายจ่ายต่าง ๆ ที่จะให้ส่วนภูมิภาคลดภาษีลง ไปอีก ซึ่งเวลานี้ก็เกินกว่ารายรับอยู่แล้ว
 เพราะฉะนั้นในฐานะที่กระผมเป็นกรรมการก็ขอวิงวอนว่าท่านรัฐมนตรีนั้นก็ขอให้คงไว้
 เพราะเราได้ปรับปรุงให้ลดลงไปแล้วถึง ๒๕ ล้าน ถ้าจะให้ลดถึง ๕๐กว่าล้านแล้วอาจจะ
 ทำให้การคลังของประเทศกระทบกระเทือนมาก

๑๕.๕๕ น.

นายภิรตา วัฒนสินธุ์ (ฉะเชิงเทรา) : ยามที่ร้านเจ้าสุแสนขอ
 แปรภูทักนี้ มีใจว่าฉะเชิงเทราไม่ให้รัฐบาลมีรายได้ หรือมิได้เก็บภาษี ข้าพเจ้าเห็นใจเพราะ
 รัฐจะอยู่ได้ก็อยู่ได้ความภาษีอากร การที่เก็บภาษีอากรขึ้นเป็นของธรรมดา แต่ว่าการเก็บ
 นี้ก็ต้องเก็บในสิ่งที่ควรที่สมควร เราจึงไม่คัดค้านการเก็บภาษี เพราะระบบรัฐสภาที่เกิดขึ้น
 จากการศึกษาภาษีอากรเป็นสำคัญ ถ้าเก็บโดยไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชน ฝรั่งหรือ
 ประชาชนเห็นว่า เป็นการริบเอาเอาเงินเราแล้ว มันก็เป็นสาเหตุอันหนึ่งที่นำมาสู่ระบบ
 รัฐสภา เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ ในต่างประเทศที่นำที่ของรัฐบาลต้องต่อสู้ และพิจารณา
 โดยแรงจูงใจในหลักการอันนี้ มีใจว่าจะมีเจตนาว่าไม่ให้รัฐบาลเก็บภาษีอากรหรือลด
 หน้อยเงินที่รัฐควรจะได้ ก็มิได้ หลักการเก็บภาษีอากรนั้นควรจะมีซึ่งความจริง
 ควรนึกถึงหลักความจริงไม่ว่าจะกำหนดขึ้นตามความพอใจ หลักความจริงนี้
 การคำนวณสินค่าที่ใดก็ตามเรียนก่อนสภาก็ไม่ใช่ว่าจะไว้เต็มสินค่า เสียงแก่เปรียบเทียบกับ
 ให้อู่ว่าทุกวันนี้ควรเป็นสินค่า เป็นอย่างเท่า บางอย่างอื่นกว่าสินค่า เสียอีก เช่นพวก
 เครื่องจักรเครื่องก่อสร้าง และการลดหย่อนนี้เมื่อเทียบกับเงินแล้วก็สมควร แต่เราก็
 ไม่เอาสินค่า เสียงแต่อย่าให้ผู้เสียภาษีอากรต้องเสียก่อนเกินสมควรนัก และโดยจะเสาะ
 การเสียภาษีอากรนั้น คนไทยที่สุจริต ที่มีเงินเดือนกินเท่านั้น คนต่างต่างเราเก็บเราได้
 เสียไรก็ไม่ได้เป็นส่วนน้อย เพราะเราหาทางหลีกเลี่ยง เพราะฉะนั้นคนทุกๆไทยที่กิน
 เงินเดือนที่สุจริตเท่านั้นที่จะต้องแบกภาระภาษีนี้ไว้อย่างหนัก เพราะฉะนั้นสมควรแล้วหรือ
 ที่จะเก็บภาษีอากรนี้โดยไม่คำนึงถึงหลักความยุติธรรม อย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้ใด
 ปรึกษาแล้วว่าท่านต่างต่างมีทางหลีกเลี่ยงจ่ายเป็นเงินผ่อนบ้าง ให้ออณาการต่างประเทศ
 อะไรเสีย คนหนึ่งเสียภาษีไม่เท่าไร รัฐบาลจะหาทางใดในภาษีอากรที่เราจะลดหย่อน
 ช่วยคนไทยแล้วไปถวักกัน อาจมีคนต่างต่างที่/ร/ก/ที่ เราจะต้องเสียไป ๔๐ ล้านปีอากรจะได

นี่เรามาก่อนคนเป็นอื่น แต่ว่าตามกฎหมายไทยมีระยะ ๑๐ ราชทินก็ยาว แล้วมีอัตราภาษี
 เสร็จกันแล้ว • แลสมมติขึ้นไม่ต้องเสียภาษี เสร็จจึงเป็นอัตราที่รุนแรง ข้าพเจ้านั้นเห็นว่า
 ในภาวะรัฐบาลถ้าหากต้องเสียภาษีตามอัตราที่กล่าวมาทั้งนี้แล้วทางคณะรัฐบาลก็รู้สึกว่าการเสียภาษีที่รุนแรง
 มาก แลทางคณะรัฐบาลไม่ต้องเสียภาษีจึงไม่รู้สึกเดือดร้อนและในระหว่างการบริหารเวลา
 นี้รัฐบาลก็ยอมเสียภาษีให้เงินได้โดยเด็ดขาดจากค่าใช้จ่าย ถ้าหากว่าบริหารการต้อง
 เสียภาษีตามอัตราที่กำหนดแล้วจะรู้สึกว่าอัตราภาษีที่รัฐบาลตั้งไว้ที่รุนแรง แต่ไม่รู้สึกเดือดร้อน
 เพราะเราไม่ต้องเสียรัฐบาลเสียให้ ประชาชนนั้นต้องเดือดร้อน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 ขอวิงวอนว่าอัตราที่เก็บนี้ข้าพเจ้าขอสงไสยว่าเพิ่มขึ้น ๑๐ เท่าตัว แต่ข้อให้สมน้ำสมเนื้อ
 กันแก่คนสุจริตแล รัฐบาลก็จะได้รวมเสียก็ทุกวิถีทางด้วย

๑๖.๐๓ ๒.

นายพัน สุพรรณสาร กรมการธิการ : รัฐบาลใครจะขอวิงวอน ประเด็นนี้อยู่
 ว่าเงินส่วนลดตามคุณประพฤติหรือไม่ว่า ทางรัฐบาลและทางคณะกรรมการเห็นว่า ค่าที่เรา
 ได้ปรับปรุงขึ้น เราได้ลดเป็นส่วนมากแล้ว จะแสดงให้เห็นว่าท่านเคยมีเงินเดือนแค่ ๕๐ บาท
 ขึ้นไปต้องยื่นเสียภาษี แต่ว่ามีเงินเดือนแค่ ๕๐๐ บาทขึ้นไปต้องเสียภาษีที่รัฐบาลก็ปรับปรุง
 ให้เพื่อให้เห็นเหมาะสม ถ้าจะพูดถึงเงินที่ได้ควรประเมินโดยความหลักเกณฑ์เดิมแล้ว ๑๐ เท่า
 เหมือนกัน จาก ๒๐๐ บาทเป็น ๔๐๐ บาท ถ้าเป็น ๔๐๐ บาทจะคงเสีย และยังมีส่วน
 ลด อีกตัว ๒๐๐๐ เบี้ย ๑๐๐๐ บุตร ๕๐๐ จะเห็นได้ว่าการลดเช่นนี้จะทำให้ประชาชนได้รับความ
 ความพอใจเป็นอย่างมากแล้ว แต่ก่อนนี้เราก็คว่าบริหารการเงินเดือนหรือสองร้อยของเสีย
 ภาษี(แต่ที่จริง) แต่เดี๋ยวนี้เงินเดือน ๑๕๐ บาท เงินเดือน ๕๐๐ บาทไม่ต้องเสียไม่ต้องยื่น
 ม.จ.ค. ๘ แต่ตามที่รัฐบาลได้ทำมานี้ยังไม่เห็นที่พอใจเท่าที่ควรเพราะให้หนักหนักเกินไป
 อยากจะขอความปรานีปรานอมว่า ค่าที่ท่านมีรัฐบาลนี้และกรรมการได้คิดโดยรอบคอบแล้ว

สภาชุมชน

อาวิรัตน์

๑๕๗

ก.๔/๕๐

ก.๕๗/๖

และอีกอย่างหนึ่งภาษานี้ยากเหลือเกิน โคโทยันมีผู้สองผู้สามมีผู้
รัฐบาลไมเคิน

ในฐานะที่เริ่มเป็นรัฐบาลอยู่ด้วยดีอะไรจะเรียนว่าไม่สู้เป็นความจริง ท่านจะแลเห็น
 ได้ว่าคนเดิมที่เดิยวั้น รัฐบาลตอนนี้ได้เข้ามาในรัฐบาลได้เงินเงินเป็น ๑๕๐๐ ล้าน
 หั่ง ๆ ที่เรายังไม่ได้แก้ไขภาหิอากาศเลย กฎหมายงบประมาณปี ๑๙๐๙ นั้น จะขึ้นถึง
 ๑๕๐๐ ล้าน มีขึ้นโดย่างไร กฎหมายของเดิมก็เป็นอย่างไร อย่างนั้นแสดงให้เห็น
 ว่าเราได้ถวักขึ้นเจ้าหน้าที่ผู้วิหัง เงินรายได้ทางศุลกากรก็ถึงงานภาหิอื่นก็ขึ้นขึ้น
 ท่านเองก็อาจจะถูกงบประมาณได้ว่าเพิ่มขึ้นอย่างไร ท่านสมาชิคผู้มีเกียรติทั้งหลายจะ
 ทราบดีว่า เราได้ถวักกฎหมายเพิ่มภาหิอากาศบ้างหรือไม่ เราไม่ได้ถวักกฎหมายเพิ่ม
 ภาหิอากาศแก่ประชาชนเลย เพราะฉะนั้นงบประมาณจะเพิ่มโดย่างไร เราจะลงโทษ
 เจ้าหน้าที่เขามากก็ไม่ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการลงโทษเขามากเกินไป รัฐบาลได้
 พยายามถวักขึ้นในเรื่องภาหิอากาศอย่างก็ขึ้นขึ้น เพราะฉะนั้นงบประมาณจึงได้เพิ่มขึ้น

อนาธิกในที่ประชุมหัวเราะ

นายพัน สุพรรณสาร *(เสียงหัวเราะ)* ภิกรรมาธิการ : แล้วท่านบอกถวักกฎหมายลด-
 ลงอะไร ภาหิเงินได้เป็นกฎหมายเดิมซึ่งท่านถวักจะเข้าใจกันแล้ว คือว่ามีขึ้นใหญ่
 เสียมาจนแสดงเองก็อาจจะมีการรั่วไหลบ้าง เพราะถ้าคนเห็นหน้าท่าน ก็คนเห็นในถวัก
 ความผิด แต่ถวักขึ้นใหม่ใหม่ อันใดก็ถวักว่าเราถวักถวักขึ้นตั้ง เจ้าหน้าที่ขึ้นก็มีถวักถวัก
 หลัคนึง ท่านถวักได้เข้าใจแล้วว่าการ เกิดภาหิขึ้น ถ้าบิการของภาหิอากาศเกินไป ก็
 กลายเป็นค่าบิการพบถ เราตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจ เขต มาถวักแล้วถวักผู้ถวักไม่ได้
 เท่าไร เพราะต้องเสียเงินมาก ทำที่ถวักขึ้นอยู่พอนแล้ว ถวักท่านบอกถวักเงินได้นั้น
 มาใช้จ่ายในส่วนกลางเช่นเดียวกับ สุ่มสุ่มราย เงินรายได้นั้นถวักเรียนว่าเป็นไปตาม
 งบประมาณซึ่งสถานีควบคุมถวัก แต่ถวักสุ่มสุ่มท่านภาหิภาหิ เพราะมันทั้งหมดถวัก เวียน แ
 ทย่างไรก็ถวักขอถวักจะ เริ่มถวักสมาชิคสภาเราว่า

ในกรณีนี้... (The text is extremely faint and largely illegible due to low contrast and scan quality. It appears to be a long paragraph of text, possibly a report or a legal document, discussing various points related to the subject matter.)

ส่วนการ... (This section contains a few more lines of text, continuing the narrative or report. The content is still difficult to discern due to the same quality issues as the main body of text.)

นาย...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

เลขาธิการจังหวัด...

...